

E 904 வ சி. வி
சா. வி
526

224

சிவமயம்

மாணமதுரை என்று வழங்கும்
வானர வீர மதுரைப் புராணம்.

மதுரை தெய்வசிகாமணிப் பிள்ளை குமாரர்
சுப்பிரமணிய பிள்ளை
இயற்றியது.

பென்ஷன் ரிஜிஸ்ட்ரார்
மணப்பாக்கம் - தங்கவேல் முதலியாரவர்கள்
பதிப்பித்தது.

சென்னை
கேசரி அச்சுக்கூடத்தில் அச்சிடப்பெற்றது

Copyright reserved.

யுவனா சித்திரைமா

April 1935.

பொருளடக்கம்

	—		பாட்டின் தொகை.	பக்கம்
முகவுரை	••		iii - viii
சிறப்புப்பாயிரம்	•••		ix - xiii
பிழை திருத்தம்	••••		xv
சருக்கங்கள் :				
பாயிரம்	•••	கசு	... 1
நாட்டுச்சருக்கம்	•••	•••	கரு 6
நகரச்சருக்கம்	••••	கசு 9
புராண வரலாறு	•••	சு 12
	••••	—————	
ஆகப் பாயிரச் சருக்கம் ச - விருத்தம்	••••	••••	ருந	
	••••	••••	—————	
வில்வ வனத்தின் சிறப்புரைத்த சருக்கம்			கசு	... 14
சந்திரன் சுடயந்திர்த்த சருக்கம்		•••	அசு	... 17
தூலகன்னன் சாயுச்சியம் பெற்ற சருக்கம்			சாந 34
உக்கிரபாண்டியன் பூசைசெய்ததும் பலராமன் பூசை செய்தது முரைத்த சருக்கம்		••••	ருள 42
இராமன் கதை, வானரத்தின் கதைச்சருக்கம்			நாந	... 52
சிவபுண்ணிய முரைத்த சருக்கம்		••••	எச 59
வாத ஜூடிகள் பூசைச் சருக்கம்		•••	சுச	... 73
ஆந்தன் முத்தி பெற்ற சருக்கம்		••••	ருந 84
அருச்சுணைச் சருக்கம்		•••	உக 94
விஷய ஆராய்ச்சி		•••	•	... 99
			—————	
			ஆகப் பாடல்....	ரு0ந
			—————	

சிவமயம்

மு க வு ரை

மாமதுரை என்று வழங்கும் வானரவீர மதுரை பாண்டி நாட்டிலுள்ளது. மதுரையம்பதிக்கு முப்பது மைல் தூரத்தில் இராமேஸ்வரம் போகும் வழியில் வைகையாற்றின் மேற்கரையிலிருக்கிற புராதன ஸ்தலம். தற்காலத்தில் இது ஒரு இருப்புப்பாதை நிலையம். இந்த க்ஷேத்ரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஈசுவரருக்கு சோமநாதர் என்று பெயர். அம்மையாருக்கு ஆந்தவல்லியென்று பெயர். சௌந்தரிய லகரியைத் தமிழ்மொழியிற் றந்த கவிராஜ பண்டிதர் இத்தலத்து அம்மையார் உபாசனையில் மிக்க ஈடுபட்டவரென்றும் அம்மையார் சந்நிதியில் ஜோதியாய் மறைந்தாரென்றும் கர்னபரம்பரையாகத் தெரியவருகிறது. இன்றும் அம்பிகையின் சன்னிதியில் தென்புறத்தூணில் கவிராஜ பண்டிதருடைய திருவுருவமிருக்கிறது. இவர் ஆந்தவல்லி அம்மையார் மீது “ஆந்தநாயகி மாலை”யைப் பாடினார்.

இத்தகைய சிறப்புள்ள ஸ்தலத்திற்கு வடமொழியில் ஒரு புராணமிருக்கிறது. இத்தென்மொழிப் புராணத்தைப் பாடினவர் மதுரை தெய்வசிகாமணிபிள்ளை குமாரர் சுப்பிரமணியப்பிள்ளை யென்று பாயிரத்து ௧௧-ஆவது செய்யுளால் தெரியவருகிறது. இச்செய்யுளாலும்,

“ஐந்தரு வீனைய வண்கையதுலைய மருது பூபன்
டைந்தர்கள் கிளைகள் சார்ந்தோர் தம்மொடும் வாழிவாழி”

என்று வாழ்த்துக் கூறியுள்ளதாலும் நூலாசிரியர் திகழ்ந்த காலம் குறிக்கப்படுகிறது. அதாவது காளையார் கோவில் என்று வழங்கும் கானப்பேர்க் கோயிலின் கோபுரம் கட்டி வைத்த மருதபாண்டியன் காலத்தில் வாழ்ந்தனராக விளக்கம். இப்பாண்டியன் சிவகங்கையில் இருந்த அரசர்களில் ஒருவர். முத்துவடுகநாதனாயின்பின் தோன்றினவர். முத்து வடுகநாதனை 150 வருடங்களுக்கு முன் சிவகங்கையில் அரசு புரிந்தாரென்று 1904-ஆம் வருஷத்தில் பதிப்பித்த திருப்பூவண வுலாவில் நூலாசிரியர் வரலாற்றில் மகாமகோபாத்தியாய டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதய்யர் கூறியுள்ளார். வரலாற்று நூலாசிரியர் கொள்கையை முன்னிட்டு இவ்விரு அரசருக்கும் இருபது முதல் முப்பது ஆண்டுகளுக்குமேல் ஆட்சிக்காலம் இருந்திருக்காதாகையால் மருதபாண்டியன் 160 வருஷங்களுக்குமுன் இருந்ததாகத் தேற்றம். ஆகவே இந்தப் புராணம் பாடினது 160 ஆண்டுகளுக்குமுன்.

மேலும் * ‘செந்தமிழ்’ ப்பகுதி ஒன்றில் மருதபூப மன்னர் காலத்திலிருந்த புலவர்களின் தொகுதி எடுத்துரைக்

* “தென்குழந்தாபுரி யிலகுதரை முத்துவடுகநாதேந்தரன்
மகிழ்புவன முழுதும் புரக்கும்
பூபாலன் வீசவைவளர் மருது பாண்டியராச
போசனுயர் சமுக மதனிற்
கனமருவு பஞ்ச லக்ஷண விதக்ஷண நலங்கமழும்
வேதாந்த வாரி
கரைகண்டமுகில் சுப்பிரமணிய விற்பன
வசீகர னென்றும் ”

—செந்தமிழ் - ஆறுத்தொகுதி - உசுக - பக்கூர்.

கப்பட்டது. அதன்கண் தற்காலத்தில் குன்றக்குடி யென்று வழங்கும் மயூரகிரிப் புராணம் பாடியருளின சிவகங்கைவாசி வேதாந்த சுப்பிரமணிய பிள்ளை அவர்கள் ஒருவரென்றும் காணப்படுகிறது. இவர்தான் மாணுமதுரைப் புராணத்தையும் பாடினவரென்பதற்கு சில ஏதுக்கள் உள். முதலாவது மாணுமதுரைப் புராணத்தைப் பாடினவர் மற்றொரு சுப்பிரமணியப்பிள்ளையாயிருந்தால் இவர்பெயரையும் தொகுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கவேண்டும். எனினில் இவர் அம்மன்னன் காலத்தில் திகழ்ந்தனரென்றது திண்ணம். இதற்குச்சான்றுபாயிரத்தின் கக-ஆவது செய்யுளும் இறுதி வாழ்த்துப் பாடலுமே. இரண்டாவது, இரண்டு புராணங்களிற் சிற்சில இடங்களில் கருத்து ஒற்றுமை காணப்படும். மயூரகிரிப் புராணத்தில் வாழ்த்தின் ஈற்றடியாகிய “இரவிபுள்ளவரும் பார்மேலிருக்குக யாஞ்செய் நூலே” என்பதை மாணுமதுரைப் புராணத்து வாழ்த்தினீற்றடியாகிய “அறையுமிந்நூல் கற்பாந்த புருக்குக” என்றதனோடு ஒத்துப் பார்க்கவும். மூன்றாவது, வேதாந்தம் என்ற அடைமொழியாலும் சிவகங்கையில் வசித்து வந்தார் என்பதினாலும் புராணப் புலவர் வேறு என்று உறுதிகட்டக் கூடாது. ஏனெனில், வடமொழியிலும் தென்மொழியிலும் வல்லுநராகிய “குடமுனியை நிகரான கல்வி கேள்வி குலவிய சுப்பிரமணியன் கூறினானே” என்று புலவர் பெருமான் கூறிப்போந்தார். இப்பெருமை வாப்தவருக்கு வேதாந்தம் என்ற அடைமொழி தகுதியுடையதே. மேலும் நூலாசிரியர் தந்தையார் மதுரை நகர் வாசியாயிருந்திருக்கலாம். சிவகங்கையில் வசித்து வந்தாரென்பதினாலே அது அவருடைய பிறப்பு ஸ்தலமாகாது. மதுரையம்பதியில்தான் பிறந்திருக்க வேண்டும். ஆராய்ச்சித் துறையில் தேர்ச்சியுடையார் புலவரைப் பற்றிய விவரம் தெற்றென விளக்கினுற் பயன்படும்.

திருப்புகழ்ப் பதிப்பாசிரியர் உயர் திருவாளர் வ. த. சுப்பிரமணியப்பிள்ளை அவர்கள் வானரமதுரைத் தலபுராணத்தை வசன நடையில் எழுதிபுள்ளாரோ என்று நான் 1933-ஆம் ஆண்டு ஜூலைமீ 4உ இரவு சோமநாதரைத் தரிசனஞ் செய்யும் பொழுது கோவில் அர்ச்சகர் சொல்ல அறிந்தேன். அதன் ஒரு பிரதிபெற அரிதாயிருந்தது. அதனை இரண்டாவது முறை பதிப்பிக்கப் பிரயத்தனப்பட்டு என் விருப்பத்தை அப்பெரியாரின் நற்றவத்தின் பயனாய் அவதரித்து சிறப்புற்று வாழும் அவர் புதல்வர்களும் எனது வெகு கால நண்பர்களுமான திருவாளர் வ. ச. சண்முகம் பிள்ளை, வ. ச. செங்கல்வராய பிள்ளை இவர்களுக்குத் தெரிவித்தேன். என்விருப்பத்துக்கிணங்கி அவர்கள் உடனே இரண்டாவது பதிப்பை 1934-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல்மீ அச்சிட்டு வெளியிட்டனர்.

முதற்பதிப்பின் முகவுரையில் தமிழ்ச் செய்யுளில் ஒருதல புராண மிருப்பதாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. சைவ சீடராகிய அப்பெரியாரின் அடிச்சுவடுகளைச் சிறிதேனும் பின்பற்ற முயலும் யான் செய்யுட் புராண ஏட்டுச் சுவடிக்காக அலைந்தேன். திருவருள் கூட்டி வைக்க மாண மதுரை சப் ரிஜிஸ்திரார் பிரம்மபூரீ ரா. நாராயண அய்யங்கார் பெருமுயற்சி யெடுத்து ஓலைச் சுவடியிருக்குமிடத்தைத் துருவிக்கண்டு பிடித்தார். அய்யங்கார் அவர்களது முயற்சியின்றி ஓலைச் சுவடி வெளிவந்திராது. இவர் செய்த பேருதவி என்றும் மறக்கற்பாலதன்று. இவ்வேட்டுப் பிரதியை வருந்திச் சேர்த்து வைத்திருந்தவர் மாணமதுரை சோமநாதர் கோவில் ஸ்தானீகம் பிரம்மபூரீ சுப்பராய பட்டர் குமாரர் தெய்வசிகாமணி பட்டர். இவர் அவற்றை உதவினதற்கு மிகுந்த நன்றிபாராட்டிக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏட்டுச்சுவடியைப் பரிசோதித்துக்கொடுக்க எனது

நண்பர் திருவாளர் வ ச. செங்கல்வராயபிள்ளையை வேண்டினேன். அவர் உத்தியோக முறையில் சற்றேனும் ஒழிவு இல்லாததினால் தற்காலம் இப்பணியைப் பார்க்க முடியாதென்று சொல்ல யானே வேறு உதவிகொண்டு பதிப்பிக்க முன்வந்தேன்.

மதுரீதி சதகமும் திருவெண்ணையக் கலம்பகமும் பாடியருளின இராசப்ப நாவலர் பௌத்திரரும் பொன்னேரி போர்டு உயர்தர பாடசாலை தமிழாசிரியருமாகிய திருவாளர் ஜ. இராச முதலியார் அவர்கள் ஓலைச் சுவடியைப் பார்த்துக் காகிதத்தில் எழுதியுள்ள பிரதியை மிக்க மனவுழைப்புடன் ஆராய்ந்து சீர்வகுத்து பிழைகளைத் திருத்திக்கொடுத்தார். அவர் செய்த பேருதவிக்கு யாது கைம்மாறு செய்யவல்லேன். அவருக்கு எனது மனமார்ந்த நன்றியை உரிமைப்படுத்துகிறேன்.

நூலிற் பிழைகள் பலவுள. ஒன்றே பிரதி கிடைத்தது. ஒத்திட்டுப் பார்க்க வேறு பிரதி கிடைக்காமையினாலும், வசனப்புராணத்து முகவுரையில் பெரியார், “இப்புராணத்தை அச்சிடத் துணிவோர் தற்காலம் ஒருவரையுங்காணும்” என்று கூறிய குறையை நீக்கவேண்டுமென்ற அவாவினாலும் உள்ளபடியே புராணத்தை அச்சேற்றினேன். வேறு பிரதி கிடைக்குமாயின் மறு பதிப்பில் பிழைகளைப் போக்கி அச்சிடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இதனைப் பதிப்பித்து வருகையில் எழுத்துப் பிழைகள் முதலியவற்றைப் பார்த்துதவின தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களிலும் அருணகிரிநாதரருளின அந்தாதி, நந்தாவகுப்பு, அலங்காரம், புகழ்பூதியிலும் நல்ல பயிற்சியுள்ளவரும் எனது அன்பிற்குரிய நண்பருமாகிய திருவாளர்

வ. ச. செங்கல்வராயபிள்ளை அவர்கள் எம். ஏ. நீடுழி வாழ்த்
தணிகைமலை அருள்சனது திருவடியில் எனது மனப்பூர்வ
மான பிரார்த்தனையைச் செலுத்துகின்றேன்.

குமாரசுரீலையம்
பூவிருந்தவல்லி
பவ ஆண்டு;
மாசித் திங்கள்,
பூசந்நாள்,
16-2-35.

இங்ஙனம்,
ம. தங்கவேல் முதலியார்.

சிறப்புப்பாயிரம்

I

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்க வித்வான்

திருவாளர்

மு. ரா. அருணாசல கவிராயரவர்கள்

இயற்றியது.

வடமதுரை யாதியா மதுரைகளெல் லாந்தன்னை மாண
வென்னுந், திடமொருசீ ருறுதலின்மா னுமதுரை யெனவுல
கஞ் செப்பு கின்ற, தடமலிவா னரமதுரை தாசரதி பூசை
செய்புந் தலமா மென்று, குடமுநிவன் அருளியசெந் தமிழ்
முணர்ந்த புலவர் பலர் கூறு வாரால். (க)

அத்தலத்திற் சிவபெருமான் செயலெல்லாம் அருளின்
வீள யாட லென்று, கைத்தலநெல் விக்கனிபோல் உணர்ந்தி
தனைப் புராணமாக் கருதிப் பாடி, வைத்தல்மிக வுசிதமென்று
மதுரைவே ளாளர்குல மணியாய் வந்த, உத்தமமார் தெய்வ
சிகா மணிபெறுசுப்பிரமணியன் உதவ ஓர்ந்து. (உ)

வையகமெல் லாம்புகலும் எழுமதமும் ஐயிரண்டு வனப்
பும் வாய்ப்பு, ஐயமற ஐயிருகுற் றமுமகற்றி யுத்திபல
அமையப் பெற்று, செய்யமது ரம்பெருகப் பேரன்பாற்
புராணமொன்று செப்பி னுலை, மெய்யமைபுந் தொண்டருக்
கும் புலவருக்கும் அஃதுபெரு விருந்தா யிற்றே. (ஈ)

இராஞ்சிதமா கியஅந்நூல் இலைமறைகாய் போலிருக்க
இராம நாத, புராஜில்லா ரிஜிஸ்தரார் தங்கவேல் முதலியார்
புகுந்து பார்த்து, நிரம்ப அறிந் ததையச்சிற் பதிக்கவெண்
ணிக் கொண்டுபோய் நிலத்தில் வைகும், பரம்பரைநற் கவி
கள் முனம் பரிசோதித் துயர்ந்த அச்சிற் பதிப்பித் தாரே. ()

அன்னவாயா ரெனிற்சென்னை செங்கல்வரா யப்பெரி
யோர் அருமை மைந்தர், தன்னயம்பா ராட்டாமற் பிறர்
நயமே பாராட்டுந் தகுதி யுள்ளோர், மன்னர்மன்னர் மிக
மதிக்கும் டிதிமிக்கோர் யாசகார்க்கு வண்மை செய்யும், கன்
னனிலும் மிகவுயர்ந்தோர் இவர்பெருமை ஒருசிறிதும்
கழறற் பாற்றோ? (ந)

உத்தியோ கஞ்செய்வார் பென்ஷன்வாங் கியவுடனே
உடலின் பத்தை, மெத்தநினைந் துயிர்க்கின்பஞ் செய்யாமற்
காலமெலாம் வீணாச் செய்வார், இத்தகையோர் போலாமல்
தங்கவேல் மன்னருயிர்க் கின்பஞ் செய்யச், சித்தமதி லெண்
ணியே நாடோறுஞ் சிவதருமஞ் செய்வார் மாதோ. (சு)

II

மதுரீதி சதகம்

திருவெண்ணெய்க் கலம்பகம் முதலியன இயற்றிய
பஞ்சலக்ஷண சரபம் இராசப்ப நாவலர் பௌத்திரரும்,

பொன்னேரி போர்டு உயர்தரப்பாடசாலை

தமிழ் ஆசிரியருமாகிய - திருவாளர்

ஐ. இராஜ முதலியார் அவர்கள் இயற்றிய

அறுசீர்க்கழ்நெடிலடி ஆசிரியவீருத்தம்

முருகன் லுணை

திங்கள்நதி தரித்தருளுஞ் சிவபெருமான் தமிழ்
வளர்த்த செல்வக் கூடல், தங்கியகீழ்த் திசையினிலே சந்திர
னார் முதலானோர் தாழ்ந்து போற்றி, மங்கலவாழ் வெய்த
அருள் பெற்றதலம் வானரர்கள் வணங்க வஃதால், மங்
கல வானரவீர மதுரையென வானவர்கள் வழுத்து வாரர்கள்.

அப்பதியில் அரனூர்தம் இணையடியை யகத்திருத்தி அருச்சித் தோர்கள், எப்பரிசும் பெறுவரென இவ்வுலகோ ரறிந்துய்ய வெண்ணி யன்பால், செப்பரிய தமிழ்வளர்த் தோன் விசுவையுற்றோன் சீர்மருத பூபன் செப்ப, அப்பரிசு மேற்கொண்டு வடமொழியுந் தென்மொழியும் அடையக் கற்றோன், (உ)

நான்மாடக் கூடலென் நவில் மதுரைப் பதிவாழ்வோன் நயத்தினுலே, தேன்மானு மின்சொல்லான் தெய்வசிகாமணி யீன்ற திருவன் கையில், மான்பதிந்த சிவனடிக்கே மாறாத அன்புடையோன் சுப்ர மண்யன், தேன்பொதிந்த தமிழ்ச் சொல்லால் வடமொழியின் மொழிபெயர்த்துச் செய்தா னன்றே. (ங)

கட்டளைக் கலித்துறை

வானர வீர மதுரைப் புராண மிதனை யிந்நான்
மேனமை யானும் விமலன் அடியில் மிகுமன்பினான்
தேனமைசொல்லான் துரைத்தனச் சேவகச் சீர்மிகுந்தோன்
ஆனதோ ராங்கிலங் கற்றோன் சினேகர்க் கமைந்தநல்லோன்.

செங்கல்வ ராயத் திருவனுஞ் சாவிமீன் தேர்கற்பினான்
தங்கு மமுத மொழிவள்ளி யம்மையுஞ் சார்தவத்தால்
இங்கிப் புவியி லுதித்தோன் மணப்பாக்கத் தேயிருப்போன்
இங்கித முள்ளவ னாந்தங்க வேலேனு மின்பெயரான். (ரு)

வேளாள மாமர புக்கொரு நன்மணி மெய்யன்பினான்
கோளாக அச்சிற் கொடுத்திப் புவிக்குக் குளிர்ச்சிசெய்ய
நாளாய்த் துருவிப் பிரதியைத் தேடி நகலெடுத்து
வேளாண்மை செய்தான் உலகோர் வியக்கவிம் மேதினிக்கே.
செந்தமிழ்ப் பற்றிற் சிறந்த அன் னோன்மற்றுஞ் சீர்மிகுநூல்
இந்த வுலகுக் கிணிப்பன தேடி யியற்றித்தந்து

செந்திருப் பெற்றுச் சிறந்தோங்கி வாழத் தினந்துதிப்போம்
எந்தமை யாண்டருள் செந்தூர் முருக னிணையடியே. (ஏ)

24—2—1935

III

திருப்புகழ்ப் பதிப்புகிரியரும்

35-வருடங்களுக்குமுன் மாமாமதுரையில் முன்சிபாயிருந்து

மாமாமதுரை ஸ்தலபுராண வசனம்

எழுதி வெளியிட்டவருமான

உயர் திருவாளர்

வ. த. சுப்பிரமணியபிள்ளை அவர்கள் குமரார்

வ. க. செங்கல்வராய பிள்ளை எம். ஏ. இயற்றியது.

உ

திருத்தணிகேசன் துணை

இந்துகு டியபெருமான் உறையும்வா னரமதுரை
என்னுந் தானத், தந்தநிறை பெருமையெலாம் எடுத்துரைக்
கும் புராணமாம் அதனை அன்பே, உந்தவே உவகையுடன்
அழகாக அச்சிட்டே உலகுக் கீர்தார், இந்தசிவ புண்ணியத்
தைச் செய்தவப் பெரியார்தாம் யாரே என்னில், (க)

சிவத்தினுக்கே பத்திசெயுஞ் செங்கல்வ ராயரெனுஞ்
செம்மல் செய்த, தவத்தினெழும் அவர்மணந்த பெருஞ்
செல்வி வள்ளியம்மை தவமுங் கூட, அவத்தையெலாம் அற
நீங்கி ஆங்கவர்தாங் களிசிறக்க அவர்பாற் றேன்றிப், பவத்
தைவே ரறக்களேவான் இப்பாரில் வந்துதித்த பால ராகும்.)

* கணப்பாக்கஞ் செறிதொண்டர் பேரன்பின் நிலையறிந்து கால காலன், † தணப்பார்க்கு மரவுகு டியபெருமான் விடைப்பெருமான் தயவை என்றும், நணப்பார்க்குந் தவ நெறியே நிறைசிந்தைப் பெருஞ்செல்வம் நடுந் தூயர், மணப்பாக்கந் தங்கவேல் முதலியார்; அவர்நீடு வாழ்க மாதோ.

சிவபெருமானுக்கு உகந்த செந்தமிழ்ப் பாடல்களால் அமையப்பெற்ற இப் புராணத்தை நந்தம் தமிழ் உலகுக்கு உதவிய புண்ணிய சீலராம் திருவாளர் ம. தங்கவேல் முதலியாரவர்களின் சிவபத்தியும் தமிழ்ப்பற்றும் பெரிதும் போற்றத்தக்கன. வானர மதுரைத் தமிழ்ச் செய்யுள் புராணம் எந்நாள் வெளிவருமோ என எனது தந்தையார் ஐயுற்ற காலம் முதலியாரவர்களின் அன்பின் பெருக்கால் அடியேனது வாழ்நாளில் வந்ததும் புராணம் அச்சேறிய காலத்திற் செய்யுள்களைப் படிக்கும் பாக்கியம் அடியேனுக்கு வாய்த்ததும் ஸ்ரீ ஆந்தவல்லி சமேத சோமநாத சுவாமியின் திருவருளே. திருவாளர் - தங்கவேலு முதலியாரவர்களுக்கு அவர் செய்துள்ள இந்த சிவ தொண்டுக்குத் தமிழுலகம் மிகக் கடமைப் பட்டுள்ளது.

குறிப்பு:—இப் புராணம் பாடிய புலவர் பெருமானது பத்திமேம்பாடு, பேரறிவு, கவித்திறம் முதலியன தூலகத்து நன்கு விளங்குகின்றன. இத்தகைய நன்னூலுக்கு ஓர் ஆராய்ச்சி இன்றியமையாதது எனக்கருதி ஒரு சிற்றராய்ச்சி எழுதிச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

19—2—1935

வ. சு. செ.

* கண் - அப்பு - ஆக்கம் - செறி தொண்டர் = கண்ணப்பர்.

† தண் - அப்பு = கங்கை; ஆர்க்கும் அரவு.

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	பாட்டின் எண்	பிழை	திருத்தம்
9	ரு	மீக்கின்	மிக்கின்
10	க0	யனம் யோன்	யனம் போன்
16	க0	நல்லசை	நல்விசை
„	கஉ	திலரு	திலரு
„	கச	தலத்திச்	தலத்திற்
22	உஎ	யானில்	யானிவ்
23	நசு	புத்தகத்தை	புத்தகத்தைக்
23	நஎ	கிசைப்பக்	மிசைப்பக்
26	ருஉ	நணுகநன்	நணுகனன்
28	சுச	அன்னிலை	அந்கிலை
29	சுசு	விறும்பூதற்	விறும்பூதற்
30	எஉ	குழுஉ	குழுஉக்
„	எச	வீற்று	வீற்று
36	கசு	யுயிர்ப்பயிர்	யுயிர்ப்பயிர்
௩௭	௩௭	(கசு)	(கசு)
39	ந0	யுறையுரை	வுறையுரை
39	நக	பணமிருக்குப்	பணமிருக்கும்
40	நசு	நறை	னறை
40	நஅ	யகழ்ந்தெறியு	யகழ்ந்தெறியு
41	ச0	முழ்கி	முழ்கி
43	ச	வெணுந்	வெணுந்

பக்கம்	பாட்டின் எண்	பிழை	தீருத்தம்
47	௩௦	முனியு	முனிவு
48	௩௬	புண்ணியநண்	புண்ணியநன்
48	௪௦	கோடித்	கோடாத்
49	௪௧	நிகழ்தல்	நிகழ்த்தல்
54	௧௧	(௧௦)	(௧௧)
55	௧௫	அய்ய	ஐய
55	௧௬	தீர்ந்து	திறந்து
57	௨௭	யருபசி	யரும்பசி
60	௪	சேரும்மா	சேருமா
62	௧௨	தலினுவவ்	தலினூவ்வ்
62	௧௪	தவர்களகரத்தை(?)	தவர்கணரகத்தை
62	௧௫	னேடுத(?)	னேதுத
62	௧௬	நூலோதலசுப	நூலோதல்சுப
64	௨௩	சிரத்தல்	சிரத்தில்
64	௨௭	காதலத்	காதலித்
65	௩௦	பவனி	மவனி
71	௬௨	பொன்றலில்	பொன்றலில்
74	௭	தட்ப	தட்பப்
77	௨௬	பொழிந்தார்	பொழிந்தா
79	௩௨	பணை	பணை
83	௬௦	(௪௦)	(௬௦)
83	௬௦	கடிய	கூடிய
85	௨	முவி	முவிப்

உ

சிவாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வானர வீர மதுரைப் புராணம்.

காப்பு.

விநாயகக் கடவுள் துதி

ஒருகொம்ப னிருமதத்தன் முக்கண்ண னூல்வாய னெளி
ரும் பூவின், மருவுகர மைந்துடையன் சண்முகன் தாய்
தந்தைமுனம் வந்து தோன்றும், பெருமையன்செஞ் சடை
யணிந்தோ னடியவர்கள் பிறவியெனும் பிணியை நீங்க,
அருளுதவுங் கற்பகப்பேர்க் கணபதிதா ளன்பினெடும் அகத்
துள் வைப்பாம். (க)

சுந்தரேஸ்வரர்

மாமேவு மணிமார்ப னுலகமெல்லாங் காத்திடவும் வனச
வாசப், பூமேவு நான்முகத்தோன் படைப்பவந்தன் சத்தி
வைத்த புரித மூர்த்தி, தேமேவு கொன்றையணி செஞ்
சடையோ னன்பருக்கு நீலமே செய்யுங், கோமானங் கயற்
கண்ணி பங்கணிநு பதந்தலைமேற் கொள்ளு வாமே. (உ)

உமாதேவியார்

முழுமதிய மொருகோடி யொளிர்வதென வொளிருமலர் முகத்தினுளை, அழகுபெறு மிரண்டுகய லீகலிமலைந் தாலன்ன அருட்கண் ணுளைப், பழமறையின் முடிமேலும் பத்தர்மனத் தினும் வைசும் பதத்தினுளை, மழவிடையோன் பங்கிலுறை யுமையவளை நிதம்போற்றி வணங்கல் செய்வாம். (ஈ)

சோமநாதர்

மாமறையின் முடிமீதிற்பேரறிவே வடிவாகி மன்னி னுளை, நாமகங்கா தலன்முதல ஐவகைய கருத்தர்களாய் நண்ணினுளைத், தாமரையுங் கயிரவமுஞ் சங்கினமு மன்ன முஞ்சேர் தடங்கள் சூமுஞ், சோமபுரியதனிலுறை சோமநா தனைநிதமுந் தொழுதல் செய்வாம். (சு)

ஆந்தவல்லி

பானந்து திகழ்கரத்தான் வசுதேவன் தேவசிதன் பால் வந் தாயர், கோனந்தன் மனைவளர்ந்தோன் தங்கையைன் பருக்கருள்செய் குணத்தி னுளை, வானந்தி மதிமுடித்த சோமேசன் வலப்பாக மகிழ்ந்து வைசும், ஆந்த வல்லி யம்மை தன்னையெம துளக்கமல மதனுள் வைப்பாம். (ஊ)

முருகக்கடவுள்

முருகார் மலரை யொருகோடி வண்டுவிழ முடித்தில கும், மருவார் கூந்தற் கொம்மைமுலைக் குறத்தி விழியை வண்கரத்திற், பருவேல் பொருவு மெனஇணைத்துப் பார்த் துப் பார்த்துண் மகிழ்கூரும், உருள்பூந் தண்டார் முருகனடி யுள்ளத் தமைத்து வணங்குவாம். (கூ)

ஐயனார்-வீரபத்திரர்-வைரவக்கடவுள்

பூரணைபுட் கலைகேள்வன் திருப்பாதம் வணங்கி யரன்
பொருந்தா தாற்றுஞ், சீருடைய சிறுவிதியார் தக்கனுயர்
வேள்வியினைச் சிதைத்த கொற்ற, வீரனது சரணமல ருளத்
தகத்துஞ் சிரத்தினிலு மேவச் சேர்த்தி, மாரனுமேக் கறு
மெழில்சேர் வைரவன்றன் மலர்ப்பதமும் வணங்கல் செய்
வாம். (எ)

நந்திதேவர்-சிவகணங்கள்

எள்ளிடவெள் ளிடமின்றி நான்முகத்தோன் முதலமார்
கணங்க ளீண்டும், வெள்ளிமலை தனைக்காக்கு நந்தியிருச்சரண
மலர் விரும்பிப் போற்றித், தள்ளரிய பெருந்திறல்சேர்
மாகாஹ னுயர்மணிமான் சண்டன் பாதம், உள்ளமிசைக்
குடியிருத்தி யேனையநற் கணங்களைபும் உன்னல் செய்வாம். ()

மூவர் முதலிகள்

சமணர்களைக் கழுவேற்றும் பரசமய கோளரிதன் தாள்
கள் போற்றி, அமலனதஞ் செழுத்தோதிக் கற்புணையாக்
கடல்கடந்த அப்பற் போற்றிக், குமரியளி பலகோடி கூட்
டுண்ண நறவுயிர்க்குங் கொன்றைப் பைந்தார், உமையவள்நா
யகந்தடுத்தாட் கொளவருஞ் சுந்தரன்பதமும் உளத்துள்
வைப்பாம். (ஈ)

திருவாதவூரடிகள்

வேறு

ஒது மையைந் தினப்புறத் துற்றிடும்
ஆதி தத்துவந் தன்னை பிறந்ததில்
ஏத மின்றி யிரண்டற நின்றிடும்
வாத வூரிறைபாத மனக்கொள்வாம். (க0)

சண்டசர், வியாசர், அகஸ்தியர் முதலியோர்

வேறு

நீதிபுனை சண்டசன் முதலாய தொண்டர்ப்பத நினைந்து போற்றி, வேதநான் காய்வகுத்த வாதரா யணன்பாதம் விரும்பிப் போற்றி, ஏதமிலாக் கும்பமுனி பிருகுவாயுவின் பாத மிறைஞ்சிப் போற்றி, மாதவத்தின் துறைபோய முரிக் கணங்கள் திருப்பதமும் வழுத்துவோமே. (கக)

நாமகள்

வண்டுசூழ்ந்து முரன்றணி வாசந் துதைந்து விரை நறவம், உண்டு கனிகூர்வாலிதட்டா மரைமேலிருக்கு மொண்டொடியை, அண்டமுத்தலோ ரணவோர்க்குந் தாயாயுறையு மாயிழையைத், தொண்ட ரகத்து நாமீதும் உறைபா ரதியைத் தொழுதிடுவாம். (கஉ)

வாழ்த்து

அறுதொழிலோ ரறுதொழிலோ ராகாம னிதம்வாழ்க ஆன்கள்வாழ்க, மறுவறுகண் டிகைமலை நீறுபுனை சிவனடியார்வாழ்க மேக, நிறையமழை பெய்துலகஞ் செழிக்குக வேந்தர்கள் செங்கோ னீடுவாழ்க, அறையுமிந்நூல் கற்பாந்த மிருக்குகயா வருஞ்செல்வத் தமர்க மாதோ. (கஊ)

அ வை ய ட க் க ம்

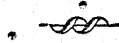
குலம்பெரியோர் ரெவ்வனத்தோ ருறுப்பனைத்துங் குறை
வில்லோர், சலஞ்சலமோச் முத்துயிர்த்த தன்மையென
விளங்கிடுவோர், நலந்திசுழ்பல் லோர்பன்னூல்க விலக்கண
நவின்மே, யிலங்குதசப் பொருத்தமழ கெழுமத மெண்ணுள்
குத்தி. (கச)

படலவுறுப் போடணியிற் பகர்ந்தசுவை யோரிரண்டுந்
தொடைநலமுந் துறைநெறியுந் தழுவியொரு துகளுமின்றி
யிடமுறுநாற் பொருள்பயக்க விசைத்திடுநான் முனமென்னூ
லடைதல்கஞ்சத் துடன்கொட்டி யலர்ந்திடுதன் மானுமே. ()

அடையலர்கே சரிசெல்வங் கல்வி யுள்ளோ னருட்
காண தனிற்றேர்கோ புரங்கள் செய்தோ, னுடையார்வேள்
சுதன் விசுவை * மருதுபூப னுவப்பொடுவா னரவீர மது
ரைத்தொன்னுல், வடமொழியைத் தென்மொழியால் வழங்கு
கென்ன மதுரைநகர்த் தெய்வசிகா மணிதா னீன்ற, சூட
முனியை நிகரான கல்விகேள்வி குலவியசுப் பிரமணியன்
கூறினானே. (கசு)

சோமநாத சுவாமி துணை

பாயிரம் முற்றிற்று.

* மருதுபூபன் - மருதுபாண்டியன்.

நாட்டுச்சிறப்புச் சருக்கம்

மல்லல் வெண்முகில் குழாங்கொண்டு வாரிவாய் மடுத்து
மெல்ல வெய்தியே விசும்பெலாம் பீரந்துகா லுன்றி
நல்ல வர்க்கொரு தீக்குண நணுகுமா போலத்
தொல்லை மின்னிடி காட்டியே வரையினீர் சொரிந்த (க)

கரிம ருப்பொடு முத்தமுங் கழையின மீன்ற
பொருவின் முத்தமும் பொன்னுநன் மணிகளும் வரன்றிப்
பரவி வையையிற் புகுந்துயர் பாலையே முல்லை
மருத நெய்தலைச் சாடியே வாரிமுன் மண்டும் (உ)

இடைய ருதுசெல் வினையநன் னதியினம் புனல்கால்
புடையின் வையகய வயல்குள மேரிவாய்ப் புகுதக்
கடைய ராலெங்குங் கலப்பைகொண் டுழுதுவித்திட்டு
படர்க ளின்றிவே ளாளர்கள் பார்த்தனர் வளர்ப்பார். (ஈ)

கரும்பி தாமெனக் கண்டவர் மருளுற வளர்ந்து
வரம்பு போர்த்திட நெற்குவை வாய்த்தலு மகிழா
வரிந்து பாண்டியிற் கொடுவந்து களத்தில்வைத் தடித்து
விரும்பு வேந்தனுக் காறிலொன் றுங்கதின் வீசி. (ச)

ஏனை நெல்லினிற் போரையைந் தில்லினிற் கொடுவர்
தான தேவர்க டென்புலத் தவர்விருந் ததிதி
மான மார்க்களை யாவார்க்கும் வழங்கியெஞ் சியதை
பூன மில்லதோர் மனையொடு முண்டுவீந் திருப்பார். (ரு)

நாட்டுச் சிறப்புச் சருக்கம்.

அன்ன நாட்டுறு மகளிர்கள் கற்பினி லகலார்
கன்ன வின்றதோட் கணவரே தெய்வமென் றிருப்பார்
சொன்ன நூற்படி யிலக்கண மனைத்தையுந் தோய்ந்தோர்
பன்னு நற்குண முடையவர் நன்மொழி பகர்வார். (சு)

அங்க ணுடவ ரறிவரு ளறந்திரு வாற்றல்
கங்கை வேயந்தவன் மேற்பத்தி கல்விநற் கேள்வி
தங்கு மானமன் பெழில்கொடை தனையர்சுள் பொறுமை
பொங்கு நல்லொழுக் குள்ளவர் நடுநிலை பூண்டோர். (எ)

இனிய மாற்றமெய் யொல்வன விரும்புவோ ரரசர்
நனிவி ருப்பமுற் றேருண்மெய் யன்புசெய் நலத்தோர்
புனித மாம்பெரி யோர்களைத் துணைக்கொள்வோர் புகழோ
ரனகர் செய்நன்றி யறிபவ ரடைக்கலங் காப்போர் (அ)

மடிமை கள்ளுணல் கொலைகள்எல் சூதுநோய் மறப்பு
நடலை கொர்வம்மெய் பகைபிறர் மனைநயப் பில்லார் [ளார்
கூகாடுமை வெஃகுதல் புறஞ்சொல்லப் பொறுமைபுட்கொள்
படியில் வான்மழை மறுக்கினும் பண்புகுன் றுரால் (க)

வேறு

வயலெலாஞ் செந்நெல் கன்னல் வரம்பெலா மஞ்ச
ளிஞ்சி, யயலெலாம் புன்செய் பைங்கூழ்கமெலாம் பொரு
ளின் சூப்பை, கயமெலாங் கழுநீர் கஞ்சங். காவெலாம்
மஞ்சை கோகில், பயமெலாஞ் சங்குஞ் சேலும் பசுவெலா
மினிய பாலாம். (க0)

எங்கணுஞ் சிவன்றன் கோயி லெங்கணும் வேத கோஷ்
டம், மெங்கணும் வேள்வி யோம மெங்கணுந் தருமச் சாலை,
யெங்கணுந் தொன்னூ லோத லெங்கணு மழலைத் தீஞ்சொல்,
லெங்கணுஞ் சிறந்த * பெய்த லெங்கணு மணத்தின்
வாழ்த்தே. (கக)

* பொய்தல் = மகளிர் விளையாட்டு

வேறு.

பொருவரு மருவார் மணிமுடி யுரிஞ்ச பூங்கழற் புலியின் போத்தன்னு, னுரியவேர் தலைக்குங் கொல்குறும் பகழ்ந்தோ னியாவர்க்கு முதவியே புரிவோன், வருமுனந் தெரியு மமைச்சரும் படையு நிதியமு மரணும் வாய்ந் துள்ளோ, னரசதே றனையான் பொதுக்கடிந் தாளும் பாண்டிய னனையநாட் டரசன். (கஉ)

அன்னவ னிருக்கை யம்பலைத் தகன்ற வரிமதர் மழைக் கட்பூ மாது, தன்னெழின் முகமே யதுவென விளங்குந் தரியலர்க் கணுகொணு வலத்த, மன்னெயி லுடுத்த மது ரைமாநகர மன்னகர்க் குயிரென மருவுந், சென்னியின றுகுந் தும்பையும் பிறையுங் கொன்றையுந் செருகிய சிவனே. ()

அனையவ னெண்ணெண்ணுடல்செய் தமர்ந்தா னின்னு மென் செய்யுமோ வறியேங், கனியுமன் பினர்க்கே கருதிய தளிப்பா னுங்கவன் களைகணுக் காக்கு, மினையநல் வளங்கீர் பாண்டினன் னுட்டுக் கசரரற் கரிந்துபின் னியற்றுந், தனிவிய னுலகு மிணைசொல லாகா ததற்கது மானு மாந் தகைத்தே. (கச)

வேறு

பாட்டுச் சுரும்பர் முகையவிழ்க்கும் பங்கே ருகத்தி னிடைகூடக்கு, மோட்டுக் கயவாய்ப் புனிற்றெருமை குத்திற் கிடந்து மூச்செறியுங், கோட்டுப் பலவின் பழஞ்சிதற வரால் குதிக்குந் திருப்பாண்டி, நாட்டி னியல்பு வகுத் துரைத்தாம் நகரச் சிறப்பு வகுத்துரைப்பாம். (கரு)

நாட்சே சிறப்புரைத்த படலம் நிறைந்தது.

ஆஹ திருவிருத்தம் ங்க.

நகரச் சருக்கம்.

வேறு

கூனல்வின் மாறன் கூடலி னுக்கோர் குணபாலா
யான விரண்டா மியோசனை யெல்லை யகத்தாகத்
தேனிமிர் பூம்பொழில் பூமலர் வாவி சிறந்தோங்கும்
வானர வீரப் பெயருடை மதுரைப் பதிவையும். (க)

வேறு

மேலிவர்ந் தணுகற் கொண்ணு விற்ற்படை பொறியுங்
சிழிற், * சூவல்செய் தணுகற் காகாச் சுற்றுறு கிடங்கு
முற்று, மாலினோ ரணுகற் கொல்லா கற்புடை மடவார்
போலச், சாலநீண் டகன்று வைகுந் தமனிய விஞ்சி
மாதோ. (உ)

ஆந்தண ரகர மோர்பா லடையலர்க் கிடயே றன்ன
கந்தடு களிநல் யானைக் காவலர் கோயி லோர்பா
னந்தலில் வணிக மாக்க ணல்மணி மாட மோர்பால்
பிந்திய வேளாண் மாந்தர் பெருமனை யோர்பால் வைகும் (ங)

அரனது † சினக ரத்தி னதிரும்பல் வியத்தி னூர்ப்பும்,
பொருவரு மறையோர் வேதம் புகன்றிடு மொலியும் பொற்
பார், மருமலி பூந்தார் மன்னர் முரசத்தி னூர்ப்பு மற்றக்,
கரிபரி யொலியுஞ் சூற்கொள் காரொலி மாற்றி யோங்கும்.)

அக்கினிட் டோமம் வாச பேயமார் பவுண்ட ரீக
மிக்கவாம் புரவி மேத வேள்வியி னோம தூம
மீக்கின்சா ரடுதூ மத்தோ டெழிலிமண் டலத்தி னெய்தித்
திக்கெலாம் பரப்ப நேர்க்கி மழையெனத் திகைப்பர் மன்னோ(ஃ)

* சூவல் - தோண்டதல். † சினகரம் = கோயில்

வேறு

பலவு மாவின் கனிச்சாறு தெங்கு கமுகின் பழங்க
 ளொளிர், சிலைபோ னுதலார் பரிந்த முத்தந் திரள்வெண்
 கோட்ட கறையடிய, விலகுங் களிற்றின் மும்மதநீ ரிவுளி
 வாய்நீ ரிவையெல்லா, மலகி றிருவி தியிற்பொவிந்து செல்
 வோர் விரைவை யடக்குமால். (சு)

நணையர் கமல முகைவெடித்த முத்துங் கன்ன நகை
 முத்தும், பனிவெண் டிங்க ளெனத்தவமுங் குடவாய்ச்
 சங்கப் பருமுத்துங், குணிய திரைய தென்கடலிற் றேன்
 றுங் குளிரிப்பிபின் முத்துங், கனிவாய் மழலைக் கடைசியர்
 கள் மக்கட் கணிவார் கவினுறவே. (சு)

வள்ளக் கமலந் தனிற்சுரும்பும் வண்டு மினிது வீற்
 றிருப்ப, பிள்ளைப் பெடையோ டனம்வந்தாங் கதனிற் புகுத
 வப் * பிரச, மெள்ளத் தவழ்ந்து புடைபெயரும் வெந்துப்
 புடைய பெருவேந்தர், தள்ளிச் சிறியோ றிடம்பிடித்தா
 லகலா தெவரே சார்வாரே. (அ)

உருவ மிகுந்த மகளிரொடுங் கொழுந ருயர் கா வகம்
 படர்ந்து, மருவார் மலர்கள் பறித்தணிந்து வாவிப் புடை
 யோர் மாதவிவா, யிருகை விரித்துப் பற்றிடினு மடங்கா முலை
 மார் புறவணைந்தாங், கரிய கரண வகைகற்று நீராட்டயர்ந்து
 மனைக்கணைவார். (சு)

குணபா லொழுகும் வையையெனுங் குடிஞை நன்னீர்
 குடைந்தாடத், துணைவான் முலையிற் றுயிலிற்றுக்கி யனம்
 யோன் மகளிர் துவன்றுமுன, மணமா மலர்வெள் வளை
 தூவித் திரைமென் சுரத்தால் வணங்கு மென்றூற், மணியாக்
 கா தல் கெழுமன்ப ரவர்தா டொழுதல்* தகைமைத்தே. (க0)

* பிரசம் - வண்டு. † குடிஞை - ஆறு.

பவளக் கிளையுந் தாமரையும் பாசிக் கொத்து முழம்பல
முந், தவளச் சங்கும் வராலுமுத்தூந் தாங்கிப் பெண்ணின்
குணந்தேரித்தாங், கெவரு முவப்ப வுத்தரதெக் கணமாய்க்
குணபாலேகும் வையை, கவலை தவிர்க்குஞ் சோமீசற்
ரொழுது போதல் சுடுக்குமால். (கக)

வேறு

எண்ணி லாமணி மாடங்கி ளிடந்தொறு மேகிப்
பெண்ணி னல்லவர் பெயர்தல்கண் டரம்பைய ரினமென்
றண்மி நோக்கலுங் கண்ணிமைத் திருத்தல்கண் டகன்று
மண்ணு ளாரென வானிடைப் போகுவர் மாதோ. (கஉ)

வேறு

அலரிவா னவன்றான் மேற்றிசை யினும்போந் திந்
திரன் றிசையினி னனுகும், புலரியிற் சுரும்பர் முளரிவான்
முகைமேற் போந்தன புரிமுறுக் கவிழ்த்தல், கலகவேற்
கொழநன் வரவுபார்த் திருக்குங் காதலிக் கணுகின
னென்னு, நலனுறு பாங்கி குவிமுக மலர்த்து நன்றென
விளங்கிய தன்றே. (கங)

விண்டொட நிவந்து பணைத்து நாற்றிசையும் வியன்கினை
போக்கியே குழைத்த, தண்டலை தோறுங் கொண்டல்கண்
படுப்பக் கணவரைக் கண்ட தையலர்போற், கண்டுகண்
களித்து ம்யில்களாட் டயரக் கதிரெதிர்க் குவையே
போன்று, முண்டினம் வாழப் பொறுதவர் போன்று முகங்
குவிந் தேங்குமாங் குயிலே. (கச)

வேறு

மழவிடை யனைய மாக்கள் மனங்கவ ரழகின் மாத
ரொழிவிலா விளைவுள் சோலை பொங்கிய மாடங் கோயில்
பழுதறு தரும மாதி பீதியுமின் னகர்க்கு நேரா
யெழில்பெறு மளகை யன்றி யேகினை யிணைக்க லாமே. (கரு)

வேறு.

இன்ன நகரி னினிதுறையு மெம்மான் சோம விலிங்கத்
தின், மன்னு வினையாட் டினிற்சிறிது மறைதேர் சவுன காதி
யர்க்கு, முன்னஞ் சூதன் வடநூலான் மொழிந்தா னதனைத்
தமிழ்யாப்பிற், பன்னு விருத்தத் தால்யார்க்கு மெளிதும்
றெரியப் பகரலுற்றோம். (கக)

நகரச்சருக்கம் நிறைந்தது.

ஆ. திருவிருத்தம் (சஎ)

புராணவரலாற்றுச் சருக்கம்.

மருசி மைந்திடு நைமிச வனத்தின்மே னாளிற்
பெரிய மாதவச் சவுனகர் முதலினோர் பெட்பார்
பருவ மாறிரண் டெய்தின்முற் றுறுமெனப் பகரு
மருமை சான்றிடு சத்திர வேள்வி யாற் றினரால். (க)

வேறு

நீறுகண் டிகையும் பொருளெனத் தரித்த நிருமலன்
முப்பகை சுடிந்தோ, னாறணிந் தவன்மே லன்பின்முன்
னெண்ண வமைந்தவன் குண்டிகை தரித்தோ, னீறில்பே
ரறிவ னிலமலை யலர்கோ வியல்புநல் லருள்வளி யியைந்து,
தேறியே விரைவு வெகுளிவிட் டருநூ றெருட்டுறு வியா
தன்பாற் சென்று. (உ)

குணத்தினுக் கிசைந்து வழிபடல் புரிந்து கோதறு புராணநூல் கற்றுத், தணப்பறு தலைமைச் சீடனென் றுறையுந் தகைமையன் சூதனும் குறலு, மணத்தநீ ரதனா லருக்கிய முதல வழங்குகந் றவிசுடை யிருத்தி, யிணைப்பிலா முசிவ சிவபத்தி மிகுந்தோ யெம்மனோர் * களைகணை யென்னு. (௩)

பரவின ரிசைப்பார் சிவகதைத் தேறல்பருகயா மென்று மிங் கிருந்து, தரவிருந் தாயை யெமது வெவ் வினைதான் றள்ளுற வரிதின்முன் னகன்றாய், வருதிரீ விவரவி னென விருந் தேமுகக் கவ்வணம் வந்தனை யையா, தெரிதர வளித்தி சிவகதை யமுத மென்றலுஞ் சிறப்புடன் வியவா. (4)

பிரமம்நற் பாற்பம் வயிணவஞ் சைவம் பேசிய விலிங் ககா ருடனூ, லருமைசேர் நார தீயம்பா கவத மாக்கினே யம்புகழ்க் காந்தம், வருபவு டிகுஞ்சொல் பிரமகை வத்த மீரர்க்கண்டம் வாமன வராகந், தெரிபிர மாண்டங் கூர்ம மோண் மச்ச மெனப்புரா ணம்பதி னெட்டே. (5)

நன்றிசே ரணைய புராணமுவாறி னண்ணிய சைவத்துண் டொழிந்த, குன்றவில் வாயுச் சங்கிதையதனிற் கூவிள வனத் துறை குழுகன், மன்றற் புகண்மை யுறைந்தது முன்னம் வாயுவா னவன்பிரு குவினெஞ், சொன்றிட மொழிந்தா னவ் வண நுமக்கிங் குரைப்ப னென்றருந்தவ னுரைப்பான். (6)

புராணவரலாறு நிறைந்தது

சிவசகாயம் செய்ய ஆவ் விருத்தம் ௫௩.

மு த ல ல வ து

வில்வவனத்தின் சிறப்புரைத்த
சருக்கம்.

வெள்ளை வெண்ணீ மக்கமணி வடந்தரித்தோன் விமல
னுயர் கமல பாத, முள்ளமிசை யொளிர்வித்துத் தியா
னிப்போ நெழுத்தஞ்ச மோது நாவான், தெள்ளறிவன்
செஞ்சடையன் முழுதுணர்ந்தோன் மலரயன்றன் செல்வ
னானேன், எள்ளரிய பெருந்தவத்துப் பிருகுமுனி வாயு
வின்பா லெய்தினானே. (க)

தவமுனிவன் வரனோக்கி யெழுந்து பூசனைசெய்து
தவிசி னேற்றிப், புவனிபொதி தோளாண் யொருபத்துப்
பிறவிபுறப் புகன்ற மேலோ, புவமையிலா வெங்கூற்றை
மகன்பொருட்டாற் சினந்துரைக்கு முரவோன் யான்செய்,
பவமகன்றே னீவருத னல்வரத்தென் றன்பினொடு பரவிச்
சொல்வான். (உ)

எங்குடியிற் புகுந்ததேவ னுரைத்தியென முனிபுகல்வா
னிகலி முன்னாட், நிக்கவார்ப் படம்புதைத்த மேருமுடி துணி
படுத்து தோன்றான் மிக்க, சங்கரன்கட் பொறிதரித்தோய்
சிவவடிவ மெட்டி லொன்றா யுயிரைத் தாங்கு, மங்கணரின்
புகழ்பெருமைக் களவுண்டே நின்னையெவ ரடையாரெனா.

நற்றேய நற்றவம்நற் சிவலிங்கம் யாண்டுளது நவிறி
யென்று, சொற்றானங் கதுகேட்டு வாயுவா னவன்மவுலி
துளக்கிச் சொல்வான், கற்றாவி னுயிர்க்கருள்செய் கண்ணு
தன்மீ னவனாகிக் காவல் பூண்ட, வற்றூத புனல்வவபை வள
நாடே நற்றேய மாகு மாதோ. (ச)

தாரணிக்கு முகமெனுமன் ஓட்டினிற்கண் போல்
வையைக் கரையிற் சாரு, மேர்கெழுவில் வாரணியம் நற்றல
மாங்கண்ணின்மணி யென்ன வந்தச், சீர்பொருந்து வனத்தி
னிடையெழுவுகருந் தொழுதேத்தச்சிறந்து வைகு, மார்கருணை
வளர்சோம விங்கமே நல்லிலிங்க மென்ப ராயந்தோர். (ந)

வடிவுளவவ் வனச்சிறப்பு மாங்குறையுஞ் சோமீசன்
மகிமை தானு, முடிவுபிற வுரைத்தருள வேண்டுமெனக்
கூறலுமம் முக்கண் ணனைத், துடியிடையா ளாநந்த வல்லி
யுட னுளத்தேத்தித் தொழுதோர் கன்ன, லொடிவறவே
திபானித்துக் கண்விழித்து முநிவண்ப்பார்த் துரைப்ப
தானுன். (சு)

வேறு

வில்லுவ வனத்தின் றன்மை விழுத்தவ முனிவ கேட்டி
சோல்லுவன் விண்ணம்போர்ப்பச் சூளுறப் பணைகள் போக்
பல்லவஞ் செறிந்து நீண்டு பாசொளி பரப்பி வாசம் [கிப்
புல்லியே மாசொன் றின்றிப் பொற்புறப் பொலிந்து வைகும்.

பச்சொளி திகழக் கோடு பற்பல போக்கிக் காமத்
திச்சையோர் மனம்போ னீண்டங் கிலங்கின நின்ற தோற்ற
மச்சுதன் விசைய னன்றி யனைவருங் காணற் கொண்ணு
விச்சுவ வருவங் காட்டி நின்றென விளங்கு மன்றே. (அ)

மாமர மிலுப்பை தெங்கு சண்பகம் வருக்கை பூகற்
தேமல ரசோக நாக மாம்பைசெவ் வந்தி பிச்சி
காமர்மல் விகைமென் முல்லை கடுக்கைமந் தார நந்தி
யேமுறு * கரவீரங்க ளிவையுட னியைந்து வைகும். (க)

* கரவீரம் - அலரிச்செடி.

வேறு.

மல்லிகைக் கொடிக ளோடி மாமரக் கோடு தோறு
மெல்லவே படர்ந்து பந்தம் போலுவ வவற்றின்மீது
நல்லசைக் குயில்கள் கூவ லவற்றின்கீழ் நண்ணிப் பாடும்
வல்லவிஞ் சையர்க ளின்ப விசையினை மாற்று மன்றே. (க0)

வேறு.

முனிவர்க ளாங்ஙன முயல்வர் மோனமே
வனமல ரிடச்செயும் வண்டு பானமே
யனநடைச் சூர்கள்வந் தகல்வர் வானமே
நனியில்லோர்க் குள்ளவர் நவில்வர் ஞானமே (கக)

ஒளிகளர்த் தொழுகிய வையை யொண்புனல்
அலையெடுத்த தெரிதலாற் பலவோ * டாம்பிலா
பலமுடைந் திழிந்துதேன் பாய்த லாற்குளிர்ந்
திலருமவ் வனத்தினுக் கியாது நேர்வதே. (கஉ)

ஏனைய தலத்தினி லீரெட் டென்னுமா
தானம தியற்றுத றன்னி லீத்தலத்
தானமா மறையவர்க் கடிசி லூட்டிடின்
மேனிலம் வியக்குமென் றிசைப்பர் மேலையோர். (கங)

சாந்திரா யணம்பிற தலத்திச் சார்ந்துசெய்
தேய்ந்திடும் பலத்தினி லீண்டுக் கங்கையும்
பாந்தளஞ் சடைக்கணி பரமன் றிங்களின்
மாந்திடா துறைகுவோர் மருவு வாரசரோ. (கச)

வேறு.

வெருவரு பிரம கத்தி முதலிய டவங்கள் வீட்டும்
பரிமக முதல மற்றைத் தலத்தினிற் பண்ணும் பேறு

* ஆம்பிலம் - புளியமரம்.

தூரியம தாகுஞ் சோம சந்தர விலிங்கம் போற்றிப்
பெரியவத் தலத்தி லென்றும் வதிபவர் பெறுவர் மன்னே. ()

இன்னுமத் தலத்தி லெம்மை யீன்றருள் கடவுட் கற்பு
மன்னுமா நந்த வல்லி யானெம்மான் வதிதல் செய்தா [மைப்
னன்னவன் றனையர்ச் சித்துப் பேற்றினை யடைந்தோர் தம்
பன்னுவன் கேணி யென்று மகிழ்வுடன் பகரலுற்றான். (கசு)

முதலாவது வில்வனத்தின் சருக்கம் நிறைந்தது

ஆ திருவிருத்தம் சுசு.

இரண்டாவது

சந்திரன் ஸ்ஷயந் தீர்த்த சருக்கம்

சிவந்தனிற் சத்தி சத்தியி னாதம் நாதத்திற் றிகழும்
விந்துதித்த, துவந்தவிந் துவினிற் சதாசிவ னவனில்
மகேசுர னுருத்திர னவனில், நிவந்திடு மவனின் மாலவ
னவனி னிகழ்த்திடும் பங்கபன் பிறந்தான், றவந்தழை
பவன்றான் மரிசியே முதல தவத்தினர் பதின்மரை யுயிர்த்
தான். (க)

அணையரிற் சிறந்த வத்திரி முசிவ னஞ்சிலம் போலிடச்
சுறுகி, மனமுவப் புறவே மழலையந் தீஞ்சொற் செவிவழி
யமுதென வாக்குந், தனையரைப் பெறுவா னெடிபடு பெருங்
கான் சார்ந்தனன் றவமது புரிந்தா, னனையுரை பிலிற்றுங்
கொன்றையஞ் சடையோ னம்முரி முனநனு குற்றான். (உ)

கண்ணுதன் முதல்வன் மலர்ப்பதந் தொழுது கண்ணி
னர் சொரிதரப் பரசி, எண்ணிலெப் பொருட்கு மேம்படு
பொருளா மகப்பெறல் வேண்டுமென் றிசைப்ப, வண்ணலு
மகவுண் டாகவேன் றருளிக் கயிலைமால் வரையினி லடைந்
தான், பண்ணமை கினியிற் பகருமந் தீஞ்சொற் பன்னிசேர்
மனையிவன் படர்ந்தான். (௩)

மலங்கெடுத் துயிர்க்கு முத்திவீ டருளச் சகனமாம்
வடிவெடுத் துறையு, மலங்கிலைச் சூல மேந்திய தடக்கை
யமலன தருளிணன் முநிவ, நிலங்குநான் மார்பந் தழுவன
சூயை யேந்தெழி லாலிலை வயிற்றிற், றுலங்குறு மதிவந்
துதித்தன னமரர் பன்முறை யாசிகள் சொற்றார். (௪)

கரும்பிலா மதனோ வேலிலா முருகோ விவனெனக்
கண்டவர் மருளத், திருந்துறக் குப்புற் றணிமுக மசைத்துஞ்
செப்புறு தாலினை யுணர்ந்தும், விரும்புறக் கரத்தாற் கொட்
டியு முத்தம் விழைந்தவர்க் கின்புறக் கொடுத்து, முரு
கின முறுவ லன்னைகை நீட்டி வருகென முன்னர்வந்
துற்றும். (௫)

ஏனவும் புரிந்து முப்புரி நூலிட் டிருங்கலை தெளிந்தனன்
வளர்நாட், டேனிமிர் தண்டார்த் தக்கனுக் கறுபான் சிறு
மிய ருதித்தன ரவருட், பானலங் கருங்கட் கொம்புனார்
மூவொன் பதின்மரை யளித்திட வேட்டு, வேனில்வேள்
பகழி பூட்டுநா னறமலும் வினாவொடுங் கலவியிற் களித்தான்.)

அணிகின ரிராச சூயமொன் றுற்றி யஞ்சன வுண்கண்மா
தர்கடம், பணைமுலை நிகராய்த் தெங்கினங் காய்க்கும் காசி
யிற் றவம்பலம் பண்ணி, மணமுறு கடுக்கைச் சடையுடை
வானோ னளித்திட வரம்பல வாங்கிக், கணமனைத் தினுக்குந்
தலைமையா யுலகத் திரவெலாங் கடிந்துவீற் றிருந்தான். (௭)

வேறு

இன்னண மிருக்கு நாளிற் றக்கனூர் சாபமெய்திற்
 றன்னது மொழியக் கேட்டி யாடவர் நல்லோ ராகிற்
 பன்னியர் பலரைக் கொள்ளார் கொள்வரேற் பரிவினேர்வர்
 மன்னுற வொருவர்ப் பற்றி மற்றவர்த் தூர்தி டாரே. (அ)
 காமநூல் கற்ற தூர்த்தர் கன்னியர் பலரைக் கொண்டு
 தோமுறு முச்ச ரீசுக் சண்டமே தூங்க லின்றி
 யேமுறு சமமாய் வாம மியைந்துநான் யயத்தைச் செய்யுந்
 தாமவோதியரைத் தோய்ந்து தழுவுவர் பிறரை நாடார். (ஆ)
 இங்கிவர் தம்மிற் சோமன் காமநூ லிசைத்த ரீரான்
 மங்கையர் தமிழு ரோணி மருமலர்க் குழலாள் விற்போ
 லங்கலுழ் துதலாள் மன்ற லவிர்மலர் முகத்தாள் செம்பொற்
 பங்கய மதனை வென்று மாணேநேர் பார்வை யுள்ளார். (க)
 துவரித ழூம்பல் வாயாள் பண்படு பொய்யில் சொல்லாள்
 ஶ்வி லும்வள் ளையைநேர் காதா ளெள்ளின்பூ நாகி யுள்ளா
 டவவில்கூ விளத்தை நேருந் தனத்தினு ணுசப்பு நூலாள்
 அவிரிதண் முளரி போலு மனங்கவ ரல்கு லாளே. (கக)
 சண்பக மலர்போன் மெய்யா டளிரடி யசோகு போல்வாள்
 பண்படு வாச முள்ளாள் பரமன்மே லன்பு கூர்வாள்
 கொண்டனுக் குள்ளஞ் செல்லுங் குறிப்பறிந் தினிய செய்யு
 நண்பினுள் சமத்தை யாதி நண்ணிய சிறப்பி னுளே. (கஉ)
 ஆதலா லவள்மே லன்பா யகத்தைவிட் டகலா னுகிக்
 காதலிற் கனிந்து நாளுங் கலவியிற் றினேத்தல் செய்தா
 னேதுறு மமைச்சர் பல்லோ ரிருக்கவு மொருவன் மேலே
 பேதுகொண் டுள்ளம் வைக்கு மரசுத்தம் பெற்றி போன்றே.
 இசைத்திடு மேனே ராறு தலையிட்ட விருபான் பேரும்
 பசப்புற வுடலின் மீது படருறு மனத்த ரானுர்

நசைத்தொருவன்றன் செய்க்கே நளிர்புனல் விடக்கண் டெங்
விசைப்புன லதனை நம்பி வித்துனர் யாரும் போன்றே.) [சூம்

வேறு

எந்தப் பொருளை யிழந்திடினு முயந்திருப்பர்
சந்தத் திருமார்பிற் றுழ்தடக்கை யாலணைக்குங்
கந்தர்ப்ப னன்னவொரு காதலன்றன் வாழ்விழந்தே
யந்திப் பிறைதுதலார் யாரெனினு முய்யாரே. (கரு)

காவல னுகியெம்மைக் கைப்பிடித்த நாண் முதலாய்
நாவில்நயம் பேசா தொருவாறு நண்ணி யெமை
மேவினைசின் னாளுதவும் வெம்பாவி தீர்த்தனளா
லாவலெலாந் தீர வணைந்திடுவ தெந்நாளோ. (கக)

வன்னெஞ்சப் பெண்ணவட்கே வாய்ந்த நல மீந்திடினும்
புன்னெஞ்சு கொண்டே புலம்பித் தவிக்கு மெமக்
கன்னஞ் செலவிளகி யன்பொடுஞ்சற் றேய்தலுறாக்
கன்னெஞ்சு கொண்டோ யாவுமவள் காப்பாமோ. (கங)

பிள்ளையுடன் மேலோர் பெரும்பொரு ளொன் றற்றிடினும்
கொள்ளுங் கணவனன்பு கொண்டறையி னன்குறைவார்
விள்ளு மவனும் வெறுப்பவரு மில்வாழ்விற்
பொள் ளெலையா காணிற் போவதுவு நன்காமே. (கஅ)

என்றே புலம்பி யனைவொரு மீன்மெடுத்த
பொன்றாத சீர்த்திச் சிறுவிதி முன் போயினார்
சுன்றூப் பெரியரிடைக் கோளுரைக்கப் போமவரை
யன்றேயின் சொல்லா றடா தோரி னிந்தமர்ந்தான் (கக)

வேறு

தந்தைதாய் சரணந் தாழ்ந்தார் மின்னினார் சார்ந்த பான்மை
முந்தவே வாட்ட முற்ற முகங்களே மொழியி வோர்ந்து

கந்தமார் கூந்தல் நல்லீர் நும்பெருங் கணவற் காங்கு
வந்ததீங் குள்தோ நும்மை முநிவார் வைதா ருண்டோ. ()

மொழியினீ ரென்னப் பைய முகங் கவிழ்ந் திரங்கி
யாவு, மொழிவிலா துரைப்பக் கேளா வுடலெல்லாம் வெயர்வு
தோன்ற, விழிகளுஞ் சேப்ப வுள்ளம் வெம்பி வெய்துயிர்த்தா
னீன்றோர்க், கழகுடை முகளிர் துன்பங் காண்குவ தரிது
மாதோ. (உக)

சிறிபவ ரறியார் தீமை செய்குவ ரிருகா லோர்கா
லறிவுறுத் தப்பான் மேலோர் தண்டித்த லறனா மென்னு
முறைமையு முணரான் சீறி மொழியும்ச் சாபம் பின்ன
ரிறையுநெஞ் சருகின் மீளா வென்பதுஞ் சிறிது தேரான். ()

மதிகொலா மிதனைச் செய்வான் மதிக்கிலா தெனையு நந்தம்
புதுவலி நன்றா லென்று புகலுவான் கயநோய் கொண்டு
சூதியிழந் தயர்க வென்னக் கதழ்வொடும் வைதா னந்தோ
விதியினை யீச னல்லால் யாவரே விலக்கம் பாலார் (உஈ)

வெந்தழந் சாப வெந்நோய் மேவலுஞ் சோம வேந்தன்
சந்தர வுடலந் தேய்ந்து வலிகளுந் தொலைந்து போய
வந்தர நாட்டோர் சீரும் வரங்களு மிணைய தானும்
சிந்தையிற் பெரியோர் சீற வுளுற்றிடல் சிறுமைத் தாமே. ()

உடலுறு தேய்வு நோக்கு மொள்ளொளி மழுங்க னோக்கு
மிடலது குறைதல் நோக்கு மேவிய பழியை நோக்கும்
படவர வணைய வல்குற் பாவையர் கொடிய ரென்னுந்
திடமுடன் எனக்கோ வீது சேர்குவ தந்தோ வென்னும். ()

பெண்களுங் காதல் கொள்ளும் பேரெழின் மருவு ரோணி
சுண்கவர் முகத்தை நோக்கிக் காத்தீர்ந் திலையே யென்னுங்
கொண்கனென் றிருந்து மெம்பாற் குறுகல னினிமே லன்னோ
னண்பினிற் பயன்யா தென்று நாரியர் புரிந்தாரென்னும். (உசு)

இத்திறம்புலம்பி யேங்கி யிழைநுழை நுசப்பின்வேய்த்தோட்
கத்திகைக் கருமென் கூந்தற் காரிகை யுரோணிதன்னை
யத்தலை யிருத்தி யானில் வாகுலந் தீரும் வண்ணம்,
முத்தமிழ் முநிபாற் செல்வ னழேலென மொழிந்துபோனான்..

ஈசனு முமையும் போலப் பன்னியோ டிலங்கி வைகுந்
தேசுகொள் சிறிய மேனிப் பொதிமுநி யிருக்கை சேர்ந்து
வாசமா மலர்க ளூவிப் பன்முறை வணங்கி வாழ்த்திப்
பேசின னிகழ்ந்த வெல்லா மதியெனு மதியில் பித்தன். (௨௮)

அருந்தவன் முநிவன் கேளா வாற்றலு மெழிலுந் தேய்ந்து
வருந்தினை சால வென்னு மலர்க்கர மதனா னீவிப்
பெருந்திற மக்கன் சாபம் பெயர்க்குமா றில்லை யேனு
மிருந்ததை யொன்று சொல்வங் கேண்மதி யென்றுகூறும். (1)

தாமரை முருக்கெண் முல்லை யென்னுநால் வகைத்தண் பூவும்
வாமவோர் சங்கிற் பூத்த வெனமுகம் வயங்கிற் றேனுந்
தோமொருசிறிது காந்தன் றுணைவர்மைந் தர்கள் செய்தாலுட
வேமனஞ் சினமீக் கொண்டு கொல்லுவர்மின்னனாரே. (௩0)

அணையவ ரிதனைச் செய்வ தரிதுகொல் லதனாற் குற்றம்
நினையலை யறநூல் கல்லா நெறியினால் வந்த தீந்த
ஊனையது தெளியும் வண்ணம் விளம்புவன் கேணியென்று
முநிவர னருளி னேடு மொழிகுவான் றொடங்கினானே. (௩௧)

வேறு.

இணரெரியின் மூழ்குவபோற் மம்பாலி னூறுபிழை
யியற்றி னாலுந், தணவாத துன்பமியற் றுததுவே யித
மிதுவே தலைமைத் தன்மங், சூணமாயெத் துணையெனினு
மிரப்போர்தங் குறைதீரக் கொடுத்தா ருள்ளே, துணை
யான சிவதரும மூலமென வாகமங்கள் சொல்லு மன்றே..

இருகதீர்வெந் தழற்ககலா மாயையெனுங் கணையிருளை யிரிக்குஞ் சோதி, யரணையருச் சனைசெய்தல் போற்றிடுதல் பணிபுரித லவற்குத் தங்கைப், பொருளளித்தல் வன்றெண்டர் யாவைவேண் டினு மளித்த லவன்புராணந், தெரிதரவே வாசித்த லாதிசிவ தருமமெனச் செப்பும் னூலே. (௩௩)

மெய்மொழியே புதன்றிடுதல் சாந்திரா யணமுதல விரத நோற்றன், மையிறி பதகைமுத லாந்தரும நீராடன் மகங்கள் செய்தன், மொய்க்கொள்சமை தெமைபுரித லிவை முதலாம் பலவறங்கள் மொழியிற் பல்குஞ், செய்யுறுபா தகங்கள் பலவவற்றிணையுஞ் சிலசருக்கிச் செப்புகின்றும். (௩௪)

அதிபாவ மாபாவ முப்பாவம் பலபாவ மாக நான்காம், விதிமேவு பாதகங்க ளாங்கவற்றி னதிபாவம் வேதநூலை, மதியாம லிகழ்ந்திடுத லதற்குயர் வொப் புளதென்ன வழங்கன் மிக்க, கதிமேவ வந்நூலைக் கற்றுரைக்கும் குருவை நின்றை கழறன் மன்றே. (௩௫)

அரன்பொருளைக் குருதனத்தைப் புத்தகத்தை கவர்த் திடுத லாகுமென்ப, பரனருளு மாகமங்கள் பயிலாமை சிவன் பொருளை வவ்வும் பாவ, வருவினைக் கொல்கவது கூடா தேற் கைப்பொருளை யுதவியேனுந், தெரிதரவே யொறுத்திடுக வின்றேலவ் யூர்விடலின் னனசெய் யாமை. (௩௬)

இணையவுமப் பாதகத்துக் கணையாகு மாபாவ சிசைப்பக் கேட்டி, வினையறுவே தியர்ச்செகுத்தல் கள்ளருந்தல் பொன்னதனை விரும்பிக் கள்ளல், நணையவிழு மலரோதி யீர்க்கு மிடை போகாத நளினக் கொங்கை, யணநிகருங் குருமனையை யணதலிவை செய்வோர்நட் பாத லைந்தே. (௩௭)

மறையவரை முனிந்துரைத்தன் முன்றருவோ மென்று பின்பு மறுத்தல் சால, வறிவுடைய மெனத்தம்மை மதித்

திடுதல் குரவனோடு பகைமை யாதல், பிறர்குரையை வேந்தனோடு பேசுதிடுதல் பிரமகத்திக் கீணையாம் பெற்ற, பொறையுடைய தாய்தந்தை சொன்மறுத்தல் வையகத்துப் பொய்ச்சான் றோதல். (ஈஅ)

சிவனடியார்க் கிடர்செய்யச் செப்பிடுதல் விலங்கினோடு பறவை செற்றல், கவலையுற மனைகடொறுந் தீவைத்தல் கள்ளுண்டல் கடுக்குஞ் சாந்தம், விவிதவனி துகிலெழுவாய் கள்ளுதல்பொற் களவினோடு மேவும் வாய்த்த, வுவுமதி போன்முகத்துப்புதல்விமுதற் புலைச்சிவரை யுவந்து சேர்தல். (ஈஆ)

குலங்கல்வி திருவழகு குணமுடைய மன்றல்மகன் குறுகக் கண்டும், நலம்பெறுதங் கன்னியரை யுதவாமை கற்பிகந்து நாணந்தீர்ந்து, நிலம்பழிப்ப விபசரிப்ப நோக்கியுமம் மனைவிதனை நீக்கு ருமை, யிலங்குகுரு பன்னிதனைக் கைப்பிடித்த பெரும்பாவ மியையு மன்னோ. (ஈப)

ஓதுவங்கே ரூப்பாவம் பெரியவர்க் கணிதிவவ்வ மனியே யுண்டல், வேதியருக் கென்றுவைத்த பொருள்கவர்தல் போகத்தில் விஞ்சல் வஞ்சந், தீதுபயக் குறுவயிர முறலிடுக் கண் களைந்தோர்மேற் சிந்தை தீர்த, லேதமறு தன்மனையை மக்களைத்தா ருவைக்கு ளத்தைப் பொருளுக் கீதல். (ஈக)

கற்புடைய பிறர்மனையை யெளியளிவ ளெனத்தழுவக் கருதல் கண்ணு, லற்பினோடு புணர்ச்சியுறல் தனக்கெனவே மரம்பெட்ட லலரைக் கொய்த, மற்கமதை வறிதியற்றல் வசியமுத லனபுரிந்து தனத்தைக் கொள்ளல், பொற்புடைய சிவனையருச் சனைசெய்து மப்பலத்தைப் பொருட்குப் போக்கல். (ஈஉ)

இல்லவனைப் பகற்றேய்தல் முதலுள்ளோன் றனைக்
கெடுத்த லீசன் வீடு, நல்லவறம் பாவமொன்று மில்லை
யெனல் கடன்கொண்டு நல்கி டாமை, யெல்லவரும் பழித்
துரைப்பக் கற்புடையார் தமக்கின மியம்பல் சுற்றங், கல்வி
யகழ்ந் திடல்மனுவைக் கடவுளரைப் போற்றுமை பிறவு
மாமே. (ச௩)

• வேறு

பலபாவ மீன்றோர் பசினோவுறத் தான் புசித்தல்
தொலைவாங்கிருமிக் குலமென்றுளத் தன்பு தோன்றி
நிலமீது மெல்ல நடவாமைபுண் ணேயம் விட்டுப்
பலர்போம் வழியைத் தடைசெய்து * பழங்கனூற்றல். (சச)

ஆவாழிடமே னிலமில்லங் குளங்க ளாறு
தேவாலயமா தவர்சேரிடந் தேர்செல் வீதி
கவே புறங்கா டுவர்செய்யின் மலங்கழித்த
லோவாப் பகையைக் கரந்தேகொலை தானுஞற்றல். (சரு)

மடவார்க ளாதி மறை யோர் பசு வாதியா னோர்க்
கிடையூறு செய்த ரொழும்பர்க் கொல்ல கன்ன மிட்டல்
விடை யோன் கொள் பூண்க டபக்காண்ட லவற்கு வில்வந்
தொடையாதி யீந்தோ மிலை யென்று துயர்ந்துறமை. (சசு)

இறையோன் றனம் விஞ்சியும் வேள்வி யற்றிடாமை
புறலு அலகிற் செய லாறினி லொன்றின் மேலும்
பெறல் வீற் ரொருவன் மனையானே யோர் பேதை கள்ள
வறியா வவனைப் பிடித்துய்ப்ப வவற்கொ லாமை (சஎ)

கயமேவு மந்தா மரை மென் முகி முன்ன காமர்
சுயமார் மனையார் பலர்த் தம்மி லோர் கோதை கொங்கை

* பழங்கண் ஆற்றல் - துன்பஞ் செய்தல்.

வயமாகி மற்றோர் தமை நீக்குதன் மற்று மென்ப
பயன்யா தெனின்மே லுலகா மறம் பண்ணி னாற்கே. (சஅ)

காலன் சினந்தே தெறும்பாவங் கழிப்பி னாற்று
மாலம் பொருவு மவர்தம்மை நாகி னாக்கி
மேல்விஞ் சியதுய்த் திடப்பாரின் விடுக்கு மீண்டு
தாலந் தனிலே முதற்கீட வுருவு ஞார்ந்து. (சக)

சிறையுற்ற புண்மாப் பசுவாய்நர ராய்ச்செறிந்த
வறிவுற் றவராய்ப் பிறப்பார்பிறந் தண்ணல் பாற்சென்
னெறியுற் றிடுவர் மதியோர் சிவன் பாவி னேயம்
பிறிவுற்றஃ தில்லவர் சேற்றினில் வீழ்வர் பின்னும். (ரு0)

வேறு

மனையவ ரிலக்கணம் வகுப்பின் முந்துறச்
சினமற லின்மொழி கொழுநர்த் தெய்வமென்
றுனலிவை வேண்டும்பின் னுணவுகண்படை
யினியவ ராயினும் பிறர்த மிற்புகல். (ருக)

அணியுமொப் பனைமுத லருக்கி நல்லமம்
பணிவெழி னுண்மடம் பயம்ப யிர்ப்பின
நணுகநன் றென்பவுன் னாரி மார்தமைப்
புணர்வுறு கொடுஞ்சினம் போக்கல் செய்திலார். (ருஉ)

நிறைமலர் முகத்தியர் பலரை வேட்டுநீ
சிறையினிற் கிடத்தினை சீரி தன்றினி
யறைவதே போயதை யஃது நிற்கவிக்
குறையது சிவனுனைக் குறுகிற் றீருமே. (ருங)

பத்தியி னருச்சனை பண்ணிப் போற்றியே
சுத்திசெய் துளத்தினைத் துலங்கு செஞ்சடை

யத்தனை வைத்தனை நினைப்பி னல்லது
வித்தக னெய்துறான் வேதன் மாற்குமே. (ருச)

மலர்தலை யுலகினிற் பசுக்கள் வான்*பயன்
முலையிடைத் தோன்றல்போன் முக்க ணனுந் .
மலமதில் வழிபட்டிற் சாரும் பார்மிசை
யலகிலாத் தவமுள வவற்றின் மேதகும். (ருரு)

ஒருதல மெய்ப்பில்வைப் பென்ன வுள்ளது
மருவினோர் பிறவிவன் பிணியு மாற்றுவ
தருமருந் தாகியென் னகத்தில் வைகற்றுப்
பெருமையோ மென்மெலப் பேசு கின்றது. (ருசு)

வேறு.

பஞ்சவன் வாழ்வுறு தென்மது ரைக்கொரு கீழ்ப்பாங்கின்
வஞ்சமி னந்தி வரைக்கழ லின்றிசை மருவுந்
செஞ்சலில் வில்வ வனத்தல மன்னதி லேமாப்புந்
றஞ்சன வுண்கணி னுளொடு மீச னமர்ந்தானால் (ருள)

ஒல்லையி லேகி யருச்சனை செய்திடி னுன்முன்னே
யல்லமர் கண்ட னெதிர்த்திடு நோவு மகன்றோடுஞ்
செல்லுதி யென்ன வகன்றுள சேயமர் திகைநல்லோர்
சொல்ல வினாவிய தாயின் மகிழ்ந்திதுசொல் கின்றான். (ருஅ)

விந்த மடக்குகை மந்தவ வில்வலன் வாதாவிக்க
கந்தக வாரி குடங்கையி னேந்தி யயின்றேய்தென்
சந்த மலைக்கு மருந்தமி முக்குமோர் தார்வேந்த
வய்ந்திடி டவேடரு ஞான வொளிக்கொரு திரியொப்பாய். (ரு)

பொன்னிமு னண்ணல் வியந்து குறும்புசெய் புலன் வென்ற
தன்னிக ரில்லவ னென்று மொழிந்திடு தகவுள்ளோ

* பயன் = பால், † வேள் தரு = முருகர் உபதேசித்த.

யுன்னையோர் தட்டினு மேனை முறிக்கண மோர்தட்டு
மன்ன விருத்தினர் தூக்க நிலம்புகும் வலிமிக்கோய் (௧0)

தாருகன் வாழ்மலை மாய முனிந்தவ சார்ங்கக்கை
நாரண ஶீச்சிவ னாக்கிய மேலவ நாகக்கோ
னூர்வமொ டாயிர நாவினு மேத்தி னடங்காநின்
சீரையெவ் வாறொரு நாவினில் யான் றுதி செய்கேனே. (௧௧)

என்று வணங்கி யெழுந்து புனிற்றினிளஞ்சேதாச்
கன்று பிரிந்தென நீங்கினன் மானங் கடிதேறிச்
சென்றன னச்சுறு சேனை யகன்றுயர் சேவின்பாற்
முன்றுவ போன்றனன் யாங்நன மென்றது சூழ்வுற்றே. (1)

வேறு.

கண்டனனக் கணமானத் தினுமிழிந்து நலிகயநோய்
கழிந்தான் போன்று, முண்டுகமென் முகமலர வகமகிழ்ந்
தவ் வனத்தின்வன முழுதுந் தேர்வான், மண்டியபே ராசை
புறந் தள்ளவனம் புகுந்துலவி வரலு நாப்பட், பண்டைமகை
களுமின்னுங் காண்கரிய சிவனிலிங்கப் படிவங் கண்டான். (1)

அன்னிலையே யன்புதலை மீக்கொள்ளப் புளகமுட
லரும்பக் கைகள், சென்னிமிசைச் சூவிந்திடவாய் சீர்பாட
விழிபொழிநீர் மார்பிற் சிந்த, முன்னவன்முன் பணிந்
தெழுந்தான் முடிதுளக்கி யாடினான் முதல்வ வச்சோ, மன்னி
னையோ வெருதனியா யனைநேரில் லாதசிறு மகன்போ
லெந்தாய். (௧௨)

என வருந்திப் புடைபெயர்ந்து வியனுலகிற் றச்சனைக்
கூ யெம்மாற் கிங்நன், சினகரந்தந் திடுகவேன மணிமான
மண்டபங்கள் சிகரி சூழ்போங், கனகமதில் பீடமுமை
கோயில்கண பதிவேலன் காரி நந்தி, புனைதருநா யகர்மவு
னன் சண்டனட னம் பிறவும் புரிந்து போனான். (௧௩)

உழையரைக் கூஉய்ப் பூசனைக்கு வேண்டுவன தம்மினென வொல்லீ வான்போ, யெழில்பெறுகங் கையினன்னீ ரமுதமா னைந்துதுகி விளைதே னாதி, பழுதறவே கொணர்ந்துய்ப்ப வியந்துபடிந் தவர்பரவப் பற்று நீக்கும், விழுமியுதோர் தடமொன்று தன்பெயராம் கண்டதனில் விதியினாடி.

திரை முழங்கு வைகையினும் படிந்தெழுந்து வெண்பட்டு மருங்கிற் சேர்த்திப், பொருவிறிரு நீறக்க மணி தரித்தோ ரஞ்செழுத்தும் புகன்று நல்ல, தருமுதனால் வகை மலரும் விவ்முத லவும்பரித்துக் கையிற் றுங்கி, யுருகு முளத் தொடுங்கோயி லுட்புகுந்தைங் கரக்கடவு டிருமு னுற்றே. (சுஎ)

முந்துபூ ச்ணையியற்றி முளைத்தெழுந்த சிவக்கொழுந்தின் முன்போய் நேர்நின், றைந்துசுத்தி செய்துகைசெய்யாயிரத்தெண் பொற் றசம்பி னீர்பெய் தானற், சுந்தரவே தியர்கொடு நான்மறையிற் சிவமனுவைக் சொல்லி யாடக், கந்தமலி பெண்ணெய் நென்மா மஞ்சணெல்லி னயந்தமுதங் கவிய ரெய்பால். (சுஅ)

துலங்குதயிர் தேன்கன்னல் கரும்புகனி யிளநீர்சந்தனத்தின் றோயம், வலம்புரிநீ ரிணையவற்றன் மாவபிடே கம்புரிந்து வால்வெண் டூசா, னலம்பெறநீ வியபின்னரக் கடைந்தெடுத்த தெள்ளமுத நன்கி னாட்ட, விலங்கியபா லென வெள்க விறும்பூதற் றுடையணி யெடுத்துச் சாத்தி. (சுஈ)

மாற்றுயர்ந்த வபராஞ்சிப் பொற்குவளை சந்தனம்பூ மாலே சாத்தி, யேற்றசுவை யமுதடைக்காய் நல்கிமணித்துபமொடு விளக்க மீந்து, வேற்றொருதற் றோற்றஞ்செய்கண்ணடிமற் றவுங்காட்டி விரும்பும் பல்பேர், சாற்றியருச் சனைபுரிந்தே சிவையையும்பூ சனைபுரிந்து துதிப்ப தானுன்.

வேறு.

எண்ணிறந்த பலகோடி புவன மெல்லாம் நின்னுழையி
 னோர்பாலி னிருந்த தென்னிற், கண்ணுதலோ யவற்றி
 னிலோ ரண்டத் துற்றோர் காண்குவர்யார் நின்பெருமை
 கண்ணன் வேத, னுண்ணெகிழ்ந்து துதித்ததூந்தம் மறிவின்
 மட்டா மோங்குமுதுக் குறைவில்லே னுலவா நேய, நண்ண
 வுங்கில் லேனுனையே துதிப்ப தானே னயந்தளித்தல் செய்தி
 யென நவின்று கூறும். (எக)

பொன்விழுது விட்டனைய சடையாய் போற்றி
 போற்றும்டி யவர்குறைக டர்ப்பாய் போற்றி, கன்னலுடைப்
 பலகாமர் குழுஉகொண் டென்னக் கவினிலவு பரந்திடுமுக்
 கண்ணுபோற்றி, கொன்னுனைய சூன்மழுமான் கரத்தாய்
 போற்றி கொன்றைமலர் நதியறுகு புனைந்தாய் போற்றி,
 யென்னையுமாட் கொளவிங்கு னிருந்தாய் போற்றி யேந்
 திழைக்கோர் பங்களித்த வெந்தாய் போற்றி. (எஉ)

அருவாகி யுருவாகி யிரண்டு மாகி யப்பாலாய்க் கார
 ணத்தி னசைவு காணுங், கருவாகி யனைத்துயிர்க்கு முணர்வ
 தாகிக் கழறவொணு வானந்தக் கடலதாகி, நிருமலமாய் நிரா
 மயமா யசலமாகி நித்தியமாய்ப் பேரொளியா யடியார்க்
 கெல்லாம், விரவுகதி யாகிநின்ற சிவனே போற்றி வில்வ
 வனத் தினிதமர்ந்த விமலா போற்றி. (எங)

புறச்சமயத் தவர்வீற்று விற்றா யோதும் புத்தேளா
 யவர் வேண்டும் போக மீவோய், சிறப்பிலஃ றிணையான முச
 வெஞ் சூரன் சிலந்தியெலிக் கரசுதவுஞ் செல்வா போற்றி,
 மறப்பிலுனை யறியாத பிரமண்காலன் மாரனிரா வணன்
 செருக்கை யடர்த்தாய் போற்றி, விற்ற்புவிபூ ரினிலொளிரும்
 விளக்கே போற்றி வில்வவனத் தினிதமர்ந்த விமலாபோற்றி.

வேறு

என்று துதிப்பத் திருச்செவியி லேற்றி யிலிங்க உருவி னின்றி, கொன்றைச் சடையு மலர்முகமுங் கருணை விழியுங் குழைக்காதும், வென்றிப் புயமுந் திருப்பதமும் விளங்க வுமையா ளொடும் விடைமேற், கன்றுக் கிரங்கு நல்லான்போற் கருணைக் கடல்வந் தெதீர் நின்றான். (எரு)

மூக்கி னுதியிற் கண்டிடத்தி யுள்ளமடங்க மூச்சையவித், தூக்கத்தரிய தவம்புரிவோர்க்கெட்டாத் தூரியவொளிமதியை, நோக்கி வேண்டுங் கருமமெவ னுவறியெனலுந் சாபவெந் நோய், போக்கிப் புரத்தல் வேண்டுமெனப் புகன்றான் சிவனிங் கிவைபுகலும். (எசு)

சாபப் பிணியால் வருந்துகின்றோர் மணலிற் பலவாஞ் சாற்றியுமை, கோபத் தினில்விண் ணவர்கள்மக வற்றூர் பிருகு கூறியதாற், சாபப் புருவ வங்கயற்கட் கமல முகத்துத் தூக்கணங்கின், கோபத் தடைந்தான் பிறவியங்கி வரையா தெவையுங் கொள்கின்றான். (எஎ)

நிலையம் நம்மா லயனிமுந்தா னெருங்கி யிளகி யண் ணாந்து, மலையை நிகரும் பொம்மன்முலை மதர்வே லுண்கட் பருமவல்கும், கலவ மயிலி னஞ்சாயற் சசிகா தலன்றான் கவுதமனா, லலகில் யோனி யுடம்புற்றான் புழுக்க லானான் யமனனையால். (எஅ)

இன்னும் பலரால் சாபத்தா லிளைத்தோர் நீயுஞ் சிறு விதியா, லன்னர் போன்றாய் வருந்தலெம தருளா லொவ்வொன் றோர்நாட்காய், மின்னுங் கலைகள் வளர்த்திடுக வாவி னிறையின் விதிமகன்சொற், பின்ன ருமுக மதிதொறுமிப் பெற்றித் தாக வென வுரைத்து. (எசு)

வான்றோய் சோமற் கப்பொழுதே கலைகள் வளர்த்தி
நிறைத்தவற்றின், மூன்றாங் கலையை வாங்கிநதி முடிமே
லேற்ற விண்ணவர்கள், தேன்றூழ் மலர்கள் பொழிந்தார்த்தா
ருவகைக் கடலிற் றிளைத்தென்னை, யீன்றா யின்னு மொரு
வரம் நீ தீருதி யென்னு மதியியம்பும். (அ0)

பூசை செய்யுயான் விளங்கவுனைச் சோம விலிங்க மெனப்
புகல்க, நேச முளத்திற் காண்போழுதி னிரம்பிற் றதனா
லுமையவள் பேர், தேச திகழும் தீநந்த வல்லி யெனச்செப்
புகவுலகம், வாச மலியுங் கொன்றையந்தார் வரதா வென்ன
வதற்கிசைந்தான். (அ1)

நல்லா நுன்பேர் திரிபாக நாதனெனவே மொழிவ
தெவன், சொல்லா யென்னச் சிவனுரைக்குந் தொல்லை புருவ
மெமக்குரைக்கின், மல்லார் தோளாய் நிரங்கிஷமாம் ஞான
வானாய் வயங்குறுமா, லெல்லா வுயிருங் கண்டுபணிந் தேத்தி
மலந்தீர்த் திளைப்பறவே. (அ2)

ஒரேமுலகு முருவலிப்பார் முளைப்போ மவற்றி லீவ்
வடிவஞ், சீரா யெழலு முக்கவராய்ச் செனித்த திரண்டுந்
திருக்கானப், பேரு ரதனின் முளைத்தனரின் பெயர் கொள்
னருருவ மிவண்முளைத்த, தோரார் யாரு முனக்குரைத்தோ
மறையா யுறுக வெனவோதி. (அ3)

இடப மதியில் விழாநடப்பப் புணர்தஞ் சோதி யெழின்
முறத்திற், கொடிதேர் நீரே றிடவுகைப்பக் கொடுப்பச்
செய்து நின்பெயரார், றடமா நகர மீங்கமைத்தொன் றரை
யோ சனையீ சானதிக்கிற், பொடியார் மேனிக் காணநகர்ப்
புத்தே ளிரையன் பொடுபோற்றி. (அ4)

நினது பதத்தி னடைகவென நிகழ்த்தி நிமலன் விடை
கொடுத்தே, யனக விஷிங்கத் திடைமறைந்தா னந்தோ

சென்றி யெனையகன்றே, யினம்யான் காணும் நாளொருநா
ஒளுதோ வெம்மா னென்றிரங்கி, மனது தேறி யண்ண
லருட் படியே யொருபட் டினம் வகுத்து. (அரு)

தன்பேர் நிறுவி விடைமதியி னுலக முவப்பச் சாறயர்ந்து,
நன்கா னையிற்போய்ச் சிவலிங்க மூர்த்தி தமையு முவந்தருச்
சித், தென்பாற் கருணை செய்திரென விறைஞ்சி யேத்தி
யிருவருள்ளந், தென்பா லுறையும் பெருமாற்குச் சோம
னிலிங்க மெனச்செப்பி. • (அசு)

அங்க ணகன்று தன்னுலகத் தடைந்து மாம னகம்
புகுந்த, மங்கு றுயிலு மலர்க்கோதை மனையார் தமைத்து
தினிலழைத்துக், கொங்கார் மேனி யுரோணியுடன் கூட்டிப்
பயன்கொள் பொதுமரம்போற், நங்கிச் சுகத்தை வேண்டி
யாங் களித்து வாழ்ந்தான் சந்திரனே. (அள)

இன்ன கதையைப் படித்தோர்கள் கேட்டோர் வியந்தோ
ரெழுதினோர், முன்னஞ் செய்த நல்லறமின் நெனினு மிந்த
பூதிரறத்தாம், பொன்னங் கழற்கால் வேந்தாகிப் புவிமேற்
றிருவிற் றிளைத்ததற்பின், கன்னற் குதலை மொழிபங்கன்
கயிலைக் கிரியின் வாழ்குவரால். (அஅ)

வேறு.

என்றறிவின் மேதகைய சேடனைமுன் னிகவி
வென்றவ னியம்பமுநி புங்கவன் வியந்து
நன்றுதவ வின்னுமவ னுடனவில் கென்ன
மன்றலகமழ் தார்முடி துளக்கினன் வழங்கும். (அக)

இரண்டாவது சந்திரன் கூடியந்தீர்த்த சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ. திருவீரத்தம் கருஅ.

மூன்றாவது

தூலகன்னன் சாயுச்சியம்பெற்ற

ச ரு க் க ம்.

ஏடவிழு மலர்ச்சோலை யெங்குமுள் பாஞ்சால
நாடுபுரந் திடுவேந்தன் தூலகன்ன னெனநவில்வோன்
மாடமலி கன்னியா குச்சமெனும் வளம்பதியோ
இடெழுவை யனையபுயன் பொதுநீக்கி யரசாள்வோன் (க)

நித்தியகன் மம்வழுவா தியற்றியதா லறம்நிறைந்து [தோர்
மொய்த்தபவம் தொலைத்துள த்தை முக்குறம்பு வறவெறிந்
சுத்தமென விளக்குதலும் நிலைநிலையப் பொருடேர்ந்து
முத்தியினில் விருப்பெய்தி யொருநாளி லிவைமுன்னும். (உ)

மாலவனுந் தியிலுதித்தோன் மாய்ந்திடினு மாயாத
காலமதி நமதாபுள் கணமுமீலை யாங்கதற்குஞ்
சாலவுமு னுளதிளமை சாற்றிலொரு பன்னுறின்
மேலொருபன் னுண்டா மகளிரெழி னலம்விரும்பல். (ங)

விலக்கியநாள் பிணிபிறவான் மெலியுநா ளிவைநீக்கிக்
கலத்தலுற விதிற்சிலநாள் கன்னியற்கு மங்கையராய்ச்
சொலப்படுவ தொருபருவஞ் செந்திருவுந் தொலையின்றி
நலக்கவே யொருவனிடையெண்ணாளு நண்ணுதே. (ச)

தந்தைதாய் மனைவிமக்க டாயத்தா ரெவருமுனம்
வந்தபிறப் பினில்யார்க்கு மன்னியரே மேலுமற்றே
புந்தியுற நிலையில்லா விவ்வாழ்விற் பொருந்தியிக
நெரந்தனனிந் நாள்வரையு மின்னுமிதி னுழைகுவனே. (ரு)

என்றென்று நினைந்தினிநா நிவ்வுடல்வீழ்ந் திடுமுன்மான்
கன்றென்று மலர்க்கரத்துக் கண்ணுதல்வா நவனுறையும்
ஊன்றமுதற் றலங்கொல்லாம் வணங்கிவீ டுறுவனெனக்
குன்றனைய வறைநிதியுட் சிலவெறுக்கை கைக்கொண்டான்.

வேறு.

பத்தி தங்கிய மகனுறிற் சூடும்பமா பாரம்
வைத்து நின்புயத் தணிகெனத் துறவுறல் வழக்கா
மத்த னார்க்கெனு விதிப்படி மைந்தனை யழைத்தே
யித்த ரைத்தலம் புரக்கென முடிகவித் தியம்பும். (எ)

இரவி வேலைபி நெழுமுன மெழிற்கட னிறுத்தே
யரசி ருக்கைசென் றந்தணர்க் குறுநிதி யருளி
யுரிய நன்மதி யமைச்சரோ டொவியங் காங்கு
வருமு டங்கலை வினவியே யுடன்விடை வழங்கி. (அ)

ஆறி லொன்றினி லிம்மியும் விடாதி ல தாக்கிக்
கூறும் வல்லவர் சித்திர குத்தரை யனையா
ரீறி னற்பொரு ளெய்தும்வா யுரைத்திடுங் கணக்கர்
தேறு பல்வகைக் கணக்கையும் செப்பவுட் கொண்டு. (ஆ)

ஔற்றர் பாசுர முணர்ந்ததற் காஞ்செய லுன்னிக்
சூற்ற நீக்கிடு நீதிநூல் கழறவுட் கொண்டு
பற்ற லார்களவர் திடுதிறை யளிப்பது பார்த்துக்
கொற்ற முப்படை யனிகங்கள் கும்பிடக் கண்டு. (க)

சுளக நாவலர் புரோகிதர் கற்றவை மொழிவோ
ரெளியர் தூதுவர் வீணையர் நாடக ரெவர்க்கு
மளிய னாகியே குறைதவிர்த் தாயிடை யகன்று
தெளியும் விண்டொடு மணிபணி மனையகஞ் செறிந்து (கக)

சேம மென்றுயர் கொடையொன்று நின்செல விரண்டா
யேமஞ் செய்குதி பொதுக்கடிந் துயிர்புரந் திடுதி

காம மிக்குறேல் கட்கவ ரொழிதிவா னவர்க்குத்
தூம வாரழல் வேள்விசெய் தவர்கடன் ரொலைத்தி. (கஉ)

தேவ ரந்தண ராலயம் பிறவறஞ் செய்தி
தாவு செய்திடு * மாததா யிகடமைத் தடிதி
மேவு கோக்களை மேலவர் கேளைநன் களித்தி
நாவின் மெய்ம்மொழி நவிலுதி நடலையின் னுறைதி. (கங)

குடியு மீகையுங் கூழ்கல்வி தலையளி யஞ்சாப்
படையுஞ் சீரருள் மனத்திட்பம் பணம்புடையமைச்சு
முடிவில் பொன்பய னுதவுறு துணையு மூதறிவு
மடையு மூக்கமு முயற்சியும் வளர்த்தியா லையா. (கச)

இரவி முன்னஞ்சன் பின்வெள்ளி நடக்கினு மிடபம்
பரிய சிங்கமீன் நென்சனி யுறினுமா பாவர்
மருவி ராசியொன் றடையினும் பாணுமத் தியமுங்
குருவுக் கேழொன் றிற் பாவரா பினுமழை குன்றும். (கரு)

ஆய நாளினி லறையுறு நிதியமு மன்றி
மேய வான்மழை மறுத்திடில் விற்பமென் றீட்டும்
பேயர் தம்மனை நெல்லையும் பெரிதெடுத் துரிய
தாயை யொத்தற வருளுதி யுயிர்ப்பயிர் தழைப்ப (கசு)

மொழிந்த வித்தன்மை யின்றிநின் முறையது திறம்பி
லொழிந்து போமறை யொழியவே வேள்விக ளோயுங்
கழிந்த வான்பெயல் வறக்குமே லோதியர் கற்பு
மழிந்து போமது தவிர்ந்துநன் றிருத்தியென் றறைந்தான்.

கரிய பூங்குழன் மனையவ ளிவன்செயல் கண்டாங்
கருகு வந்துநின் றழுதலுங் களைகண் றரசு
புரியு மைந்தனைப் பெற்றநீ கவறலென் புகலா
யிரதி வேளென வுற்றனம் நெடும்பக லீன்பம். (கஅ)

* ஆததாயி - நெருப்பு, நஞ்சமுதலியவற்றால் கேடுகுழ்பவன்.

உணவை யேமுதம் போகமு முன்னியாங் குற்றாய்
 வணரி ருங்குழா லென்றுமற் றேயென மதிப்பாய்
 துணைய தாகநின் மைந்தன்மாட் டிருக்கெனத் துணிந்தா
 னிணையில் லாதபே ராண்டகை யேகின னெழுந்தே. (கக)

நெடிய கானமுங் * கலுழியு நீண்டபல் வரையுங்
 கடிதி னீங்கியே கண்ணுத லுறைந்தகே தார
 மொடிவி லன்புடன் ரொழுதுபோய்த் திக்கெலா முயர்ந்து
 படியின் மேம்படு பகிரதி நீரிடைப் படிந்தான். (உ0)

கறந்த பான்முலை புகாதுபோற் சிலவர்கா சியினி
 னிறந்து ளோர்பிற வாரென நேற்றமென் றிசைப்பச்
 சிறந்த தாரகப் பிரமத்தை வீகின்றோர் செவியி
 னறைந்து வீடருள் காசிசி னரன்றனைப் பணிந்தான். (உக)

வேடர் தம்பிரான் மென்றலுன் மிசைந்துவீ டருளும்
 நீடு காளத்தி நிருமல ரருளினை வணங்கி
 யாடு துண்ணிடை யம்பிகை முலைத்தமும் பணிந்த
 வீடில் காஞ்சிவா ழிறைவனை வணங்கின னேத்தி. (உஉ)

இருவர் தேடியுங் காண்கொணு வியல்பிற்றாய் நீண்ட
 அருண மாமலை யமலனை யன்பொடு பரசி
 வருபி றப்பிலை நினக்கென்னச் சுவேதற்கு வழங்குங்
 கருணை வாரிதி முதுகிரி நாதனைக் கண்டான். (உ௩)

வேறு

வேதமா கமம்பிறவும் பயின்றுபொருண் மூன்றினையும்
 வேண்டு ருது, சாதனமு மடையாது சத்திசிவ மிரண்டு
 முயிர் மருங்கிற் சார,வோதுமுத்தி யஞ்செழுத்து முணராத
 காணமுத்தி யுதவுந் தில்லை, நாதனடி முடிக்கணிந்து முத்தி
 தரல் வேண்டுமென நீவின்று போற்றி. (உ௪)

* கலுழி - முல்லைநிலக்கான்யாறு.

கள்ளிருக்கு மலரயன்மான் முதலினர்க ளிறவாமற்
கடைநாட் டோணி, நள்ளிருத்திக் காத்தருளுங் காழிமா.
நகரமுறை நாதற்போற்றி, யுள்ளிருக்கு மன்பினொடு மருச்
சித்துச் சடாயுவொடு முயர்சம் பாதிப், புள்ளிருக்கு வேளு
ரிற் புகுந்துதைய லுடனமர்ந்த புனிதற் போற்றி. (உரு)

மடங்கவிரா சியிற்பொன்னேன் வரும்பருவ மாசிமதி
மகங்கடோலுங், குடைந்துதட நீரீடிக் கங்கைபவ மகன்று
செலுங் குடந்தை போற்றி, நடந்தனையா ளாண்டுதொலுந்
துலைமதியி னீராட நண்ணும் பொன்னி, யிடம்படுதண்
டுறைமூதூர் மாயூரநாதனடி யிறைஞ்சி யேத்தி. (உசு)

வரகுணனைத் தொடர்ந்தபழி வாயினின் றிடப்பணிக்
கும் வரதரான, கருணையுருக் கொண்டனைய மருதப்ப
ரிருசரணங் கண்ணுற் றேத்தி, யொருமதலை யுயிர்புரப்பத்
*தண்டதர னுயிர்தொலைய வுழைக்கு மூர்த்தி, முருகுலவு
மலர்த்தடஞ்சூழ் கடலூரி தைனடி முளரி போற்றி. (உஎ)

வள்ளேறு பிறையெயிற்றுச் சனிநளனை வருத்தாது
வாயி னிற்கு, நள்ளாற்று நாயகன்ற னடிக்கமல மலரதனை
நயந்து போற்றிப், பொள்ளாமுத் தனையநகைத் திருவின்
கா தலன்விழியின் போதர்ச் சிப்ப, வள்ளானே மியையீந்த
வீழிமிழ லைச்சிவன்ற னுன்னிப் போற்றி. (உஅ)

போகமலர் கைக்கொண்டு போகியருச் சிக்குரல்
போகி போல, வாகியபுற் றிடங்கொண்ட வண்ணலடி
யிணைமுடிக்கே ரலங்க லாக்கி, யோகையுடன் சாரூப முற
வேண்டி நந்திதவமு னுற்று மூதூர், நாகர்தொழும் ஐயாற்று
நாயகன்ற னடிக்கமல நணுகிப் போற்றி. (உசு)

மருமலர்ப்பைங் குழலுமையாள் விண்டுவொடு சிலந்தி
கரி வணங்கிப் போற்ற, வருமைபெற வாரெட்டுச் சதுரயுகம்

நாவலுறை யமலம் போற்றி, யொருமலர்க்கா யுறையுரை
யழித்ததிரி சிரபுரத்தோ னுகள பாதம், பரிவினுடன்
றொழுதேத்தித் திருவரங்கம் பணிந்து சென்றான் பாண்டி
நாட்டில். (ஈ0)

மணமிருக்குங் கமலமலர் வதனவுமை தீமைமணந்த வடி
வங் கோலங், குணமிருக்குங் குறுமுனிக்குக் காட்டிவிடுங்
கொடுங்குன்றிற் குழகற் போற்றிப், பணமிருக்குப் பார்தண்
மிசைத் துயில்வோன்பாற் பிரிந்துற்ற பதுமை சேசத்,
துணையிருக்கும் விழியருள்செய் திருப்புத்தூ ரமலனடி
தொழுது போற்றி. (ஈ1)

வேறு

மருப்பு நான்கு பெறுங்குளிறு வணங்குங் காளைநகர்
பணிந்து, விருப்பின் மதுரைப் பதிபுகுந்து விளையாட் டறு
புணுகயர்ந்தே, யருப்பு முலையங் கயற்கண்ணி யம்மைக்
கொருபா லினிதமர்ந்த, பொருப்புக் குழைத்துப் புரம்
பொடித்த புனிதன் பாதந் தொழுதனனல். (ஈ2)

எல்லை யனைத்து மிலிங்கமென வெண்ணி யிரவி முதற்
றேர்நேர், செல்ல றவிரும் பூவணமாந் திசையின் மயக்கத்
தலம்புகுந்து, வல்லை நிகரு முலைச்சிதன் மணான் முத
லோர் தொழுதிமைஞ்சு, மல்லைப் பொருவுங் களத்தண்ண
லடியை யருச்சித் தருள்பெற்றான். (ஈ3)

கடியார் பொழில்குழ் பூவணத்தை யகன்று கடிது
கீட்டிசைப் போய், வடிவார் தூல கன்னனென்போன் வளர்
கூ விளத்தின் வனங்குறுகிப், பொடியார் மேனி முறிக்கணத்
தைப் போற்றி நடுவட் புகும்பொழுதி, லடியார்க் கெளரிய
னாகியுறை யருள்வா ரிதியை யெதிர்கண்டான். (ஈ4)

மதிகள் கோடி யுதித்ததென வயங்க லாற்கண் வழக்குதலு
மதிருந் திரைய கங்கையணி யமல னழகை யதிசயித்து [ய்த்
முதிரன் புவகை தலைக்கொள்ளப் பார்த்த விழிகண் முகிழானு
ததையும் புளக முடலரும்பச் சலியாத் தாணு வெனநின்றான்.

இறைவ னருளா லாண்டுவிண்மீ தெழுந்த தொருவாக்
கரசேதென், நறையாற் றலங்கற் சந்திரன்முன் கிரேதா
யுகத்தி னண்ணியுடற், குறைதீர்ந் தெமக்கு வான்றடவுங்
கோவி லமைத்தான் பிரளையத்தி, லறவு மழிந்த தது
வளைத்து மமைத்தி யென்ன வறைந்ததுவே. (௩௬)

எனையும் பொருளாய் நம்பணிசெய் கென்னத் திரு
வாக் கெழுந்ததென, மனது மகிழ்ந்து தான்கொணர்ந்த
மாழை யனைத்து மீந்துகற்க, டுனைவிற் கொணர்ந்து சின
கரத்தை முன்போற் புதுக்கித் தொன்னகர்போற், மனது
பெயரார் பட்டினமுஞ் சமைத்துத் தொண்டின் றலை
நின்றான். (௩௭)

குணபா லேகி யிருளரிக்குங் கோதில் சேமன் றடத்தினி
லுந், தணியா நீத்த வேகவதி தனிலு மூழ்கிப் பூதிதரித்,
தணிவார் பவத்தை யகழ்ந்தெரியு மக்கம் புனைந்தஞ் செழுத்
தெண்ணிப், பணவா டரவ மருங்ககைசத்த பரமன் றிருமுன்
போந்தனனூல். (௩௮)

ஆர்வம் பெருக விதிப்படியே யண்ண லடிகள் பூசை
செய்து, வார்தங் கியமென் முலையுமையாள் மலர்மென் பதமு
மர்ச்சித்துச், சீர்நின் றியம்பும்பொழுததனிற் றிங்கண் முடியு
மலர் முகமுங், கார்கொள் களமுந் திருவடியுங் காண வெளி
வந் தெதிர் நின்றான். (௩௯)

நீதி வழுவா தரசுபரி நிருபா வேண்டு வன யாவை [னூன்
யோது கென்ன வுலகமெல்லா மொருகோ லோச்சிப் புரந்தத

மாது முதல விடயத்தின் மூழ்கி மூழ்கி மனஞ்சலித்தேன்
வேத முதலே நினது பத விளைபே ரின்பம் பெறல்வேண்டும்.

என்ற லோடுஞ் சோமீச னிசைப்பா னெமது வில்வ
வனந், துன்றித் தவத்தை நிரப்புவையேற் றருது மழியாச்
சுகமென்ன, நன்ற லெனவஞ் சலிமுகிழ்த்துப் பணிந்தா
னிருத்தியென நவின்று, பொன்ற வறிவின் மயமாகும்
புனித னிலிங்கத் திடைமறைந்தான். (சக)

அருள்செய் பரிசே வில்வவன மணுகி விடய மடக்கி
நெஞ்சைப், பொருவின் ஞான வெறுவெளியிற் பொருத்திக்
காட்ட மதுபோலப், பிரிவின் றலகி ஞானிருப்ப வுள்ளஞ்
சமித்து வீடுபெற்றான், றருவு மழையு நாணமுற வுதவுந்
தடக்கைத் தார்வேந்தன். (சஉ)

வேறு

இக்கதை யாவ ரியம்பின ரன்னோர்
நக்கன் மலர்ப்பதம் நண்ணுவ ரென்னு
வுக்கிர பாண்டியன் பூசையு ஞற்று
மக்கதை கேளென வேயறை குற்றன். (சங)

மூன்றாவது தூலகன்னன் சாயுச்சியம் பெற்ற சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆவ திருவிருத்தம் ௨௦௧

நான்காவது

உக்கிரபாண்டியன் பூசைசெய்த தும் பலராமன் பூசைசெய்தது முரைத்த சருக்கம்.

மருவா ருடலிற் றசை சுவைத்துப் புலவு மாறா வடி
வேற்கை, யுருவார் செழியன் செய்தவத்தா லுமையா ளவற்
கோர் மகளாகப், பிரியா துறையுங் கயிலைமலை பிரிந்து போந்து
மணம்புணர்ந்து, திருவார் பாண்டி நாட்டினுக்கோர் திகிரி
யுருட்டிக் காத்தனனல். (க)

நன்மை தழைப்ப நவைநீங்க மனுவு மாணு நாணமுறத்,
தென்னர் மரபு தனிவிளங்கச் செங்கோல் செலுத்தி வரு
நாளிற், கன்னற் சூதலை யுமைவயிற்றிற் கதிர்வேல் முருக
னிவனையென், அன்னத் திறல்சே ருக்கிரனென் றெருபேர்
மதலை யுதித்தனனல். (உ)

வண்டு வீழுங் கடாயாணை மணலூர்க் கிறைவன் வரத்தினோர்,
கண்டு புளிப்ப வினிக்குமொழிக் காந்தி மதியை மணம்
புணர்த்திக், கொண்ட லூர்தி வருணனிகல் கொள்வர்
மேருச் செருக்கடையுஞ், செண்டு வேலா ழியினடர்த்தி
சிறுவா வென்னப் படைகொடுத்தே. (ங)

இமையோ ரிறைஞ்சிக் குடந்தம்பட் டேத்து மெம்மா
னிறைமையுநீர், தமையார் தடந்தோ ளியற்கைமணத்
தைம்பா லம்மென் றிதலைமுலை, யுமையா ளோடுங் கோயில்

உக்கிரபாண்டியன், பலராமன் பூசைசெய்த சருக்கம். 43

புக்கு மறைந்தா னதன்பின் னுக்கிரன்றான், கமையார் புவிர்
வா வெணுந்தம் குலநா யகன்போற் பார்காத்தான். (ச)

பிருது மகிப னென்ப்பூவின் வளங்கள் பெருக்கி நிதி
யீட்டிப், புரவி மகநான் கொழிநூறு புரிந்தா னுக வுளம்
பொங்கி, யரசி னிலையிற் புடையகன்ற வம்மென் கோட்டுப்
பருமவல்கும், குரவு கமழுங் குழற்சசிதன் கொழுநன் வரு
ணன் றனைக் கூவா. (ரு)

உவலை யாக்கைச் சிறுபடைய தமிழ்நா டானு மொரு
வேந்தன், கவனத் தூங்க மேதமகந் தொண்ணூற் றுறு
கடிதயர்ந்தான், குவளைத் தடங்கட் சசியினொடும் பொன்னு
ட்டையுங் குறைநீப்பி, னவனை மதுரைப் பதியினுட
னழித்தெம் மரசு தருதியென்றான். (சு)

அருவி மதத்தாற் களித்துறங்கா நாற்கோட் டயிரா
வணத்துலவுந், தருவின் போற்ற நறுந்துணர்ப்பூந் தாரான்
மாற்றந் தலைக்கொண்டு, விரிதண் கதிர்கால் குடக்கனம்
பணில முயிர்த்த வெண்முத்தந், திரையிற் றவழ்ந்து கரை
சாரநுக் கடலுக் கிறைவன் மிகச்சினந்து. (எ)

சருதி யிறைகொண் மதுரைநகர் சுற்றிக் களைவ தனை
யுள்ளங், கருதி னான் நிலைப்புணரி களைத்துக் ககன முறப்
பொங்கித், திரைகள் போக்கிப் பகைமாண்பு தெரியாச் சிறி
யோர் செயலொப்ப, வருதல் புரிந்த துயிர்க்குயிராய்
மதுரைப் பெருமா னஃதுணர்ந்தான். (அ)

சித்த ருருவாய்க் கனவினிற்போய்ச் செம்ம லேயிவ்
வரையிரவிற், றத்துந் திரைவா ரிதிமதுரை தன்னை யழிப்ப
நணுகியதால், வைத்த நெடுவே றிரித்தேவிக் கடலை யடர்த்தி
யெனவழங்கி, முத்திக் கொருவித் தாகியுறை முதல்வன்
ஞானும் பர மறைந்தான். (கூ)

துண்ணென் றிருகண் விழித்தெழுந்து துன்னா ருயி
ரைப் பருகியன்றி, மண்ணுந் தடறு புகுந்தறியா வடிவே
லெடுத்து வலந்தாங்கிப், பண்ணு மிரத மீக்கொண்டு நகரின்
புறம்போய்ப் பார்ப்பவவண், நன்னீ ரணுக வறை கூவி
நகைத்து நகைவே றிரித்தெறிந்தான். (க0)

வேறு

ஞானம தடைய மோகமகன்றெனவ் புலிங்கம் நண்ண
வானுயர் கின்ற பஞ்சு மாமலை சிதைத லன்ன
நானிலை நீர்நோய் சேர நாகுட லழிதல் மான
வீனர்தந் திசைகள் சேரப் பெருந்திரு விறுதல் போல. (கக)

இகலுறு பாம்பு சீற வெலிக்குழாம் விளித லேய்ப்ப
மிகலுறு காமஞ் சேர விழிந்திடு ஞான மொப்பப்
பகர்சிவ தருமஞ் சேர பவங்கெடு மாறு நேர்வுற்
றுகுகதிர்ச் செவ்வேல் செல்லக் கடல்வறந்தோடிற்றன்மே. (க)
வேலையை வேலை தாவில் விலக்குவா ரில்லை யென்ன
ஞாலமே லுரையைக் காய்ந்து நவை செயான் மனைமாறாக்கிப்
பாலலோ சனன்வாழ் கூடற் பதியையு மழிப்ப வெண்ணும்
சால்பிலா மகவான் வெள்கத் தண்கடற் றுரந்து சென்றான்.
மலையென மருள வீங்கி வனப்புவிற் றிருந்த கொம்மை [ய்க்
முலையுழு தலர்த்தும் பைந்தார்ப்பஞ்சவன் முடுக்கிப் பின்போ
கலவநன் மயில்க ளாடும் வில்லுவக் காஞ்செல் காலை
நிலைபெறு விமானந் தோன்ற நேசத்தாற் பணியச்செல்வான்.

பனிமதித் தடத்தின் முழ்கிப் பால்வெண்ணீ றுடம்பிற்
சேர்த்திச், சினகரம் புகுந்து சத்தி சிவன்கழல் பணிந்து
போற்றிக், கனியுமன் புடனேர் நின்று புலன்வழிக் கபா
டம் பூட்டிப், புனிதநல் லறிவை யையன் பூங்கழற் றுணையிற்
சேர்த்தான். (கரு)

உக்கிரபாண்டியன், பலராமன் பூசைசெய்த சருக்கம். 45

முனிதரு வென்ன நின்ற வவன்முன மூரி யேற்றி
எளிர்மதிச் சடையோன் வந்து நணுகலும் விழித்துநோக்கிக்
கனிசிமற் தைய போற்றி கனிமொழி பாக போற்றி
யளியின லுலகங் காக்கு மமலனே போற்றி யென்றான். (கக)

அத்தனும் வியந்து வேண்டும் வரமெவ னளிப்ப மென்ன
மத்தமால் களிப்பான் கூறு மதுரையை யழிப்ப வந்த
நத்துறு கடலை வென்றேன் மீண்டது நான்பின் போந்தே
னித்தலை நிலையங் கண்டு தோழவந்தே னெனலு மீசன். (கஎ)

செந்திருக் கல்வி கேள்வி நிறைந்திடு சிறுவ கேட்டி.
புந்தியி லறியா வீண்ணம் புரிந்ததொன் றுண்டா லிங்க
ணுத்திய தேரால் வில்வத் தோ*ரரில் சாய்ந்து மாய்ந்த[னும்--
தந்தவோர் பாவம் நினை யடைந்ததென் றுரைத்துப் பின்

இத்தலைத் தருமம் பாவ மெட்டுணை யியற்றி னாலும்
வைத்தவேற் காத்து மைந்த மலைத்துணை யாகும் நீ தான்
சுத்தியா யெமையு நம்மிற் றேன்றிய காளை மேவு
நித்தர்க டமையும் பூசை செய்திடி னீங்கு மென்ன. (கக)

அப்பயின் பூதி யொன்றே யளவில் பல் பவங்க ணீக்கி
மெய்யுறு கதியிற் சேர்க்கு மென்மறை விளம்பும் நீயே
கையகப் பட்டு நிற்பக் கண்டினேற் குளகொல் பாவ
மெய்யினிற் பூசியென்று பணித்ததோர் வினையாட் டாமால்.

பிதிர்கடங் கடன்க ளாற்றி யென்பெயர் பேணிப் பின்பார்
வதிபவர் தம்மைக் காத்து வடுத்தப முறைகெ டாம
லதிர்கட லுலகந் தாங்கும் மைந்தனை யருளி யென்றான்
பொதுநடம் புரிகின் றேனவ் வரங்கொடுத் திலிங்கம் புக்கான்.

ஈசனார் மறைந்த பின்ன ரிளங்கனி வண்டுந் தேனு
முகபூந் தாம மார்பன் முக்கனி பாமேன் கன்னல்

* அரில் - சிறுதுறு.

வாசமென் மலர்பூ னுடை வருவித்துப் பூசை யாற்றி
நேசமோ டளவில் லாத நிதிவிளை நிலமு மீந்து. (உஉ)

திருப்பணி பலசெய் தம்பொன் பரிசனர் செங்கை நல்
கிக், குருக்கும் வெண் பிறைசேர் சென்னிக் கூத்தனை விடை
கொண் டப்பா, லருத்திசெய் யிரத மேறிக் காணையி நெய்தி
யங்கண், மருத்தனை வில்வஞ் சூடும் வரதரைப் பூசை செய்
தான். (உ௩)

அன்னவர் தமக்கும் வைய மளவிலா நிதியங் கைம்மாப்
பன்னக வுரிமெல் லாடை பன்மணி மூசு தாமம்
பொன்னணி நிழல்செய் மிச்சம் பொற்றசும் பின்ன தந்தான்
கன்னவி நிரண்ட திண்டோட் கன்னிநா டாளும் வேந்தே.)

மலரொடு சந்தந் தோயு மார்பினி லணைதற் கிந்த
முலையினை யிடை யூறென்று முனியுமிற் கிழத்தி சீவ்
னிலைபெறற் கேயோ வன்றி நீமலனைப் பணிதற் கேயோ
குலவுதேர் தூண்டித் தங்கள் கோனகர் கடிதிற் போனான்.)

மந்திரி முதலோர் கேட்ப நிகழ்ந்தமை வழங்கிப் பார்மே
விர்திர னிவனே யென்னக் களிசிறந் திருக்குங் காலங்
கந்தர மருகிப் பாரின் வினைவஃகக் கருதி நொந்து
சந்தன வரையி னேகித் தமிழ்முநி தன்னைக் கேட்டான். ()

திங்கணைன் பியற்றி யந்தப் பலத்தினிற் சவர்க்கஞ் சென்று
புங்கவர்க் கரசைக் கேட்கி லளிக்குவன் போதி யென்ன
வங்கவ னதனை யாற்றி வான்மிசைய டைய வோர்ந்து
தங்க வோர் தவிசு வேறு சமைத்தலுஞ் சாரா தங்கண். (உ௪)

உம்பர்கோன் மகுட கோடி யுமுதழும் பிருந்த பொற்று
ளம்பர நாத னோடு மரியணைச் சென்று வைக
வெம்பிய வுளத்த னாகக் குறிப்பிடு ஹணர்ந்து மீண்டு
வம்பவிழ் தெரியல் வேம்பன் மதுரைநன் னகரின் வந்தான்.

உக்கிரபாண்டியன், பலராமன் பூசைசெய்த சுருக்கம். 41

மற்றொரு ஞான்று வேட்டை யாடுவான் மலைய வெற்பி
ஊற்றிட மேக நான்கு மொருங்கவண் மேய நோக்கிக்
கொற்றவ னவற்றைப் பற்றிக் கொடுஞ்சிறை வைப்பக் கேளா
விற்பென விவன்றன் வீர முணர்வனென் நிமையோர் வேந்தன்.

அனிகமோ டெய்திக் கூடன் முற்றுறத் தூணி யார்த்துக்
குணிகிலை யெடுத்துத் தேர்மேற் கொண்டொற்படையுஞ் சூழ
முனியும் தூரப் போந்தநீ னிருவகைப் படையு முட்டி
நனிபொரு துடைந்த தீரக நாகர்கோ னெயிறு தின்னா. (150)

காட்டழல் போலப் பொங்கிக் கருதல் ரெதீர்வந் தாலுங்
கோட்டியஞ் சிலையம் பேவா மனத்திறற் கூடற் கோவா
மேட்டிணர்த் தாரான் மீதி லெறிந்தனன் குவிசந் தன்னை
வாட்டிறற் சுரத்து வேந்தும் வலையினைச் சுழற்றி விட்டான்.

வச்சிரத் தணையுந் தள்ளி மகுடமுந் தள்ளி யேக
வச்சமுற் தமரர் கோமா னந்தர நாடு சென்ற
னச்சிலை வேற்கை மாறன் மதுரையி னண்ணி னுன்பின்
னுச்சியார்க் கிறைவன் மேகந் தருதியென் றோலை விட்டான்.

செழியனு மறுப்ப நோக்கித் தேவர்கோ னுடனே நாட்டேன்
பொழிமதுக் குவளை மார்பன் பொருவிவா வொருவே ளாளான்
மழைவறா துதவும் யானே பிணையென வழங்கக் கேட்டு
நிழன்மணி மார்பன் மேகச் சிறையினை நீக்கல் செய்தான். (151)

மாரனு மணங்கு போல வடிவெடுத் தணைய வெண்ணு
மாரமும் வேம்புந் துஞ்ச மம்பகட்டார மார்பிற்
காரினை நிகரும் வண்கைக் கவரியற் சீசன் சொல்லால் [னே.
வீரபாண் டியனென் றோதும் விறல்கொள்சே யுதித்திட் டா
சேயினைக் கண்டுஞ் செவ்வாய் மழலையந் தீஞ்சொற் கேட்டுந்
தூயசெவ் கையி னாலே துழாவிய வழத முண்டும்

நேயமா யுச்சி மோந்துந் தழுவி யு நிருபர் கோன்று
 நேயபே நுவகை பொங்க விருந்தன னிருக்கு நாளின். (௩௫)

மாரியோ ராண்டின் றுகி யுயிர்ப்பயிர் வாட நோக்கி
 மேருவி நெய்தத் தன்பால் வரவுபா ணிப்ப வெள்கி
 யேரணி முடிகள் சிந்தச் செண்டினும் புடைப்ப வெய்தி
 வீரனைப் புகழ்ந்து வேண்டும் வெறுக்கையு மீந்த தன்றே.
 மீண்டுதன் னாட்டின் மேவி வேதியீ முதலோர் யார்க்குந்
 தீண்டிய வறுமை தீரக் கொடுத்தலும் பசினோய் தீரந்தா
 ராண்டகை பின்னும் பன்னு ளாயபின் புதல்வ னை
 நீண்டதே ரரசை நல்கிச் சிவனடி நீழல் சேர்ந்தான். (௩௬)

வேறு

நிலப்பொறைதீர்த் திடுவதற்காய் வசுதேவன் வரத்
 துதித்த நகரில் சீர்த்தி, யலப்பீடையோன் கதை யுரைப்பிற்
 றுவாபரத்தி னிந்துகுல மதனிற் றேன்றும், பெலத்தசுயே
 தனன்றரும னவனிகா ரணமாகப் பெரும்போர் செய்வான்,
 விலக்குறவீ மென்முதலோர் சொற்கொள்ளார் குரு பூமி
 மேவி னரால். (௩௮)

மாங்குயிலை யனையமொழித் தேவகிபாற் கண்ணனுடன்
 வந்து தோன்று, மோங்குகுழை யொன்றணிந்தோன் மரு
 தனையா னிராமனெனு முரவுத் தோளா, னாங்கதுகண் டொம்
 நொந்து பொறுக்கலறையக் கருமவினே வதனை யாரே, நீங்கின
 ரென் றெண்ணுற்றுப் புண்ணியநண் வீராட நினைந்து
 சென்றான். (௩௯)

படிந்திடினுஞ் சொல்லிடினு நினைக்கினுங்காண் கினுஞ்
 செய்த பாவம் போக்கு, விடங்கொள்வணி மிடற்றிறைவன்
 கோடிசுத் தினும்போந்த விமலக் கங்கை, யடைந்து குடைந்

உக்கிரபாண்டியன், பலராமன் பூசைசெய்த சருக்கம். 49

ததையகன்று தவத்துறைபோஞ் சவுனகரை யாதி யான,
மடந்தவிரு முரிவருறை நைமிசவா ரணியத்தின் மன்னி
னானே. (ச0)

அலகில்படைக் கடலுடனே மகதனெதீர்த் திடும்
ஞானரோ ரலத்தால் வென்ற, வுலமனைய திரடோளா நெய்
துதலு முரிவரெழுந் தொருங்கு நின்று, நிலைபெறுக சிவ
ஞானம் பிறவுமெனப் பலவாசி நிகழ்தல் செய்தே, யிலகுதவி
சிடையிருத்தித் தாமுமீருந் தார்குத நெழுந்தி லானே. (சக)

சீதரனை வருகவெனச் செப்பிடான் முகமனுரை செய்ய
கில்லான், மாதவரு முரைத்திலர்முற் றிடுவிதியை யாவரே
மாற்ற வல்லர், ரோதியுணர்ந் திடுசெருக்கோர் முரிவர்கள்
முன் னிலைப்பலமோ வுணர்வோ மென்னுச், சூதபுரா
ணிகன்றலையைச் சினமீக்கொண் டிடவலத்தாற் றுணித்தல்
செய்தான். (சஉ)

•
வேறு

கன்ற னிறப்பக் கதறியது போற்கூதன்
முன்றன் விழுந்தார் முரிவோர்கள் மூச்சவிந்து
பொன்ற தெழுந்தா ரழுதார் புலம்புகின்ற
ரின்றோ புராண மிறந்துபா டெய்தியதே. (சங)

தன்னை யறிந்த தலைவனே ஞானமெலா
மன்னுஞ் சரக்கறையே வந்தோய்க் கிதுபலமோ
வுன்னை யிழந்து மிருக்கின்றோ முத்தமனே
யென்னப் புலம்பி யிராமனைப்பார்த் தீதுரைப்பார். (சச)

எத்தனை நூல் கற்றுங் கருமத் திருள்மறைப்பார்
புத்தியறை போக வழிபாடு பூண்கிலனா
லத்த விதுவு மொருதவறென் றன்பிகந்து
சித்தமழன் றுயெமக்கோர் தேசிகனென் றோராயே. (சரு)

வண்டுபடு தண்டுளவ மாலே யுனக்கருள
கொண்ட தொழிலன்றிக் கொலைநின் றொழிலன்றே
பண்டைச் செயல்புரிக வென்றார் படர்ச்சடைமேற்
றுண்ட மதியணிந்தோன் றொண்டினெறி நின்றாரே. (சக)

மூசுற் றிரங்கு முநிவர் மொழி நோனாய்
வாசத் தருப்பை யொன்றைச் சூதனென வேவகுத்து
நேசத் துடனெழுப்ப நீண்டதவச் சூதனென
வாசற் றெழமுநிவர் கோவென்று ஶீழ்த்தினார். (சஎ)

வேறு

இருடிகா றுமக்கிவ னீண்டு வைகியே
யருமைசேர் புராணநூ லறைவ னென்று பின்
பொருவரு மிவற்கொன்ற பாவம் போகுமா
றுரைசெயு மென்றலு முநிவ ரோதுவார். (சஅ)

அல்லல்செய் வினைச்சிமிழ்ப் பதன்ற வுன்னையு
மொல்லைவன் பாவம்வந் துறுங்கொ லாயினும்
பல்லுயிர் வருக்கமும் பயின்று கோடற்காய்க்
*குல்லையந் தாரநீ கொண்ட தன்மையே. (சக)

பாதகம் போக்குறு மறங்கள் பற்பல
மேதகு மவற்றினில் விமலன் மெய்யற
மாதவி னவன்றனை யடைந்து போற்றிடிற்
சீதர விப்பவந் தீர்த்து போகுமே. (ருஅ)

நடம்புரி சிதம்பர நாதன் தில்லைக்கான்
கடம்பமர் வனமுயர் கடுக்கை நல்வனந்
தடந்திகழ் சோதியா ரணியந் தம்மினு
மிடம்படு வில்லவா ரணிய மேற்றமால். (ருக)

இயம்புமத் தலத்துறை யிலிங்கமூர்த்தியை
நயந்தருச் சனைசெயி னணுகு மிப்பவந்

* குல்லை - துளசி.

கயந்தனை யடைபுமென் றுரைப்பக் காதலின்
வியந்தன னேகியத் தலத்தை மேவினான். (௫௨)

மாதவர் வானவர் மனித்தர் வந்துவர்
தாதரத் தூடனடி யருச்சித் தேத்தியே
போதலு மிருவிழி பொருந்த நோக்கினான்
சிதள மதிமரு ளுருவச் செம்மலே. (௫௩)

அலைபுனல் வையையி னாடி யிந்துவின்
மலிபுனற் றடத்தினின் மன்னித் தோய்ந்தபின்
குலவுவெண் ணீறுகண் டிகையு மேற்கொடே
யிலகுமஞ் செழுத்தையும் விதியி னெண்ணினான். (௫௪)

பவளவார் சடையுடைப் பரமன் முன்புபோய்ப்
புவனியுண் டவன்விதி நெறியிற் பூசிப்ப
வவனது பர்வமு மகன்ற தந்நிலை
கவலைகெட் டுவகையங் கடலில் மூழ்கினான். (௫௫)

நீகர்வயிற் சிலபகல் வைகி நாரணன்
வீகர்மதி புனைந்திடும் வரதன் ருடொழா
வகல்வதோ நீனையுமென் றரிதி னீங்கியே
புகரறு துவரையம் பதியிற் போயினான். (௫௬)

வேறு

இக்கதை படித்தோர் கேட்டோ ரிம்மையின் வாழ்ந்து பின்
செக்காஞ் சடையான் பாதஞ் சேர்குவ ரென்று கூறி [னர்ச்
முக்கண னரூள்பெற் றின்றி நினைத்தது முற்று தென்னாத்
தக்கதோ ரிராமன் பூசை புரிந்திடு தன்மை சொல்வாம். (௫௭)

உக்கிரபாண்டியன் கதையும் பலராமன் கதையு முரைத்த
சருக்கம் நிறைந்தது.

ஆட திருவீருத்தம் ௨௫௮.

ஐந்தாவது

இராமன் கதையும், வானரத்தின் கதையுமுரைத்த சருக்கம்.

வேறு

சாந்துசெங்களபந் திமிர்ந்துவெண் டாளத் தாழ்வட
மணிந்திது மாந்த, வேந்தெழின் மடவார் முலைகள்பட் டற
வுங் கன்றிய மார்பினு னிரதி, காந்தனை யனையான். மயரத்
னெனும்பேர்க் காவல னிரவிசு லத்தோன், பூந்தடல்
புடைசு முயோத்திரன் னாடு புரவுபுண் டிருந்தன னன்மே. (க)

அன்னவன் புதல்வ ரின்றெனக் கலைக்கோட் டண்ணலா
லருமக மாற்றத், தன்னேநே ரில்லா விராமனற் பரத நிலக்
குவன் சத்துருக்கினனென், மன்னருந் திறல்சேர் நால்வரவந்
துதித்தா ரொளிர்பிறைக் கொழுந்துபோல் வளர்த்து, மன்
னவ னவருக் *குதவகன் சான்றாய் மணவினை முடித்தனன்
மாதோ. (உ)

பரதனை யளித்த பாவினென் மகனிப் பாரொலாம் புரப்
பவு மிராம, னரியகான் செலவுழ் வரந்தரு கெனலுங் கொழு
நனு நெஞ்சழைந் தயரக், கருணையோருருவு கொண்டெனத்

* உதவகன் = அக்கினி.

இராமன் கதை, வானரத்தின் கதை உரைத்த சருக்கம். 53

தோன்று மிராமன்பா லாங்கவர் கழற, வருவவோ டரிக்கண்
மனைவியர் தானு மிலக்குவ னெடும்வன முற்றான். (௩)

ஆங்குரைந் திடும்நா ளிராமனன் மனைவி யாகிய விதே
கர்கோ னீன்ற, வாங்குவிற் புருவச் சீதையைத் தசுக்கிரீவனா
மரக்கர்கோன் வவ்வி, யோங்கெயி லுடுத்த விலங்கைமா
நகரி னுய்த்தன னிராமனு மீட்பான், நீங்கில்பே ரநாம னிர
விசேய் முதல குரக்கிணுச் சேனையோ டெழுந்தான். (௪)

இலங்கையை நோக்கி நடந்துகா விரிராட் டிடைமரு
தூரின்வந் திதுப்பு, நலங்கொளன் னகரிற் குறுமுனி யிருப்பக்
கண்டுதங் குறையினை நவில, வலங்கலைச் சூலத் தண்ணலே
பிரம மன்றிவே நிலையென வறிந்தோன், கலங்கல் நீ யென்ன
விராவணன் வாழ்வும் வலிமையுங் கழறியீ துரைப்பான். (௫)

வேறு

ஊளியார் பலருக் கிடரியற்றி லவர்கள்வயிற்றி னெரிவுசென்று
ஊளியா வலியார்க் கிடர்செறியப் புரிந்தே யொருவன் வீறழிக்
தெளிவா யீசன் செயலவனு மினைய நீகொல் லுதறிண்ண [சுந்
மளிவீழ் தெரியற் றிருமாற்ப சீதை தணையு மடைதியால். (௬)

இன்று மகாம திப்பூச மிதிற்கா விரிரீ ரிவண்படியிற்,
அன்றும் பெரிய பாதகமுந் தொலைபு மெனநான் மறை
சொல்லும், வென்றி வேலோய் நீராடல் விரும்பி யாழு
மவனுற்றே, முன்றன் றுணைவ னெடுமிங்க னுயர்கா
விரிரீ யாடுகவே. (௭)

சுடுபொன் னனைய நறுந்தோட்டுக் கொன்றை யணியுஞ்
சோமீச, னடியார்க் கெளரிய னாகவில்வ வனத்தி னமர்ந்தா
னாகவனை, யொடிவில் பத்தி யுடன்பூசை யுஞ்நிலில் நினைத்த
செயன்முற்றுங், கடிது போதி முனம்யாமும் வருது
மென்னக் கழறினான். (௮)

கடவுட் கம்பி னுலோபாமுத் திரைதன் கணவன்
கழறுதல் கேட், டுடலம் பூரித் துன்னமுத வாக்கா லுள்ளங்
குளிர்ந்தேனென், மடிவீழ்ந் திறைஞ்சி விடைகொண்டு
பொன்னி நுதிபுக் காங்கவன் சொற், படியே தோய்ந்தன்
னகர்நீங்கிப் பாண்டி நாடு தனிற் புகுந்தான். (க9)

கங்கைப் பெருக்காற் றினிற் றேணி மணந்த தென்னக்-
கதிர் விரிக்குந், திங்கட் கொழுந்து புனைமௌலிச் சிவன்
வாழ் பதிகள். பலபுகுந்து, தங்கிப் பணிந்து போந்து
சங்கின் றரளத் துடனே கன்னல்முத்துந், துங்கக் கழை
முத் தமுமிலங்கும் வயல்குழ் சோம புரி சேர்ந்தான். (க0)

திங்க ளுரிஞ்சும் பூங்காவி லிருந்து சிறுமா முநியீச,
னிங்கு வருவ தென்றென்ன நெறிபார்த் திருப்பக் குறு
முநியுந், தங்கு மகர மதிக் கொடிற்றிற் றண்கா விரிநீர்
தோய்ந்துசின்ன, ளங்கு வைகி மாவுதைய மதனிற் சோம
புரியடைந்தான். (க1)

சிந்தை மகிழ்வி னிருவோருஞ் செழுநீர் வையையாடிப்-
பின், னிந்துத் தடத்தி னிடைத்தோய்ந்து திருநீ றக்க மிலை
தரித்து, முந்தைப் பஞ்சாக் காஞ்செபித்து முதல்வன் முன்
போய் விதிமுறையாம், கந்தப் பலமா மலர்தூவிப் பணிந்து
துதிகள் கழறினார். (க2)

கதிர்கான் றிலகு மலர்முகமுங் கருணை நோக்குஞ்
செவ்வாபு, நதிதாழ் சடையுங் கருமிடறு நான்கு காமுந்-
திருவடியு, மதியார் கோடி யுதித்ததென வயங்குந் தேச
முமை பங்கு, மெதிரே கண்டு தொழ விடைமே லீச
னிவிங்கத் தினும்வந்தான். (க3)

கண்டார் தென்னந் தமிழ்மணக்கும் கனிவாய் முநியும்
பலாச்சுளையின், விண்ட நறுந்தேன் வயற்பாபு மயோத்தி

இராமன் கதை, வானரத்தின் கதை உரைத்த சருக்கம். 55.

யானும் விறல் வேந்து, மண்டு முவகை மீதூர்க் கண்கள்
பணிப்ப மயிர் பொடிப்பத், தொண்டர் பெருமா னடி,
தொழுதா ரிராம னிதனைச் சொல்கின்றான். (கச)

அய்ய கமல மலர்வதனத் தம்மென் மருங்கிற் சீனகியை,
மையல் காழ்க்கொண் டிடுநெஞ்சி நிலங்கை வேந்தன்
வெளவினான், வெய்ய வவனைக் கொலுமாறு வேண்டி
னேனிங் கருள் புரிவாய், பைய வரவம் புனைந்தாடும் பரமா
வென்றி ரந்தனனால். (கரு)

உலக மீன்றுங் கன்னியென வுற்ற வுமைபங் கினன்
கேளா, மலர்வாய் தீர்ந்து மனங்குளிர்ந்து வயங்க வழங்கும்
நீகடவி, னலகில் வரையாற் சேது வமைத் ததன்மேற்
போகி யிலங்கை புக்குத், தொலையா வரக்கர் தமைச்செற்றுத்
துகடர் சீதை தனைமீட்டு. (கசு)

நின்பா ரேகி முடிகவித்து நெடுநா ளரசு புரிதியென்று,
மின்பாய் சடையொன் மறைந்திடலுஞ் சிறுமா முசிவன்
விடைகொண்டு, தென்பா னடந்து வேலையிற் போய்ச் சேது
வியற்றி யதன்மீதே, யன்பார் சேனை யுடனேகி யடையா
ரிலங்கை முற்றினான். (கசு)

அதுகண் டிரத கசுதூரகங் காலா ஞடனே யிந்திரன்ருன்,
முதுகு கொடுப்பக் கணைபொழிந்தோன் முன்வந் தேறமே
யறைகுவக், கதுமென் றிளவ லவனுடனே பொருது கவசந்
துணிவிற்றேர், சிதையாத் திறல்சேர் சேனையினைச் சிதைப்ப
வோடிப் பதிகாரந்தான். (கசு)

வெம்ப முதல்வன் றுன்னெய்தி வில்லுந் தேரு மழிந்
தகன்றான், சும்ப கருண னதிகாய னெய்தி யமனூர்
குறுகினார், தும்பை சூடி யிராவணிவந் தெதிர்ப்ப விளவ

றொலைத்திட்டான், நம்பி யொருவன் மூலபலம் நணுக நூழி
லாட்டயாந்தான். (கக)

கயிலை யெடுத்த வதிரேக வலியன் கனன்று சீறி
யெதிர்த், தூயில்கப் பணர்தண் டெழுச்சூல மாழி யுலக்கை
முசண்டியம்பு, வயிரப் படைவாள் மழுப்பிறவும் வழங்க
வவையெல் லாந்துணித்து, குயிலைப் பொருவுஞ் சின்
மொழியை நினைத்த நெஞ்சைக் குறைத்திட்டான். (உ௦)

சோம புரியின் வாழீச னருளை நினைந்து துதிகூறி
வாம மிறைகொள் சானகியை மீட்டு மானம் வரவேறித்
தாம ராமன் பரதனெதிர் சார வயோத்தி தனிற் சென்று
நாம வேலோன் முடிசூடி யொருகோ லோச்சி நன்கிருந்தான்.

வேறு

பாலாழி மிசைமன்னு துயினீங்கி நாடாள வருபைந்துழாய்
மாலாமி ராமன் செயும்பூசை நன்காய் வகுத்தோமினித்
தோலாத விருத்திட்ட வதுமாணை முதலாங் குரக்கின் றொகை
மேலான பசியால் வருந்துற் றருச்சித்தல் மேற்கூறுவாம். ()

பிறர்கொண்ட மணையார் தனைப்பெற்ற தாயென்று
பெரிதெண்ணுமவ், வறமே விராமன் சினந்தே யிலங்கைக்க
ணமர்செய்யும்நாள், மறமார் குரக்கின் பெருஞ்சேனை
பசியுற்று மிகவாடியே, கறைதோயு மணிகண்டன் வாழ்
சோம புரிமீது கடிதுற்றவே. (உ௩)

பொடிபூச முருவத் திராமன்சொ லால் வந்து புகுகீசகம் [த்
படிவோர்க ளழியாத பதமெய்த வ்ரும்வையை பனிவெண்மதி
தடமாடி யுயர்கோயி லிற்சென்று விதியோடு தனையே யுண
ரடியார்க ளுளமுற்ற சோமீச னடிமீதி லர்ச்சித்தவே. (உச)

இராமன் கதை, வானரத்தின் கதை உரைத்த சருக்கம். 57

வாரே ரிளங்கொங்கை யயிராணி மகிழ்கூரும் வரைமார்பினர்
பாராளு மனுவேந்தர் பாதாள மாள்கின்ற பணி வேந்தர்மற்
றியாரேனும் வாழ்வுற்ற துணைநன்கு பூசித்தவியல் பாதலா
லோராரின் நருணோக்க மெம்பாலும் வைத்தின்ன லெறிவா
யென. (உரு)

வேறு

உரைத்தன தெரிந்தோர் பார்ப்பா னுருவமா யிலிங்கம் நின்று
தரைத்தலம் போந்தி ராமன் றுணையை யினிது நோக்கி
வருத்திடு பசியைத் தீர்த்தும் வருகென வங்கித் திக்கி
னருத்தியோ டேகி மிக்க வருளொடுந் தரையைப் பார்த்தான்.

பூமியைப் பார்த்த லோடு மதுமடு ரொன்று பூப்ப
வாமிது துமக்கு மாந்தி யருபசி யகற்று மென்றாக்
காமனை யெரித்த நம்பி மறைநூலும் களித்து நோக்கித்
தேமடு வகத்துட் சென்று தெவிட்டிட வுண்டவன்றே (உஎ)

எண்ணிலாச் சேனை துய்த்து மெட்டுணை யெனினும் குன்ற
தண்ணல்விட் டின்பம் போல விருத்தலு மதனை நோக்கிப்
பண்ணமை மகதி யாழைப் பழிக்குமந் தீஞ்சொற் செவ்வாய்ப்
பொன்னொடு பாக னூடல் வியந்தன பெரிது மாதோ. (உஅ)

உடற்றுவெம் பசிரோய் நீங்க வுவுகை மீதூரத் தீந்தேன்
மடுத்தனை யகன்று பாடி மல்லரி னுழிதந் தெற்றி [ணிச்
நடித்துறத் தாவி யோடி நகைத்துவெண் மதியோன் கண்
சடைத்தலைப் பெம்மான் வைகுஞ் சினகரஞ்சாரந்து கூறும். ()

குடையெடுத்தேந்துஞ் செங்கட் குறியதாட் குறட்கு முன்ன
மடைமடு வுதவிக் காத்த வண்ணம் போ லெமக்கு மைய [ம்
கடிமது மடுத்தந் தாண்டா யிதற்கொரு கைம்மா றுண்டோ
வடியர்துன் புற்ற றீர்த்த னாயன்மார் கடனே யாமால். (ந.0)

வேறு

காதலொடு முனைப்பூசை புரிந்தனம்யா மதனானுங்
கவினு மிங்ஙன், றீதறு நன் மதுவளித்தா யதனானு மிரு
வகையுந் திகழ விர்த, மாதலத்துக் கொருபெயர்வா னரவீர
மதுரையென வழங்க வேண்டும், வேதமுதல் வாவென்ன
வதற்கிசைய விடைகொண்டு மீண்டு பின்னர். (௩௧)

கோயிலினைச் சூழ்போத வில்வநறுந் தருவன்றிக்
கூறும் வேறு, சேயசீனை மாம்பதுக்கை யகழந் தெறிந்தோர்
குரோச மட்டுஞ் சிறப்பச் செய்து, மாயவன்ற னடிக்கமலங்
கண்டுதொழு தெழுந்தரக்கர் சூலத்தை மாய்த்துப், போயு
ரைசீ தையைமீட்டங் கவனனுக்ளைக் கொண்டுபதி புகுந்த
மாதோ. (௩௨)

வேறு

இந்தக் கதைகேட் குனர்பின்ன ரிசைத்து னோர்கள்
புந்திக்குள் விளைந் தனயாவையும் பொற்பி னெய்தி
யந்திப் பிறைகொன் றையணிந்து மண்ணல் பாதம்
வந்தித் துவணங் கிரன்முத்தியின் மன்னு வாரே. (௩௩)

ஐந்தாவது இராமன் கதையும் வானரத்தின் கதையு
முரைத்த சருக்கம் நிறைந்தது.

சுவாமி ரட்சிக்க ; சோமநாதக் கடவுளும் ஆரந்தவல்லி
புமையவரைந் துணைசெய்வாராக.

ஆவ திருவிருத்தம் ௨௬௧.

ஆ ரு வ து

சிவபுண்ணிய முரைத்த சருக்கம்.

இன்னமொரு கதை *கேண்மர் தணரே முன்ன மெயில் மூன்று மிளநகைசெய் தெரித்த பெம்மான், கன்னலின்பா கினிலமுதந் தேன்பால் கண்டு கலந்தனைய வந்தீஞ்சொற் கவுரி கேட்பப், பன்னியதவ் வகைநினக்குப் பகர்வ னென்னப் பல புலன்கள் வழிமாற்றிப் பரமன் பாத, முன்னிய நன் மனைப் பிருகு மொத்ததோடு மொழிதியெனக் காற்றிவைவன் மொழிய லுற்றான். (க)

பண்டொருநாள் வில்வவனத் தோர்பா லெம்மான் பரையோடு முடனிருப்பப் பரைதா னேக்கித், திண்டிறலோய் பசுவினொடு திருநீ ரக்கந் திருவிருக்க மைந்தெழுத்து நினது தன்மந், தொண்டரது பெருமையுஞ்சொல் லுகவென்றே தச் சொற்றிடுவ னிறுத்தமுறை பசுவின் றேற்றம், வண்டிமீர்ப்புங் குழலாய்கே ளமுதஞ் செய்யாள் மதியினொடும் பாற்கடலில் வந்த தன்றே. (உ)

தூயநந்தை பத்திரைவன் சுரபி மிக்க சசீலைவிறற் சமன மென வருக்க மைந்தா, மேயுநிற முறையேபோன் காளம் வெள்ளை யியற்றாம மிரத்தநிற மென்ப தேவ, ராயுமறை

* கேளும் என்பது கேண்ம் என வந்தது.

முநிவோர்க ணமக்கு மின்றி யமையாது கோமயநீர் தயிர் பால் நெய்புந், தீயிடுபொன் போன்றவு *ரோ சனையுமாகச் செப்பியவா றும்புனிதஞ் சிறந்த வாமே. (ங)

மறைநாலு மங்கமுமீங் கிவற்றி னின்றும் வந்தனவோ ிருமருப்பின் மூலம் வேதன், கறையணற்பாம் பறிதுயில் கூர் மாலும் வாழ்வர் கருதரிய தீர்த்தமெல்லாம் துதியிற் சேரு, மிறையுமக லாதுசிர நடுவிஷ யாமே யிருக்கின்றோம் துதனாப் பணந்தி வைகு, மறையுமிரு விழிமணியிந் திரவி சேரும் மாவர்பரிப் பெயர்த்தேவர் செவியி னன்றே. . (ச)

தந்தமதின் மருத்துவரும் நிடுவர் நாவிற் நிணிவருண னுறுமியக்கர் கபோலஞ் சார்வ, ருந்தியிற்பூ மகளுறும்நீ வயிற்றின் வாழ்வை யுறுங்கழுத்திந் திரன்முலையி லாழி சேரும், வந்திடுமுங் காரத்தின் வாணி நற்கோ மயத்திலிலக் குமி நீரிற் கங்கை வைகு, நந்தலுறு குளம்பினிற்கந் திருவர் வாழ்வர் நாடியினி லுருத்திரர்கள் நண்ணு வாரே. (ஞ)

வித்தகநற் பிதிர்க்களுறை வார்பிற் றட்டின் மேவுவர் வான் முரிக்கணங்க ளுரோமந் தன்னி, வித்தகைய வாம்பச வின் கணஞ்செல் போழ்தி லெழுந்ததுகள் படநிற்பிற் கங்கைக் கேகிப், பத்தியுடன் விதிவழா தாடி மீண்ட பலன் வரும்பா சறு கருத்திப் பரிந்து காத்தோ, ருத்தமமாம் நமதுலகிற் கணித்தாய் வைகு மொளிபெறுகோ லோகத்தி னுறைகு வாரே. (சு)

கோமயத்தை யழலிடையிட் டெடுத்து வைத்துக் கொள்வதுவே திருநீ றும் விரியக் கூறி, னாமகள்பா டலின டங்கா நலத்த மின்னே நண்ணியிடு மீருவாப் பதினான் கெட்டுத் தோயிறிதி யிருகதிரைப் பாம்பிரண்டுந் தொடு

* ரோசனை - கோரோசனை. † தோயில் திதிஎன்க.

நாளின் வைகறையிற் றுயிலை நீங்கி, யேமமுறு சைவன்மிச
மவுனி யாகியேசியா னடை கொட்டி லிறுத்துப் போற்றி. (1)

வருணநான் கினுக்கும்வெண்மை செம்மை பொன்மை
கருமையான் முறையேயா மிவற்றின் வண்ணந், தருகன்று
கீழுவந்தி சினைநோய் கோடல் தானுனம் வால்குழை
சாங்கன் றீனல், குருடுபிற வறிந்தகற்றி நன்மையான கோம
யத்தைப் பலாசு * மரை யிலைகைக் கொண்டு, பரவுமனு
வுடனேந்த லுருண்டை செய்தல் பார்த்துலத்த லனல்
வைத்த லெடுத்தல் பண்பே. (2)

உத்தமநீ றிதுவாகுங் கானிற் சென்றங் குலர்ந்தகோ
மயமெடுத்துக் கோநீர் பெய்து, சுத்தியுடன் குழைத்தனல்
வைத் தெடுத்த நீற்றைச் சொல்லுவர்மத் திமமாகத் தாப
மென்னுங், கொத்தழலிற் படுசாம்ப ரானைத் தாலே குழைத்
தனலிற் படுத்தெடுத்த லதன்ம மாகும், வைத்திடுபூ
தீக்கோயி னீயான் பூதி மன்னுறக்கட் டியகயிறு பிரமனாமே.

இவ்வகைய பூதிக்குழைத் திடுதற் கான விடமிரண்டு
தலையிட்ட முப்பா னேடு, வெவ்வினைதீர்த் திடுபதின
மெட்டைந் தாகும் விளம்பிவற்றிற் சிறந்திடுவ பதின
மெட்டாஞ், செவ்வியவோர் பதினறு தானங் கூறிற் சிரம்
நெற்றி மருமமுந்தி யிரண்டு சானு, நவ்விவிழி யாயிருதோள்
முழங்கை முன்கை நல்லமுது கிருவிலாக் கண்ட மாமே (3)

எட்டிடம்நற் சிரம்நெற்றி மார்பு கொப்பு ளிருதோள்
வென் கழுத்திவையா மீறில் வேதர், கட்டெழில்மன் னவர்
வணிகர் சதூர்த்த ரென்னக் கழறியதோர் நான்குவகை
வருணத் தார்க்கு, மட்டுநிச்ச மொன்றுமொன்றோ டரையும்
பின்னர் வழங்குமிரண் டிரண்டரையாம் வன்னி வாயி,

* மரை - தாமரை (முதற்குறை)

னட்டிபூ தியிற்கருமை செம்மை நீக்கி யண்ணந்து
வெண்பூதி யணிதல் நன்றே. (கக)

வேறு

ஆன்தொரு தற்சனியில் யாமுறைவோ மத்திமையி
லனிகண் மூசாத், தேனுறையு மலர்க்கமலத் தேவுறைய
னனுமிகையிற் தென்றற் தேர்கொள், வேனிலஞ்செல் வனை
யுயிர்த்தோன் மேவுவனா தவினுவவ் விரன்முன் றுலு,
மீனமறச் சிவமனுவா நெற்றியிசை யிடைக்கரஞ் சேர்த்
திடுதல் வேண்டும். (கஉ)

ஆறுவிரல் நீளம்நால் விரலகல மிடநெற்றிக் களவ
தாகும், வீறுயரு மார்பினுக்கு மிருதோட்டு மவ்வகையாய்
விளம்ப லாகும், கூறியமற் றிடத்திலொரு விரலளவை
யிடல்விதியாக் குழைத்திடாது, நீறுபுனைந் திகொல முறங்க
லெழ லுணல்முதலாம் நெறியி னாமே. (கங்)

ஆகமஞ்சொல் விதிப்படியே பூதியணிந் தவர்களைக்
ரத்தை நீங்கிப், பாகஞ்சொற் றிதலைமுலை மனைவிமக்கள்
களைஞரொடும் பாரின் வாழ்ந்து, மாகபுரக் கோன்மாத ரேத்
தெடுத்து மலர்பொழிய மானத் தெய்தி, யோகினர்க்கு
மடைவரிய நமதுலகத் தெஞ்ஞான்று முறுவ ரன்றே. (கச)

நீராட றனக்கதிக மனுவினே டுதலதற்கு நீற்றைக்
கைக்கொண், டேராருந் தலைமுதலாய்ச் சரணமட்டுந்
தைவருத லேற்ற மாகும், யாரேனு மொருக்கால் நீருடின
ரேற் றீவினை விட்டகன்று வாழ்வார், சீராக நிதம் புரிந்தா
லவர்வடிவே நமதுருவாஞ் செப்பில் மன்றே. (கரு)

ஒருக்காலெட் டுணையீன ரணிந்தாலு மாங்கவரே யும்ப
ராவ, ரிருக்காதி னாலோத லசபகன்மம் பொடியணியா

பூதியற்றில் முற்றா, பெருக்காறு தடந்தோய்ந்து நியமமொடு
பூதியணி பெரியோர் தம்மைச், செருக்காலே நிர்தைசொல்
வேர் குண்டகரா வார்நரகந் திளைப்ப ரன்றே. (கக)

பூதியணி யாதவரே புலையர்களா மவர்முகடே புறங்கா
டாகும், யாதுமவ ருடன்பேசி லஞ்செழுத்தை நூறுதர
மியம்பல் வேண்டுந், தீதறுவேண் பொடியணியி லண்ணாந்து
புணியாது சிந்தினார்க, ளாதுலரா யிங்குமிருந் தங்கும்நர
கந்தனிலே யழுந்து வாரே. (கக)

வேறு

பூதியின் றன்மை யீது புகலுவ மக்கத் தன்மை
யோதுநம் வலக்க ணின்று முறைத்தன துளியீ ராறு
மேதகு மிடக்க ணின்றும் வீழ்ந்தன துளிபன் னாறு
சோதியா ரழற்க ணின்றுந் துளித்தன துளியோர் பத்தே. ()

ஆகமுப் பாளே ரெட்டு மத்துணைச் சாதி யாகிப்
போகபூ மியினின் முன்னே பொலிவுற முளைத்து நீண்டு
சாகைகள் போக்கிக் காய்த்துத் தரும்வித்தே யக்க மாசுந்
தேகமீ தணிந்தோர் தாமே சிறந்தந் தொண்ட ராவார். (கக)

ஒருமுக முதல வாக வுயர்பதி னான்கு மட்டு
மருவுற வணிந்தான் முன்செய் மறையவர் பசுக்கள் மின்னாந்
நரர்குநுப் பணிகொல் பாவம் பிறவும் போய் நன்மை முற்றிப்
பெருமக முடித்த பேறு பெற்றுநம் முலகிற் சேர்வார்.

சிரந்திகழ் தரவோர் நாற்பான் செவியிரண் டினுக்கீ
ராறு, கரங்களி விருபா னான்கு கல்செய்தோள் களுக்கு
நாலெட், றரத்தனி லொருநூற் றெட்டுக் கண்டத்தி லொரு
நாலெட்டா, யரும்பெறன் மணியை யன்பால் இரண்டொழித்
தணிதல் வேண்டும். (உக)

இம்முறை யணிந்தோர் செல்லு மடிக்கடி யிவுளி வேள்வி யம்மவொன் றுற்றும் பேற்றை யடைவா்வெண் படிந் துப்புச், செம்மைசெய் பொன்னிற் சேர்த்துச் சிறப்புட னணிவா ராகிற், கைம்மலை யுரிவை போர்த்த நமதுமாக்க யிலை சேர்வார். (உஉ)

ஒன்றைந்து பன்னென் றீரேழ் முகத்தைவைத் துவந்தர்ச் னன்றுவீற் றிருப்ப ரக்க மின்றிநற் றவங்கள் வேள்வி [சுக்கி மன்றசெய் திடினு முற்று வான்மணி சிரத்தல் வைகத் துன்றுநீர் படியிற் கங்கை தோய்ந்ததே யாகுமாதோ. (உஉ)

சீருறு மணிகைப் பூண்டு மனுவினைச் செபித்தல் செய்யி லோருருக் கோடி யாகுந் தீவினைக் கொருவ ரேனும் பாரினோர் மணியைப் பூணி னமதுவான் பதம் பெற் றுய்வா ரோரிலா யிரம்பூண் டோர்கள் பேற்றினை யுரைக்க லாமே. (உ)

இத்தகு மணிக டம்மை யிகழ்ந்துளா ரெவர்க ளன்னோர் கொத்துடைப் பாவ ராகி நிரையமாந் குழியில் வீழ்வர் முத்தக முளரி யன்ன முகண்முலை யிலவச் செவ்வாய்ச் சத்தியே யக்கத் தன்மை யிது வில்வத் தன்மை சொல்வாம்.

கற்பகத் தருவை யாதி களிப்பில்பா தவங்க டம்மிற் பொற்புறு வில்வ மேலாந் கோமயம் பூத்த லாலே யற்புறு வடமீன் போற்றுந் கற்பருந் கலமா யுள்ள வற்பல விழியின் செய்யா ளதனிடை யுவந்து வர்ப்புவார்.

ஆதலா லதனை யாருந் * திருவிருக் கமதா டென்பர் வேதனம் மரத்தின் மூலம் வீற்றிருந் திடுவன் † மாறான் காதலத் ததனி னுப்ப னுறைகுவன் களிப்பின் யாமப் பாதவ நுனியின் மீது பரிந்துவிற் றிருத்து மன்றே. (உஎ)

* திருவிருக்கம் - ஸ்ரீ விருகம்.

† மாறன் - மால்தான்.

வேறு

தளமொன் றினின்பூ விலையிச்சை கிரியை ஞான சத்தி யென்பர், வளமார் குழைத்த வில்வத்தி னடியின் மூன்று தினமருவி, யளியி னோடு மாகாவே றுண்டி துயினீத் துறையுமவர், களியி வியற்றும் பவமனைத்துங் கழிந்து கயிலை காண்குவரால். (உஅ)

பக்க மதனி லொன்றெட்டுப் பதினான் குவாவும் விதி பாதந், தக்க சோமன் வாரமுயர் மாதத் தோற்றந் தள்ளி நன்றூ, மிக்க ஞானி னிரவியுச்சி மேவா முன்னம் விரைந் தெடுத்துப், பொக்க மருவாப் பத்தியொடு மெம்மைப் பூசித் திடல் வேண்டும். (உக)

ஐந்து தழவி னிடைநின்று தவங்கள் புரிந்து பவனி வலம், வந்தும் நதியி னீர்படிந்துந் தானம் பலவும் வழங்கல் சேய்துஞ், சிந்தை தளர்வோர் பெறும்பேற்றிற் கோடி டிடங்கு பயன் சேர்வர், பைந்தார் வில்வ மொன்றெமக்குப் பரிவிற் சாத்தும் புண்ணியரே. (உ௦)

மடங்கல் சுருங்கல் முதலாய மாசு வில்வந் தனக் கில்லைத், தடங்கை யதனால் மிகவும்வில்வ மெடுத்து நமக்குச் சாத்துமவர், படங்கொ ளரவஞ் சுமந்தபுவி பரித்துப் பின்னர் மேலையுல, கிடங்க டொறுஞ்சென் றின்பநுகர்ந் தப்பால் வீடு மெய்துவரால். (உக)

வேறு

கூவிளத்தின் பெருமைதனைச் சிறிதுரைத்தே மைந் தெழுத்தின் கொள்கை தண்ணீப், பாவடிவெங் களியானைக் கோடுகொண்ட பண்ணவனும் பதுமக் கோவிற், நேவுமறி யாரொமைநீ வினவுதலா வின்றுனக்குத் தெரிக்கின்றோங்

கேள், மாவடுநேர் தருள்சுரந்து மதர்த்தவிழி யாயென்று
வழங்க லுற்றான். (௬௨)

அஞ்செழுத்தே நமதுருவா மெழுகோடி மனுவுக்கு
மாதிரி யாகிச், செஞ்செவே தோற்றமுற்று மூலமனு வென
யாருஞ் செப்ப நின்ற, நெஞ்சினிடை வேறென்றும் நினைக்க
லராய்ச் சிவமுன்னாய் நிகழ்த்தி னாரேல், மஞ்சைய மணி
வண்ணன் நான்முகன்போ லாயவரை மதிக்க லாமே. (௬௩)

அன்னவரையெ தீர்காணி னவர்நிழற்மேற் படவனுகின்
யாவ றேனும், பன்னுமவர் கொடும்பாவம் வில்விரைந்து
வெருண்டோடும் வஞ்சம் பெய்யென், அன்னியரு ளாற்று
வரத் துறந்துகான் சென்றுதவ முஞ்று வோரின், மன்னு
பஞ்சாக் கரமோதி மனையறஞ்செய் திடுமவரே யதிகமாமே.()

செம்பிரத குளிகையறக் களிம்பகன்று செம்பொன்னுய்த்
திகழு மாபோ, னம்பியுளத் தஞ்செழுத்தை வழத்தினரேழ்
பேர்த்து மலம் நணுகா தோடப், பைம்பயலில் லாமதிபோல்
விளங்கிடுமான் மாவினையப் பரிசி னாலே, யிம்பரினு முட்
பரினு மைந்தெழுத்துக் கொப்பாயொன் றில்லை மன்னே. ()

சிவசிவவென் றுரைத்திடுவோர் யாவரா யினுமாக
முன்னஞ் செய்த, பவமனைத்து மழற்பொறிசேர் பஞ்சமலை
யெனநூறும் பயமீ தூர, வவர்களிடத் தியமனுரன் முற்
கணக்குங் கீறியிடு மவர்கள் மீண்டும், புவனியிடைப் பிற
வார்க ளழியாத சாரூபம் பொருந்தி வாழ்வார். (௬௬)

கையினிடை வெண்ணையற நெய்க்கலைவா ரெனவினை
யின் கட்டு நீக்கு, மெய்யுறுமைந் தெழுத்திருப்பப் பிறநேடி
யறிவில்லோர் வீணே மாய்வ, ருய்யுமவ ரிதைநவின்று
வீடுறுவ ரைந்தெழுத்தி னுண்மை யீது, தையலினி நமது
தன்மப் பெருமையினைக் கேளென்று சாற்று கின்றான். (௬௭)

எண்ணுகி முலகுருவ முளைத்த நமையும் நினைபு
மிறைஞ்சக் கோவில், நண்ணுகவென் மெழுந்தோர்கள்
புரவிமகப் பேறுறுவர் நடந்து போந்து, மண்ணின்மிசை
யுடல் தோய சன்னிதிமுன் வணங்கிநந்தி மருங்கு நின்றே,
புண்ணெகிழ்ந்து தெரிசித்தோர் தீவினைபோய்க் கயிலையினி
ஹற்று வாழ்வார். (௩௮)

நந்தவனஞ் செய்துந்நு மலரெடுத்து மாலெய்து நல்கி
னோர்கள், கந்தநறு நெய்யதனும் பலதீபம் வைத்திடுவோர்
கலன்க ளாடை, சிந்தைமகிழ்ந் தளித்திடுவோ ரிம்மையினும்
பெருவாழ்விற் றினைத்துக் கன்மப், பந்தமறுத் தானுத
பேரின்பக் கடலகத்திற் படிசூ வாரே. (௩௯)

மஞ்சள்ரீ ரெடுத்தாட்டப் பொற்குடங்கள் கலசங்கள்
மணிதூ பக்கா, லஞ்சடுக்கு முதலாய தீபத்தட் டிவை
யளித்தோ ரளவில் லாத, செஞ்செவிமின் னூர்திதலை முலைக்
கோடு மார்பழுந்தச் சேர்ந்து வாழ்ந்து, வஞ்சமிசை நசை
யொழிய வானெறிபோய் நமதுலக மன்னி வாழ்வார். (௪0)

அழகுதாயி லரவல்கு லாயிழையார் பலரைநிதி யளித்து
வாங்கி, வழவுதப பயிற்றுவித்துச் சன்னிதிமுன் னடம்புரிய
வழங்கி னோர்கள், புழையுடைய பிணர்நெடுங்கைக் கடாஞ்
செறியுங் களிற்றரசாய்ப் பொற்பு வாய்ந்த, வெரூகொளிய
தரளநகை மகளிரிள நலமாந்தி யுறைசூ வாரே. (௪௧)

மருக்கமழ்தும் பையின்மலர்கொண் டாயிர நாமங்
கூறி மதிவா ரத்தி, லருச்சனைசெய் வித்தோர்கள் பலகற்பங்
கயிலைமலை யதனில் வாழ்வார், உருக்கிளரும் பாலமுதம்
நிவேதிப்போ ரவிழொன்றுக் குகமொன் றுகத், திருத்தரு
வெண் கயிலைமலை யதினுற்று நிறைபோகந் தினைத்து
வாழ்வார். (௪௨)

மண்டபங்கள் மதியுரிஞ்சு கோபுரங்கள் பிறப்பணிகள்
வயங்கச் செய்யுந், தொண்டர்கள்பரம் புனிற்றிளங்கன்
றினைத்தொடர்ந் மானென்னத் தொடர்ந்து சூழ்வோ,
மண்டர்களும் வியப்புறத்தே ரினிதியற்றித் திருவிழா
வாற்றி னோரும், கொண்டபசு நிலம்பிறவுங் கொடுத்தோரு
நங்கணத்திற் கூடு வாரே. (சு௩)

மஞ்சனரீ ரமுதாதி நுரையாடை மணிக்கலன்கள்
வாசத் தூபஞ், செஞ்சடர்பன் மலர்வில்வ மாதியாற் பூசை
செய்வோர் செய்வித் தோர்கள், நெஞ்சவழ்ப்ப விப்பரிசே
யான்மார்த்த பூசைசெயு நேசத் தோர்க, ளஞ்சமகு
திவினைபோ யிகபரஞ்சா மீபமுத்தி யடைவிற் சேர்வார். (சு௪)

தன்னகரி நமதுபெயர் தமைமொழிந்தோர் நமதுகளைத்
சாரக் கேட்டோ, ருன்னலரு நமைத்துதித்தோ ரொழியாத
நமதுபதத் துற்று வாழ்வா, ரின்னுமளப் பிலநமது பேரறத்
தின் வீறுமுற்ற வியம்பொண் னாதாம், பன்னவருங் கவை
யாக்கற் பருந்ததிக்குப் பெருங் கம்புப் பயிற்று மாதே. (சு௫)

வேறு

புகலுஅந் தொண்டர்தம் பெருமை பூமியி
னிகபரம் வீடுமுன் றியாரும் வேண்டுவ
வகமலர்ந் தியாமவை யளித்தல் செய்குவோம்
ரிகரில்பத் தியினெமை நினைத்துப் போற்றினே. (சு௬)

அந்தமெய்ப் பத்தியை யளிக்கும் பண்பினார்
புந்திவைத் தெமைநனி போற்றுந் தொண்டர்கள்
சந்ததம் நீறுதாழ் வடம்பஞ் சாக்கர
முயந்திட வமையுமென் றுறுதி கொண்டுளார். (சு௭)

இனமலர் கொண்டெமை யருச்சித் தேத்துவார்
 சினகரம் வலங்கொடு தெரிசிப் பாரெமை
 நினைகில ரெவரவர் நட்பு நீக்குவா
 ரணையவ ரேநிர வதிக பத்தியார். (சஅ)

இவர்பொரு ளீவதை யன்றி யெம்பொருள்
 கவர்வுறார் நம்மியல் கழறு போழ்தெலாந்
 தவவுடல் விம்முவா ரிரக்கஞ் சார்குவா
 ரவர்கடா மேநிர வதிக பத்தியார். (சக)

திங்கணைந் பாதிநம் விரதஞ் செய்குவா
 ரிங்குரை செபுமடி யாருக் கின்புறத்
 தங்கிய வேவல்செய் தியல்பிற் றுழ்ந்துளோர்
 துங்கமாம் போகமும் வீடுந் துன்னுவார். (ரு0)

சாதியி னிழிந்துளோ ரொழுக்கந் தாழ்ந்துளோ
 ரேதமா முறுப்பின ரெனினு மெம்முடைப்
 பூதिसா தனவழி போற்றி னாரெனின்
 மேதகு தேவரின் வைப்ப வேண்டுமே. (ருக)

அடியார்தம் பெருமையீ தனைத்து மோதினேன்
 மடவரா லெனச்சிவன் வழங்க வெம்மையாள்
 கடவுண்மாக் கற்புடைக் கவுரி கேட்டுளத்
 திடையறா மகிழ்ச்சியி னெய்தி னாளோ. (ருஉ)

முநிவநீ யுணர்தியென் றுரைப்ப மூதுண
 ரனகனும் வியந்தன னைய வாங்ஙனம்
 பினுநிகழ்ந் திடுசெயல் பேச வாயெனத்
 தனைநிக ரில்லதோ ரணிலன் சாற்றுவான். (ருங)

விமலையோ டசனிக் கதைவி ளம்புழிக்
 குமரிவண் டறைதருங் கொன்றை சூடிய

வமலனைத் தொழுவதற் காழி மாயவ
னிமையவ ரோடுமத் தலத்தி னெய்தினன். (௫௪)

கருமுகி லுழிப்பல கமலம் பூத்தெனத்
தீருவுரு வயங்கிய செம்ம லெய்தலும்
வருபிறப் பொழிந்திட முயலும் வான்றவ
விரடிகள் யாவரு மெதிர்த்து போற்றினார். (௫௫)

கொண்டல்வந் தனவெனக் குழுமிக் கூத்தரின்
வண்டமர் சோலைவாய் மயில்க ளாடின
வண்டநூர்க் கமத்தர்செல் லேணி யாஷறை
திண்டிறம் கோபுர முன்னர்ச் சேர்ந்தனன். (௫௬)

வாசமா நறவுகொப் புளிக்ரும் வண்டுழா
யீசனுட் புகுந்துநின் றிலிங்க மூர்த்தியை
மாசிலா வன்பொடும் வணங்கி யேத்தியே
நேசமாய் வனத்துறு நிமலன் பாற்சென்றான். (௫௭)

சங்குசக் கரம்வில்வாள் தண்டந் தாங்கியே
பங்கயச் செங்கணன் வருதல் பார்த்தலும்
மங்கண வருகவென் றறைந்த காலையிற்
பொங்கிய வுவப்பொடும் வணங்கிப் போற்றுவான். ()

தொகையுயிர் மலமறத் தோற்று வித்துப்பி
னிகபர போகத்தை யீந்து துய்ப்பித்துத்
தருவினை யொப்புறச் சார்ந்து காத்திரின்
புகழையா னெங்கனம் புகல வல்லனே. (௫௮)

துடைத்தலே நின்செய லெனச்சொ லாவணம்
படைத்தலும் காத்தலும் பிரியு மார்க்கண்ட
னிடத்துறக் காட்டியீ றியற்றி லாய்நின்சீர்
விடைக்கொடி யாயெங்கன் விளம்ப வல்லனே. (௬0)

அருளொரு வடிவெடுத் தீனைய வையனே
யுரைசெயுந் துதியுநீ யோது வானுநீ
மருவிய துதிபெறு வானுநீ யுன்மன்
பெருமையை யெங்ஙன்யான் பேச வல்லனே. (கூக)

என்று முன்பரசலு மிசைத்த வித்துதி
நன்றுள மகழ்ந்தன் மிதனை நானிலத்.
தொன்றிய விருப்பினை டுரைத்து னோர்கடாம்
பொன்றலில லாப்பெரும் போகந் துய்ப்பரால். (கூஉ)

முருகுலா ழுள்ளரை முளரி வைகிய
திருவொடு கவுத்துவந் திகழு மார்பவித்
தரையுள வெண்ணிலாத் தலங்கடம்மினு
மருமையா மித்தல மறிதிரீ யென்றான். (கூங)

பைத்தபாம் பினிலறி துயில்செய் பண்ணவ
னித்தலை யிருப்பனென் றிசைந்த காலையி
லத்தனு முமையவ ளணிந்து பாதத்தில்
வைத்திடு கடகத்தை மறைத்தல் செய்தனன். (கூச)

அடியவர் குறைதவிர்த் தாளத் தோன்றிய
மடவரல் நகையொடு மாலைப் பார்த்தலுங்
கடகமொன் றக்கணஞ் சமைத்துக் கண்ணுத
லிடமுறு முமையவட் கீந்திட் டானரோ. (கூடு)

காளமுண் டமரரைக் காத்த கண்ணுதல்
மீளவுங் கடகத்தை மறைப்ப வெந்திற
லாளரி யாகியே கனக னுருயிர்
மாளவே மடித்தவன் ழுறுத்து மீந்தனன். (கூசு)

வயாவுறு தெழின்மலர் வாய்த்த விந்திரை
குயாசலம் பொருவுதோட் கொண்ட லேநினைத்

தியாகவி நோதனென் மெவருஞ் செப்புக்
தயாவொடு மிப்பெயர் சாற்றினே மென்றான். (௬௭)

பங்கய மலரினைப் பழிக்கும் வாண்முகக்
கொங்குலர மலர்க்குழல் கவுரி கூறலு
மங்கதி ராழியா னர்வ மோடுமை
மங்கைநீ பாடக வல்லி யாகென்றான். (௬௮)

நிறைதரு மவுணர்மாப் படைகள் னேரில்வெஞ்
சிறையினுற் புடைத்துமென் சருகிற் சிந்திபுங்
கறுவறாச் சீற்றமார் கலுழப் பாகனு
மிறைவன்முன் றொழுதெழா விடைகொண் டேகினான். (௬௯)

வேறு

சினக ரத்துக் கடுத்ததென் பாலதாய்ப்
புனைது ழாழ்முகில் பொற்புடன் வைகினான்
றனிவி சும்புறை தேவர்தந் தச்சனா
லனையர்க் காலய மாயிடை யாக்கினார். (௭0)

நகரு ளார்கண் டதிசய நண்ணியே
தருமெய் யன்பொடு தாழ்ந்து பராயினார்
புகலக் கேட்டுயர் பாண்டியன் போந்துறாச்
ச்கம ளித்தவன் றுடொழு தேத்தினான். (௭௧)

பாச டைத்துவ ளம்புனை பண்ணவ
னேசர் தம்மை வருவித்து நீணிதி
மாசி லாத கிராமம் வழங்கியே
பூசை நாளும் புரிந்திடச் செய்தித்தான். (௭௨)

ஆற்று பூசனை கொண்டடி யார்வீனை
மாற்ற நற்கதி யீந்து வயங்கினா

னேற்ற மாற்றல ரெல்லையி லாவியைக்
கூற்றுக் கீடும் பரிதினொள் கொண்டலே. (எஊ)

இன்ன நற்கதை யன்பி னிசைத்துளோர்
மன்ன நெஞ்சின் மகிழ்வுடன் கேட்டவர்
பன்ன ருஞ்சிறப் பெய்துவர் பாரினும்
பொன்னி னூட்டினு மென்னப் புகன்றனன். (எச)

சிவபுண்ணிய முறைத்த சருக்கம் நிறைந்தது.

சோமலிங்கம் துணை

ஆட திருவிருத்தம். ஊசு

உ

ஏழாவது

வாதவூரடிகள் பூசைச் சருக்கம்.

வேறு

முழுதுணர் முநிவன் கேட்டு மகிழ்ந்தோன்று மொழிந்தா
னைய, வழகுடைச் சோம தீர்த்தத் தாடினோர் பலனி
யாதா, லொழுகிய வையை தோய்ந்தோர் பலனியா
துரைப்பா யென்ன, விழுமிய திறல்சேர் வாயுப் பண்ணவன்
விளம்பு மன்றே. (க)

படைத்தளித் துயிரைச் சின்னா ளிளைப்புறத் துடைத்
தல் பண்ணுங், கடுத்திகழ் மிடற்றோ னெந்தை கண்ணுதற்

சாமி கோயிற், கடுத்தவை யையினுஞ் சோமன் றடத்தினு
மொருக் காலாடிற், கிடைத்திடு மிருபத்தஞ்ச கிரிச்சிர
விரதப் பேறே. (உ)

விதிப்படி நான்மூன் றாடி வெண்பொடி பூசி மூன்றூந்
திதிப்பிறை யணிந்தான் றன்னைத் தெரிசித்தோர் சேரும்பேறு
மதித்திட முடியா தாகும் விதிபாதற் தெரிச மாத
முதித்தநாட் கிராணத் தாடிற் பரிஊகப் பேறுண் டாமே. (ங)

என்றனன் பின்னுஞ் சொல்வா னிசைநிசை செல்லவிடு
சென்றிடு வாதுவூர் கதையினைத் தெரித்துங் கேட்டி
குன்றவிற் குழகன் வாழுக் கூடற்கு வடகீழீ பாவி
னென்றிடு மாட மோங்கு மொருதிரு வாத வூரே. (ச)

நறவுகா விணர்ப்பூஞ் சோலை யுடுத்தவந் நகரில் வாழ
மறையவர் குலத்தில் வந்தோர் விஞ்சையீ ரேழும் வல்லோர்
பொறுமைநல் லொழுக்க மாற்றல்பொற்பினி விணையில்லாதோ
ரறிவினி லுலகந் தாங்கும் பழைலை யனந்த நேர்வார். (ஊ)

சிதைவிலா வுயிர்க டாமே பலவென்றுஞ் செறிந்த பாசந்
ததையுமவ் வுயிரை நெற்குத் தவிடுபோற் சார்ந்த தென்று
மதனைநீ டருளி னாலே யகற்றிநந் கதியை யீவோன்
பதியென்று மவனே கூடற்பானென்று முணர்ந்த நீரார். (ஈ)

சிறுவிலைக் காலந் தன்னில் விலக்குறு தீய நாளிற்
பறவையுந் தட்ப போகி யிரப்பினும் பண்பி னீந்து
வறியவர் வறுமை தீர்க்கு மதுரைவாழ் பாண்டி மன்ன
னதைநரு தச்சோர் தம்மா லனையவர் நிலைமை தேர்ந்தான். (எ)

தன்னுழை வைகுஞ் சான்றோர் தமைவிடுத் தழைத்து நோக்கி
மன்னவ னுவந்து மேலா மந்தீரத் தலைமை நல்கித்
தென்னவன் பிரம ராய னென்றொரு நாம்புஞ் செப்பி [ன்.
பொன்னணி யாடை நல்கப் பூபதி தொழின்மேற் கொண்டா

கொடையினு மின்சொல் லானுங் குடிகளை யோம்பிப்
பைங்கூழ், வடுவறப் பெருக்கித் தேவான் மக்களா னிடை
யூறெய்திற், றடையது சாந்தி யானு மின்சொல் வென்றாக்க
றானம், படையெடுத் தொறுத்த லென்னும் நான்கினும்
பாதுகாத்தும். (கூ)

அறிவொடு சிலங் கால மூன்றினு மூப்புற் மன்பி
னிறைபவர் தம்மோ டெண்ணி ரெடுநீர்மை மடிமை தூங்கல்
மறவிநான் கின்றி நன்மை மாண்புகள் பயப்ப தாக
வுறுதியி லரசன் கூறுங் கருமங்க ளுவப்பச் செய்தும். (க0)

நிருபர்கோன் வினைய ரெஞ்சிற் றுன்விளை யாது நீத்து
மருகுறுங் காலை யுற்று ம்கலும்போ தகன்று போயும் [ட்ப
பொருளுற வேற்றோர் சொற்குப் புறங்கொடா வண்ணம்வே
வருமொழி யுரைத்தும் வானும் வையமுமதிக்க வுற்றார். (கக)

ஊழினிற் பெரிய யாவை யஃகுற வேறா வொன்று
சூழினு முன்னு வந்து தோன்றுமென் றுயர்நூல் சொல்ல
றுழ்வுறா தவர்க்கு நாலாஞ் சத்தினி பாதற் தோன்ற
வீழ்வுறு முயிரை நோக்கி மிகவுநொந் திதனை யோர்ந்தார். (கஉ)

நிலையிலா வாக்கை செல்வ மிளமைபை நிலையென் றெண்ணி
யலைகின்ற தென்கொ டந்தோ யானுயிவ் வழியும் வாழ்விற்
குலவிவை சிடுவன் கொல்லோ கோசர மீசன் பாதத்
திலகியின் புதுவ னென்னு வெறுத்தன ரிகத்தின் போகம். ()

ஞானதே சிதனென் றெய்து மெனத்தினங் கோயி னண்ணிக்
கூனலம் பிறைசேர் சென்னிக் கூத்தனை வழிபட் டேத்தி
மாநிலத் தரசன் செய்தி மனத்திடைச் செய்தோ ராகி
யீனமில் புறத்துச்செய்தாங் கிருந்தன ரிருக்கும்நாளில். (கச)

சங்கக டுழைந்து வாய்த்த கணமுத்த மிமையா நின்ற
பொங்கொவி வேலை வேலைப் புறத்தினிற் பரியின் பொம்ம

றங்கின மாறற் கென்ன மாறன்முன் னொற்றர் சாற்ற [னன்.
வங்கவை கொடுவா வென்ன வமைச்சன்மாட் டரசன் சொன்

பணித்தன புரிவே நென்ன விசைதலும் பரிவு கூர்ந்து
கணக்கூடுசெம்பொ னல்கிக் காவல னேவ மேலாங்
குணத்தினர் குணபாற் சென்றா ரிது நிற்கக் குழவித் திங்கள்
தணப்புற வேணி யண்ணல் புரிந்தமை சாற்ற லுற்றும். (கக)

மயிலெருத் துறழு மேனி மாயவன் மலரோன் பாச
வியல்கெட முருக்கு மூர்த்தி யேழைபங் காள நெந்தை
கயிலைவா ழீச னீன்றோர்க் கருள்வது கருதித் தற்குள்
நயனுறு கணங்க டம்மை மணித்தரி னணுகென் றோகி. (கஎ)

அங்குநின் றெழுந்து ஞான குருவென லாகிப் போந்து
பங்கய வாவி சூழும் பெருந்துறை புகுந்து பாங்கர்த்
தங்கிய சோலை நாப்பட் குருந்தடி சார்ந்து தொண்டர்
துங்கவா கமநூல் கேட்பச் சொல்லீற் றிருந்தான் மன்றே.

சோமனை யணிந்த நம்பி செயலிது வாக முன்சொல்
தாமரை மார்பர் வாத ஆராவந் தவ்வூர் சார்தார்
மாமதி வல்ல தொண்டர் வழங்குமா கமமென் றோது
நாமநூ லோதை யன்றோர் செவிமுத னடந்த தன்றே. (கக)

வேறு

ஓதுகின்ற வென்றொழியா யிரரவையி னுற்றவர்க்கு
நாதனைநெஞ் சினில்வணங்கி மந்திரியார் நயந்து நுங்கைத்
தீதறுநூற் பெயர்யாது செப்புகெனச் சிவஞான
போதமென மற்றதற்குப் பொருளும் விரும் புறச்சொன்றார்.

தண்ணெனுமின் மொழியினொடு தாழ்வடம்வெண்ணீற்
றொளிரசேர், புண்ணியநற் றிருவடிவும் பொற்பிணையு முற

நோக்கி, யண்ணலிவ ரேநமையிங் காட் கொள்ள வந்தனரென்,
றுண்ணிறையும் பேரன்பாற் பணிந்தெழுந்தங் குரைசெய்
வார். (உக)

மருக்கமுழங் குழன்மடவார் மோகவலை யதிற்பட்டுத்
திருக்கறுநல் லறிவின்றி யிதமகிதஞ் செய்தினுங்
கருக்குழியில் வீழாமற் காத்தருள்கை கடனென்றே
யுருக்கமுட னாவிபொரு ளீடன்மூன்றும் நினதென்றார். (உஉ)

அருட்கடலு மதற்கிசைந்தே யருளுது மென் மடியர்தமைத்
திருத்தியெனுந் திருக்கோயி லெய்தியரை யிவ்வின்கட்
பொருத்தமுடன்மென்முகமாய்த் தனியிருப்பப்புனிதமுடன்
விருப்புயுபூ சீனையிற்றி வேதியரு முன்னிருந்தார். (உங)

மீனமெனப் பார்த்தாமை யெனநினைந்து விற்ற்கோழி
தானெனவே பரிசித்துச் *சடத்துவாத் தொடக்ககற்றி
ஞானமது சிவத்தினிடை நணும்வகையி ருன்கூர்ந்து
தேனியிர்தா மரைத்தாரார்க் கஞ்செழுத்துஞ் செப்பினார். (ஊ)

அப்பொழுதே பவமகன்று பசுகரண மானவெலாஞ்
செப்புசிவ கரணமதாய்த் திகழ்வெழுந் தடியேன்றன்
பொய்ப்பிறவி தனையொழிக்கப் புண்ணியநின் றிருப்பாத
மிப்புவிபி னிடைத்தோய வருவதே யெனக்கசிந்தார். (உரு)

அண்டர்கள்பூ மழைபொழிந்தார் ரருக்கனுங்கீழ்க் கட
றேன்றத், தொண்டருடன் வேறிருந்து சொல்லுவா ராணவ
மேற், கொண்டுவினை புரிந்துபல வுடலெடுத்தி யாங்கொடுப்ப,
மண்டுறுபோ கம்பொசித்துச் சபாசபங்கள் மருவினையால். (ஊ)

வேறு.

பன்முகிழி லலர்கின்றி பருவ நோக்கிப் பங்கயத்தைப்
பருதியலர்த் திடல்போ னந்தந், தன்மமது புரிந்து பொன்னு

* சடத்துவா - ஆறு அத்துவா.

மோடு மொன்றாய்த் தான்பார்க்குந் துலையொப்புச் சாருமிந்த,
நின்பருவங் கண்டடிமை கொண்டோ முன்ற னீண்டிடுசுந்
சிதநமது நோக்காற் சென்ற, தன் வயப்பிரார்த்தமுட லோடும்
போகு மடைந்தவருள் வருவினையை யகற்று மன்றே. (உஎ)

மெய்யுறவெப் பொழுதுமுன்னை யென்னில் வைத்து
வேறாகா தென்னிடத்தில் மேவுவா யென், நய்யனுரை செயப்
பருகு வார்போ னோக்கியடிவணங்கியழியாத பதந்தந் தாய்க்
குச், செய்யுறுகைம் மாறுண்டே யிதற்கொப் பொன்று
சொல்வதுண்டேற் செயலாகு மென்னச் செப்பிக், கையுறு
பொன் வைப்ப நந்தம் பணிக்கும் நின்பாற் கருதிவரு மாது
லர்க்கு மரிக்க வென்றார். (உஅ)

தம்பெருமான் புகன் றபடி செய்து வைக வினையவெலா
மாசன்பா லொற்றர் சாற்ற, நிம்பனுமன் னிலைச்சினந்தோர்
முடங்க மீட்டி நிற்குமுழை யரைநோக்கி யீந்து நீர்போய்,
பைம்புயல்போ லெம்பொருளைப் பாலிப் பாணைப் பற்றியிவண்
கொடுவருக வென்ன வோத, வெம்பியவ ராங்கெய்தி யோலை
நீட்ட மெய்த்தொண்டர் சிவன்றானின் மேவிச் சொன்றார். ()

இன்றுவா னரவீர மதுரைக் கெய்தி யிருந்துபரி தனை
வருவித் தீதும் நீ போய், மன்றவா வணிமூலம் வருமென்
றோது மன்னனுக் கென்றுரைசெய்ய மலர்ந்தார் நெஞ்சு,
மன்றுசிவ னெழுந்துவான் வழிய தாக *வம்புலியூர் நிகரா
† மம்புலியூர்க் கேகக், கொன்றைமுடித் தவன்சேறல் கண்டு
நெஞ்சங் குழைந்து பார் வழியிவருங் கூடச் சென்றார். (௩௩)

வேறு

கானமுங் கழனியுங் கட்டுந்து வல்லைபோய்

வானரர் மதுரையி னருகு வந்துழித்

* அம் புலியூர் - அழகிய சிதம்பரம்.

† அம்புலியூர் - சந்திரன் (பூசித்த) ஊர் - வானர மதுரை.

தேனலர் கொன்றையஞ் செல்வன் முந்துசென்
 றுனதோ ரிலிங்கத்தி நமர்ந்திட் டானரோ. (௩௧)

கன்னலும் பலவும்நீள் கமுகும் வாழையுஞ்
 சென்னலுஞ் சூதமுஞ் சேர்ந்த தண்பனை
 யின்னிசை யளிமுர விணர்கொள் காவொரீஇத்
 தன்னிக ரில்லவர் வையை சார்ந்தனர். (௩௨)

சந்தமு மலர்களுஞ் சேங்கு முத்தமு
 முந்தியே திரைக்கரை யுற்று மீள்வன
 நந்தலில் தையுறை கொடுத்து நம்பியை
 வந்திடு கெனக்கரத் தழைத்தல் மானுமே. (௩௩)

ஆயநீர் வையையி னாடி வைகுழி
 மேவின ரடியர்க ளவர்க்கு மேதகத்
 தூயவாஞ் சிறப்பளித் தவர்கள் சூழ்வா
 வேயதோர் சந்திரத் தடத்தி லெய்தினார். (௩௪)

கஞ்சநாண் மலர் மிசைக் கனின்கொண் டோங்குபா
 லஞ்சம்வீற் றிருப்பது தடமென் னாயிழை
 வஞ்சமின் மந்திரி யயில வள்ளத்தி
 னெஞ்சலி லமுதம்வைத் தேந்தல் போலுமே. (௩௫)

செய்யதா மரைமல ரருகு தேம்பொழி
 யையபைங் குவளைபூத் திடுவ தங்களுள்
 பையுடைப் பாம்பணி பரனும் பாங்குறை
 தையலும் விளங்கிடுந் தன்மை போலுமே. (௩௬)

ஆயதோர் தடத்தினி லாடி நீற்றொடு
 தூயகண் டிகையணிந் தன்று சூரன்முன்
 னேயவிச் சவவுரு வேடுத்து நின்றிடுஞ்
 சேயென வுயரிய சித்திக் கேகினார். (௩௭)

போகுயர் கோபுரம் வணங்கி யுட்புகுந்
 தாகம விதிப்படி யுழுவ லன்பொடுஞ்
 சோகம தகற்றிடுஞ் சோம நாதனைப்
 பாகம்வா மூமைதனைப் பணிந்து வேண்டுவார். (௩௮)

பொருட்படுத் தென்னுழைப் புகுந்து போதமீந்
 துருட்படுக் கட்டினி லுழலுஞ் சென்ம மா
 மருட்கெடுத் தாண்டனை வரத நின்னுடை
 யருட்பெரும் பெருமைக்கோ ரளவுண்டாகுமே. (௩௯)

வாம்பரி யாவணி மதியி னெய்துறும்
 வேம்பவென் றுரைத்தவண் மேவு கின்றனன்
 காம்புறழ் தோளுமை கணவ வற்றை நா
 ளேம்பலிற் புரவியீந் தென்னைக் காத்தியால். (௪௦)

என்றசொற் றிருச்செவிக் கேறு முன்னமே
 மன்றினி லுறைகுலோன் வான வாக்கிடை
 வின்றுநீ போதியாம் புரவி யீதும்தவே
 ரென்றும்தீ சூழலை யென்ன வோதினான். (௪௧)

வேறு

கேட்ட போழ்தினி லற்புத நீரராய்க் கிளர்ந்த
 வாட்டந் திர்த்தலு மயிர்ப்புறம் பொடித்தெழக் கண்ணீ
 ரோட்டங் கற்றிட வுள்ளநெக் குருகிடப் பணிந்தார்
 வீட்டையேபொரு ளெனநினைந்துலகினை வெறுத்தோர்.

துதிகள் பற்பல கூறினர் தொகையிலா நிதியம்
 பதிகள் சிறசில நல்கினர் பாண்டிய னுறையும்
 மதுரை யெய்துற விடைகொண்டு வழிக்கொடு நடந்தார்
 குதிரை கொள்ளவந் தானருள் கொண்டிடுங் குரிகில். (௪௨)

* நரலை மாநிலம் புகழ்ந்திடும் பூவண நாதம்
பரவி யேகியே பாண்டியம் காண்டலு மணையோன்
புரவி தந்தனை மந்துரை புருந்தன வுணைப்போ
னிருபர் காரியஞ் செய்பவர் யாரென நிகழ்த்த. (சச)

வாத வூரரு மாவணி மூலத்தின் வருமென்
ரோத வுண்மகிழ்ந் தளவளாய் வரிசைக ளுதவ
வேத பாரகர் மணையிடை மேவினர் வழிநாட்
பூத நாயகன் றிருமுன்பு போயொன்று புகல்வார். (சரு)

தொலைவி லாதகம் போருருக் கொண்டெனத் தோன்று
மலைம கட்கொரு பங்கினை யளித்தருள் வள்ளால்
குலவு தார்புவிக்க கோவுழைப் புரவிவந் துறுமென்
றிலகு சோமசுந் தரன் றிரு மொழிப்படி யிசைத்தேன். (சசு)

அம்மொ ழித்திறம் பிழையுறு வண்ணம்நீ யருள்வாய்
செம்ம லேயெனச் செப்பவேரீர் வேதியன் போல்வந்
தெம்முள் வேற்றுமை யின்றுநா மேயவ ரிதற்கு
மும்மை நற்கரி யுள்ளது மொழிகுவங் கேண்மோ. (சசு)

அன்ன வன்றிருக் கோயிலு ளடுத்தமேல் பாவிந்
றுன்னும் நம்முடைக் கடம்பும் வெஞ் சூலமும் விடையு
மென்ன வோதியே பரிகளும் வருமென விசைத்துத்
தன்னை நேரிலான் கோயிலிற் சார்ந்தனன் மறைந்தான். (சசு)

சாகை யாரண மொழிதரு ஞானமே தானுந்
தோகை பாகனை வணங்கியே மணையிடைத் துன்னி
வாகை வென்றிவேல் மன்னவன் தருமத்தில் வதிந்தார்
மோகங் கோபம்வெங் காமந்தீர் வாதவூர் முகிவர். (சசு)

பரிக ளெய்துமென் றிசைத்திடும் பகற்குமுந் பகலி
றொருவன் கூறிய குறளைகேட் டொற்றரால் யாண்டுந்

* நரலை - கடல்.

துருவி வாசியின் றுகவன் னேன்மொழி துணிந்து
விசைசெய் வேம்பனு முழையரைப்பார்த்தொன்றுவிளம்பும்.

வாத ஆரணைத் தண்டித்துப் பரிகொள வாங்குந்
தீதில் பெரன்னினை யறவுசெய் தளிக்கெனச் செப்பக்
காது சீற்றத்தர் கொண்டுபோய் நுதலினிற் கல்வைத்
தேதஞ் செய்தனர் கலுழந்தன ரந்தண ரிசைப்பார். (ருக)

வேறு 6

கருணைக் கொருகொள் கலமே யெம்மோர் களைகண் ணேமேவு
மெரியிற் கொடியா ரிவுளி வாங்கென் மென்பா லீந்துற்ற
பொருளைத் தருகென் றலவாப் புன்கண் புரிகின் மனரந்தோ
வெருவுற் மனனென் குருவே பரிதந் தென்னை மீட்பாயே. ()

மதுரா புரிவா ழீசா சோம புரியின் மன்னுற்ற
கதிரார் மதியின் கயநோய் தீர்த்த கவினிச் செம்மாந்த
முதிரா முலைபங் கினனே முறையோ வியல்போ முதிர்பாநு
வெதிரே நிதுவி நுதற்கல் லேற்ற விரங்கா திருந்திரே. (ருங்)

அரிய தவஞ்செய் துறுமோ ரானின் குழவி யழல் கேட்ட
வுரிய தாய்போ விவ்வா றிரங்க லுயர்சோ மீசன்மன்
பெரிய செவியிற் கேளா வான்வாழ் பிறங்கு மமரர்க்கூய் [ர்.
நரியைப் பரிபோற் செய்கென் மருள நன்கென் மவைசெய்தா

வேறு

கானின் வாழ்நரி பரிக ளாயுறல் கண்டு சேவக ராகிரீர்
மான வப்பரி யேறு மென்றொரு வண்மை யாரிய னாகியே
தானு மாமறை யிவுளி மேற்கொடு மதுரை மாநகர் சாரவக்
கோனு மன்பரை யருக ழைத்துயர் வாசி வந்தமை கூறினான்.

இஞ்சி யின்புற மெய்தி வந்திடு மிவுளி யின்கதி நோக்
கியே, நெஞ்சு வப்பொடு பந்தி சேர்த்துயர் கோயி லெய்தின

னிமலனும், பஞ்ச வன்விடை கொண்டு தன்சசி பதியி
னண்ணினன் அடிகளும், மஞ்ச துஞ்சிய மாட மெய்தின
ரிரவிமேல் கடல் மன்னினான். (ருக)

இரவி னிற்பரி நரிக ளாகிமன் நெயில்க டந்து வனம்
புக, வரசு என்பரை நவிவு செய்ய வதற்கி ரங்கியும் மீசு
னும், வருக வையையி னீரே னக்கரை புரள வந்திட மன்
னர் கோ, னுரவு நீரைய லீடத்து மென்றுயர் குடிஞை யக்
கரை யுற்றனன். (ருள)

குடிகள் யாவும் வரைந்தி வற்கிது வென்று பற்பல
கூறுசெய், தடைநீ நென்னவோர் பிட்டு விற்றிடும் வந்திபக்
கினுக் காளதாய், விடையி னண்ணல் புகுந்து வேலைசெ
யாது வேந்தரின் வைகவே, வடுவின் மேனியில் வேத்தி ரக்
கொடு மாறன் வன்பொடு வீசிணன். (ருஅ)

மட்டி லாத சராச ரங்களின் மழுவ லாருண மெய்யடி,
பீட்ட போதய னறிவு ருமுடி பதிய வெற்றியொர் கூடை
மணை, கொட்டி நற்பொரு ளென்று நிற்பொருள் கொண்ட
னமெம தன்பரை, விட்டொ ழிந்திடு கெனம ரைந்து விசும்
பின் வாணியி னேதிணன். (ருக)

இனைய வாசக மரசு தன்செவி யேற வேபய மேறியே,
நனைபி விற்றிய கொன்றை கூடிய நாத னாரூள் போதனார்,
முனம் டைந்து பணிய்தெ முந்தறி யாதி ழைத்திடு மூரி
வேவ், வினைம னக்கொள லரசு செய்கவிஞ் ஞால் மென்று
விளம்பினான். (சு0)

வேறு.

வேண்டல் னென்றும் வேந்தே பெருந்துறை மேவும் வண்ண
மாண்டெனை யேவு கென்ன வரசனு நேர்ந்தா னாக [றிப்
பாண்டியன் விடைகொண் டேகிப் பரமனைப் பணிந்து போற்
பூண்டவன் னகரை நீக்கிப் பெருந்துறை நகரம் புக்கார். (1)

வரீவு பார்த் திருந்த வண்ண லடித்துணை வணங்கி யன்பிற்
பரவின ரினைய நாட்கள் சிலசெல்லப் பரம னோர்நாட்
கருமமுண் டிருத்தி யென்னக் கரந்தன னடியா ரோடு
மரனது ஓசயலை யுன்னி யிரங்கியங் குறைந்து சின்னாள். (சுஉ)

உத்தர கோச மங்கை யூர்முதற் றலங்க ளெல்லா
மத்தனைக் கண்டு பாடி யம்பல மதனிற் புக்குப்
புத்தரை வாசில் வென்று கருப்புர் விளக்கந் தன்னை
யொத்துடல் கரையத் தில்லை யுமாபதி யடிக்கீழ்ச் சார்த்தார்.

இணையநற் காதை யாவ ரியம்பின ரினிதென் றோர்கள்,
கணைதிரை சுருட்டுந் தெண்ணீர்க் கடலுடுத் தோங்கும்
பாரின், மனமுவப் புறவே வாழ்ந்து சுவர்க்கத்தின் வதிந்து
பின்னர்ப், புனைதரு கங்கை வேணிப் புநிதன்வாழ் கயிலை
சேர்வார். (சுசு)

வாதவூரடிகள் பூசைசேய்த சருக்கம் நிறைந்தது.

ஆட திருவீருத்தம் சஉக.

உ

எட்டாவது

ஆநந்தன் முத்திபெற்ற சருக்கம்

பிருகு முனியே யமராசித்தர் முகிவர் பிறைவா
ளெயிற்றசுரர், மருமென் மலர்தூய வீழ்ந்திறைஞ்சிக் குடந்
தம் பட்டு வலம் வந்தாங், கரிய மஹையாற் றுதிகூறி வரம்
பெற் றகன்றா ரளவில்லோர், பெருகு மவரை யுரைக்கி
லின்னும் பேச கின்றே னொரு கதைகேள். (க)

அடியிற் பழுத்த பலாக்கனியை யழகா ரிளங்கன்
றிணைத்தேடிப், படரு மெருமை மிதித்துழக்க விழிதேன் ருவி
பாய் பீணைசூழ், நெடிய காஞ்சி வளம்பதியின் மறையோ
றொருவ னிகரெறிந்த, வடிவோன் விஞ்சைத் துறைபோய
மதியோன் பெயரா நந்தனென்போன். (உ)

வேறு

கடைகு முன்று கவ்வின்றி யேமண
முடைய வாகி நெறிந்தமெல் லோதிதான்
றடரி மைந்திடு சைவல மும்புக
நெடிய கூந்தற் கமுகும் நிகர்க்குமே. (ங)

திரள்சி ரங்கரி மத்தகஞ் செப்புமு
விரல கன்று தசைந்திடு மென்னுதன்
முரியும் பாதி மதிமுரிப் பின்றியே
மருவு முன்செவி வள்ளையை நேருமே. (ச)

பாலின் *வெள்கிக் கடையிற் பரந்தரி
சால நாப்பட் கருமை செய் தண்விழிக்
காலங் கால னடுகிணை காதும் வாள்
வேலை யொப்புமை கூறல் விழுமிதோ. (ரு)

ஆர்ந்து கோமள மாகும் வெண் பற்கிணை
வார்ந்த முல்லையை முத்தை வகுக்கலாந்
தேர்ந்த நாவலர் சேர்ந்து திரளிதழ்க்
கோர்ந்து துப்பை யிணையென் றுரைப்பரே. (சு)

அலங்கு மத்தசைந் தாருங் கவுட்கிணை
யிலங்கு வாசக்கண் ணாடிபுண் டேலுண்டாந்

* வெள்கி - வெண்மைநிறம் பூண்டு - இரண்டாவது சருக்
கம் சுசு-ஆம் பாடலுங் காண்க.

துலங்கியேபுட மொத்தமை துண்டத்தை
நலங்கொள் சண்பக மென்பர்க ணாவலோர். (எ)

வட்ட மாகி மணத்திடு வாண்முகம்
நெட்டி தழக்கம லத்தை நிகர்க்குமான்
மட்டு நால்வீர லாய்வரை மூன்றுசேர்
கட்டெழிற்கழுத் துக்கிணை புகமே. (அ)

அரும்பி யேதிரண் டோங்கி னுணந்துற
நெருங்கு கொங்கைக் கிணையிள நீர்வரை
விரும்பு தாமரை கோங்கை விளம்பிடிற்
பொருந்து ருமுற் துவமையில் போலியே. (ஆ)

நரம்பெ லும்பு மயிரகன் நேரலம்
பொருந்து கைக்கெவை யொப்புப் புகலலாம்
விரும்பு மெல்வயி ருவினை போலுமா
விருந்த தைய விடைக்கிணை நூலெராய். (க)

வந்து கோடுயர் வின்றுளை மேன்மயிர்
சார்ந்து தூய வழதந் ததும்பியே
மாந்தர் கண்கள் மனங்கவ ரல்குலைத்
தேந்தண் டாமரை யென்பது செவ்விதே. (கக)

ஒன்றொ டொன்று பொருந்தி யுரோமங்க
டுன்றி டாத தொடைக்கிணை வாழையே
குன்ற லேமிகக் குன்றிக் குழைந்ததாட்
கென்று மம்புய மின்றியொப் பில்லையே. (கஉ)

அன்ன லூர்தி யரியரன் மூவரிக்
கன்னி யல்குல் வயிறு கதீர்முலை
யென்ன வைகலிற் ருமரை யாலிலை
மன்னு மாமலை வைகினர் போலுமே. (கங)

வேறு

இத்தகுபே ரெழில்வாய்ந்த சுந்தரியென் பவளை யன்னே நெரிசான் றுகக், கைத்தலம்பற் றுபுமதனு மணங்கு மெனக் கலவியினிற் களிக்கு நாளிற், புத்திமுத்தி யருள் விரத நாயகமா மதிவாரப் புனித நோன்பு, பத்தியுட னிரு வோரும் வைகியரன் மேலன்பு பழுத்திட் டாரே. (கச)

நியமமுட னிவ்வாறீ நோன்பியற்றி யில்லறத்தி னெறி வழாம, விவல்பொடும்ரீ ணுட்கழிப்பப் பின்பொருதிங் களின்விரத மிருந்தி ராவிற், றுயில்புரியா தாந்தன் விரக முற்றுச் சுந்தரிபாற் சொல்வான் மின்னே, மயல்பெரிது பெரிதாற்ற வருந்தினனின் னிதழ்க்கனியை வழங்கு கென் றான். (கரு)

அணையவரு கென்றனை கைமிகுந்த காமத்தா லண்ண னேன்பிற், புணர்வதுவெம் டாவமதா மானமையாற் றகாது மீகு புந்தி யுள்ள, கணவனிரந் திடமறுத்த லறமன்றென் றறிந்து மிது கருதிச் சொன்னேன், றுணைவ வெனக் கூறிட வும் வளைமுன்கை பற்றிமிகத் துயர முற்றான். (கசு)

அழகுடையோர் முகம்நோக்கி லங்கலுமு மின்னார் நெஞ் சனலி லிட்ட, விழுதெனவே யுருகுமென்ப மாந்தர்கட்கு மனைத்தேயிங் கிவள்முன் னின்று, கொழுநனிரந் துரைத் திடவு முருகாளோ விசைந்தனளக் கோமா னன்ன, மழலை யிளங் குயின்மொழியா டன்னொடும்பஞ் சணையின்மிசை மன்னி னானே. (கசு)

கைத்தொடியுங் காற்சிலம்பு மோலமிடக் கவின்கொண் டுழை கரத்தின் முழ்கப், புத்தமுத ழுற்றிருந்து நிதம்பங் கான் றிட முகத்தின் ழேர்வை பூப்ப, மைத்தகுழ லவிழவிள நலனுண்டு செம்மாப்ப மயிலஞ் சாயன், முத்தநகை யமுத னைய மழலைமொழி மனையவளு முறுவல் பூத்தாள். (கசு)

காமநோய் தணிந்ததற்பி னென்செய்தோ மெனக்கலங்
கிக் கமழுங் கொன்றைத், தாமனே பொறுத்தியெனத் துயி
லுற்றா ரிப்பாலப் பாவஞ் சார்ந்து, தீமையராய்க் குட்டநோய்
கொண்டு கைகால் குறைந்ததனைத் தீர்ப்பான் கங்கை, நாம
முறு நதியமுனைச் சரஸ்வதிகோ தாவரியு நண்ணி யாடி. (கக)

விரதவகை பலவாற்றிச் சோடசதா னம்புரிந்து விமலன்
மேவு, மரியதலம் பல பணிந்துந் தீர்கிலரா யம்புலியும் பாம்
பும் போற்ற, மருவுசதியுடனாடு வான்வாழந் தில்லைநகர் வந்து
காதல், பெருகவவ னடிவணங்கி வைகினர்சின் னாளங்குப்
பிணியிற் தீர்வார். (உ௦)

கடவுளுடை யருளாலே சிவகங்கை வாவியுயர் கரையி
னுற்ற, நெடியவுரோ மசமுநியைக் கண்டுபணிந் தவர்
குறையை நிகழ்த்த வன்னேன், பொடியுதவி மிக விரங்கி
யிந்நோவான் மிகமெலிந்தீர் போலு மிந்தக், கொடியவினை
யகலும்வகை கூறுதும்நீர் கேண்மினெனக் கூறு கின்றான்.

வழுதிமுறை கோடாம லரசுசெயும் வளநாட்டில்
வையைச் சார்பி, லொழுக்கொளிமின் னார்முகம்போற் செவ்
வியதா மரைமலரு மோடை பொய்கை, விழுமணிக டெளித்
தனநீர் வாவிபுடை சூழ்சோம புரியின் மேவி, நிழன்மதியின்
றடமாடி யவ்விறைவார்ப்போற்றி லிந்நோய் நீங்கிப் போமே. ()

அத்தலத்துக் கொப்பான வொருதலமு மம்புலிகண்
டாடுந் தீர்த்த, மொத்திடுமோர் தீர்த்தமுமத் தலத்திலுறை
யிலிங்கத்துக் கொப்பாய்ப் புத்தி, முத்திதரு மிலிங்கமுமோர்
முவுலகத் தினுமில்லை மொழிந்தே னென்றான், சுத்தமுறு
சடையணிந்து பூதியக்கம் புனைந்துசீவன் றோற்றம் போல்
வான். (உ௩)

வேறு

என்றசொற் செவியி னூடே யினியதென் ளமுதம் போலச்
சென்றிட லோடும் வெந்நோய் தீர்ந்தவர் போல வானூர்
துன்றுமா நந்தன் பின்னுஞ் சொற்றனன் பிறவி நோயு
மின்றெமக் ககல ஞான மியம்புதி யடிக ளென்றே. (உச)

ஆணவ மயக்கி னாலே யருவினை யீட்டி யெண்ணில்
வீணுட லெடுத்து நின்றன் வினைவழி யூட்டி யுற்ற
*தானுவை மறந்து பொய்யை மெய்யெனக் கருதிச் சார்ந்தாய்
பூணுமப் பிறப்பில் யாது சிவதன்மம் புரிந்தாய் கொல்லோ.

அன்னதான் முதன்மைச் சாதி யாகியிப் பிறப்பிற் றேன்றி
மன்னினை வினையொப் புற்று வந்தநல் லருளான் மன்றி
லுன்னைநீ யுணர்ந்து பாச மொழிந்தரு ஞாடெனன் றுகித்
துன்னுறு சிவத்தைச் சேரச் சொல்லுவன் கேட்டி யென்று.

கருணைசேர் சூகம் ராமத் தெரிசியுங் கழறு கிற்பான்
பெரியவர் னூல்கள் யாரும் யாவையும் பேசு கின்ற
வரியமுப் பதார்த்த மாகு மன்னவை பிரம மொன்று
மருவிய சீவ ரொன்று மன்னிய பாச மொன்றே. (உஎ)

உலகியல் பாகு நீசொல் லுயர்சிவன் வேண்டா வென்னி
லலைவறு சடமா மாயை யுருவாகா வணுக்க டாமு
நிலைபெறச் சேர மாட்டா நிகழ்த்துமண் கடாதி யாகா
விலகுறு சூலாலன் போல வியற்றுவோ றொருவன் வேண்டும்.

அப்பதி யியல்பு கூறிற் சச்சிதா நந்த மாகிச்
செப்பிய நித்த மாகிச் செறிந்தபூ ரணம தாகி
யொப்பறு முயிர்கட் கெல்லக் முணர்வதா யசல மாகித்
தப்பறு மொழிய தாகிக் குணங்குறி யின்றிச் சாரும். (உசு)

* தானு - சிவன்.

அன்னநற் சிவந்தான் சத்தி யுடன்கூடிச் சுகள மாகித்
தன்னரு ளாட லாக மலத்திடர் சாருஞ்சீவ
ருன்னரு முத்தி சேர்வான் மலமவினை யொழியும் வண்ணை
மின்னுடல் கரணம் போகம் புவனங்க ளீவ னன்றே. (௩௦)

இருவினை யொத்த போழ்தி லீற்றின சத்தி சேரக்
குருவினமே விச்சை கூருங் கூரவே யணுக்கள் பாற்போய்
மருவுயிர்க் குயிர தாயு மானிட வடிவ தாயுர்
திருமலி தீக்கை செய்து முத்தியிற் சேர்க்கு மன்றே. (௩௧)

இருண்மலத் தழுந்தச் சீவ னெண்ணறி நித்த மாகி
வருவினைத் தன்மைக் கீடா முடல்சிவ னருளால் மன்னிப்
பொருவிவ வுடம்பே தானாய்ப் போகங்கள் புசித்துப் போக்கு
வரவுற்றுத் தீக்கை பெற்று முத்தியின் வைகு மாதோ. (௩௨)

பாசமு வகைய தாகும் பகருமா ணவந்தா னொன்று
பேசிய மாயை யொன்று பிறங்கிய கன்ம மொன்று
மாசிலாத் தழலைக் கூடும் பொடியென வறிவை மன்னி
மூசுமா ணவந்தான் மாயை முழுதுந்தத் துவம தாகும். (௩௩)

உடலினுக் கேது வாகி யுற்பத்தி நாசஞ் செய்தே
யடைபுநற் சாதியூப போகமூன் றுக நண்ணுந்
திடமுறு கன்ம மிந்த மூவகைச் செறியும் பாசங்
கடவுடன் னருளி னாலே யுயிரினைக் கழன்று போமால் (௩௪)

இத்திற மென்பார் சீவர்க் கியைந்திடு மலந்தான் மேலாய்
நித்தமா யுயிரை நீங்கா நிமலனுக் குண்டே யென்னில்
வைத்திடு நீசலுப்பு வறுங்கடற் கில்லை போலக்
கொத்துறு முயிர்க்கே யன்றி யீசன்பாற் குறுகிடாவே. (௩௫)

உற்றிடு முன்னைநீதா னுணரக்கே றுடனீ யென்பை [ண்
சற்றுநித் திரையி லொன்றுங் காண்கிலை தடக்கைக் கோல் கொ

டெற்றிடி வறியு மென்பை சவமதாய்க் கட்டையேறிற்
பற்றுதிச் சடவுந் துண்ணென் றுணர்ந்திடாப்பரிசுதென்னே.

ஆதலா லன்னத் தாலுண் டாகிய வுடன் யல்லை
யோதுமைம் பொறிநீ யென்பை யுறக்கத்தி னறியாவாகு
மீதலா லொன்றென் றுக வறியுமொன் றினைமற் றென்று
போதமுற் றறியா வாகு மாதலாற் பொறிநீ யன்றால். (௩௭)

கரணநீ யென்பை யொன்றைக் கருதிநிச் சயித்துப் பற்றி
யுரமுற வெழுந்து நான்காய்ப் பிரிவதா லுவைநீ யல்லை
மருவிய பிராண் னீயாய் வழங்குவை யுறக்கந் தன்னி
னரவுபொன் னிருபா லுற்றற் பயம்நசையனுகா தென்னே.

புலனொழி வதனா லென்பை பூபதி யிதுவே யாகிற்
பலபுல னீங்கா வாகில் வாயுவென் பகர்வா யென்னி
லுலவுறு முடற்குக் காவ லாமிது வின்றே லுற்று
மலநுகர் நாய்தான் செத்த பிணமென்று மன்னித் தின்னும்.

அங்கதால் வாயுநீயன் றறைந்தவீவ் வனைத்து மின்றே
லிங்கனைக் காட்டு கென்னி லிவற்றது தன்மை யெல்லாந்.
தங்கிவே றுகிக் காணு மறிவுநீ யாகு மீது
கங்கையா னருளா லன்றி யாவர்க்குங் காணொ ணாதே. (௪0)

இப்பொழு துணர்த்தி நின்ற வீசன்றன் ஞான மன்னிச்
செப்புநின் னிச்சா ஞானச் செய்திக ளடங்க வாங்கே
கப்பறு சிவந்தான் றேன்று மதனுடன் கலந்து நிற்க
லொப்பறு வீடதாகு முண்மையீ துரைத்து ளேமால் (௪௧)

என்றலு மகிழ்ச்சி பூப்ப விதைஞ்சின னெழுந்து போற்றி
நின்றன னவனை நோக்கி நீவிர்போய் பாண்டி நாடு
துன்றிவெண் டிங்க ஞர்வாழ் சோமசுந் தரணப் போற்றி
யொன்றிய கருணை பெற்று தும்பிணி யொழிமி னென்றான்.

விடைகொடு திரும்பிச் சிற்றம் பலத்தன்பான் மேகி
நோவிற, மடையுறு மெமக்கு நீக்கு மருமருந் ததுவு மீந்து,
மடமைசால் பிறவி நோயு மாற்றினை யிதன்மே லுண்டோ,
கடைய நேன் வேண்டும் பேறென் றுரைத்துளங் கரையப்
போற்றி. (ச௩)

வலங்கொடு தொழுது மீண்டு காழிமா யூரம் வேளூர்
பலந்தரு மாரு ராதித் தலங்களைப் பணிந்து போற்றி
நலங்கிளர் திருப்புத் தூரும் காணையுநண்ணிப் போற்றித்
துலங்குதான் மார்பன் வையை யணித்தெனத் துன்னுங்கலை.

மாமரக் கோடு தோறு மந்திகள் விசையிற் பாயக்
காமர்மென் பழங்கள் சிந்தக் கண்டியர் வானை தாவ
வாமைசென் றொளிக்குஞ் செந்நெ லகன்பனை மருத வேலிச்
சோமமா புரியின் மன்னுஞ் சிகரிமுன் றேன்றக் கண்டார்.

அக்கணம் பணிந்து போற்றி யதிர் திரை வையை நண்ணித்
தக்கமென் பலவு வாழை மாமரஞ் சாடிக் கொண்ட
முக்கனி மதுவ ளாவி முழுவதுஞ் செழுந்தே னென்னப்
புக்கநீ ராடி யேறிச் சந்திரன் றடத்திற் போந்தார். (ச௪)

குளித்திடு கடவுட் கற்பின் கொம்பன்னார் முகத்தை நோக்கிக்
களித்து வெள் ளன்ன மந்தா மரையெனக் கருதிச் சாருந்
துளிப்புயல் வறந்த ஞானும் நீரரசுச் சோமன் வாவி
திளைத்தனர் விதியி னோடுஞ் சேர்த்தன ருடம்பிற் பூதி. (ச௫)

அக்கமா மணிகள் மேற்பூண் டஞ்செழுத் தெண்ணிப்போந்து
மைக்கரும் களத்தான் கோயிற் சிகரியை வணங்கி யுள்போய்
மிக்கபே ரன்பினோடும் விதிமுறை வணக்கஞ் செய்து
நெக்குநெக் குருகி நெஞ்சங் குழந்திட நின்று போற்றி. ()
பன்முறை வலமாய் வந்து பணிந்துமீண் டருகின் வைகு
நன்மைசால் வில்வக் காணி னண்ணின ரிருந்தா ரன்றே

துன்னிய முடைகொள் புண்சார் குட்டநோய் தொலைந்துநீங்க
முன்னவன் கருணை செய்தான் மீர்ந்தது முதிர்ந்த நோயே.

கன்னல்வில் வேளு மன்னான் காதலி தனையு நேராய்
முன்னையிற் சிறந்து நித்த மிம்முறை முளரி யோனும்
பன்னக சயனத் தோனுக் காண்கொணப் படிவத் தண்ணல்
பொன்னடிக்க கமலப் போது போற்றின ரிருந்தா ரிப்பால். ()

உரைத்திடு கருணை தானே யுருவமா முரோம சன்றான்
விரித்தமெய்ஞ் ஞானந் தன்னை விடாதுளத் துறுதி கொண்டு
கருத்தினி னிகழ்வ வெல்லாங்கண்ணுதல் செயலென்றுன்னி
புரைப்பிற விருத்தி நீக்கி நிவிர்த்தியில் நெஞ்சம் போக்கி. ()

அரியதோர் சமாதி நண்ணிக் கடைமுறை யதனிற் றம்பால்
வருபரா சத்த மான வுடல்விட்டு ஞான வானிற்
பொருவரு பகற்றீ பம்போற் பொருந்தின ரின்ப முற்றூர்
குருவருள் பெற்று னோருக் குறாதென் குறிக்கி னம்மா. ()

வேறு.

இத்தி ருக்கதை
பத்தி யான்மொழி
புத்தி யுள்ளவர்
முத்தி சேர்வரே.

(ரு௩).

ஆந்தன் முத்திபெற்ற சருக்கம் நிறைந்தது.

(ஆட திருவிருத்தம் சஅஉ)

அருச்சுணைச் சருக்கம்.

என்று பிருகு முகிகேட்ப விசைத்தான் வாயு வேணற்
கருந்தன், கன்று குணிலாக் கனியுருத்த காயா மேனி
மாலறியா, மன்றற் கடுக்கை துயல்வருதோன் வானேன் பாத
மனத்திருத்தி, நன்ற யுறையு முகிவருளந் தேருளு மாறு
நவின்மனனூல். (க)

முநிவர் யாருங் குதுகலத்தின் முழுகிச் சேர்ம விலிங்
கத்தை, மனதா லுமையோ டருச்சித்து வணங்கி மறையால்
வாழ்த்தியன்பாற், மனிமா மறையை நான்காக வகுத்தோன்
சீடன் மன்முகம் பார்த், துணைநே ராக வுயிர்க்குறுதியுரைப்பா
ருலகில் யாருளரே. (உ)

என்ன மொழிந்து பின்னும்ஃ திசைப்பார் பிருகு
முனிராச, னன்ன கதை கேட் டதன்பின்ன ரென்செய் தன
னீங் கறைகென்னச், சொன்ன மொழிகேட் டுளங்களித்துச்
சூத முகிவன் வியாதமுநி, தன்னை மனத்தி னினிதிருத்தி
யுரைத்துங் கேண்மி னெனச் சாற்றும். (ஈ)

பன்னுங் கதையா லாநந்தம் பழுத்துச் சோம விலிங்
கத்தை, யின்னே போந்து பூசைசெய விடைதா வென்னப்
பிருகிசைத்தான், மின்னூற் தரீள வடந்தாங்கி வெற்போ
டிகவி வீங்குமுலை, கன்னற் குதலை யஞ்சுணைதன் கணவனது
கேட் டிதுகழறும். (ச)

பெரிது மகிழ்ந்தே மியாமுமிதே பேச நினைந்தே முற்ப
வத்தி, லருமை பெறுநல் வினைபுரிந்தோர்க் கலாலப் பூசை
செயலாகாப், புரைதீர் நீயு நல்லறமுன் புரிந்த வாற்றா விவை
புகன்றா, யுரைசெய் பரிசே சேறியென வுரைப்ப விடை
கொண் டவனுற்றான். (டு)

புளிந மீதஞ் சிறைச்செங்கா லன்னம் புகுந்து வெயிற்
காயுந், துளிகொள் வைஷய நதிநன்னீர் தோய்ந்து போந்து
தோகையிப, லளிசேர் குழலா ரருட்கொங்கைக் களபங்
கரைத்துத் துறையனைத்து, மொளிசேர் வாணி நதிநிகர்க்
குஞ் சோமன் றிடத்தி னுழைப்படிந்து; (சு)

இலிங்க மோரைந் தினிற்சூல விலிங்க மெனவே யனாதி
மறைக், குலங்கள் கூறுங் கோபுரத்தை வணங்கிக் குவித்த
கரத்தினனாய், நலங்கொள் சோம சந்தரனை நணுகி விதியா
லைந்தமுதம், பலங்கள் கவியஞ் சந்தனநீர் நன்னீ ரிவற்றாற்
டகிந்தாட்டி. (எ)

ஆடை புனைந்து சந்தனம்பூ வலங்கல் சாத்திப் பூண
ணிந்து, நீடு தூபம் பலதீபம் வளைத்துக் கரத்தி னிறைய
வெடுத், தேடு படுதே மலர்வில்வ மருச்சித் தெழுதா மறைக
ளின்னூந், தேடி யறியா வச்சுதனஞ் சிவனை வணங்கித்
துதிக்கின்றான். (அ)

வேறு.

மதிவகிர் கொன்றை தும்பை மலர்மத்தம் வேய்ந்த வளர்
வேணி யையசரணஞ், சதியுட னமரி லெம்மை யருளம்மை
காண. நடனஞ்செய் சாமி சரண, மிதையமுன் மீதிருத்து
மடியர்க்கு மிக்க கதியீயு மீச சரணம், நதியினி லுயர்ந்த
வையை நதிமேவு சோம நகர்மன்னு நம்ப சரணம். (க)

அடிமுடி தேடிமாய நயன்முன் றிரிந்து மறியாத
மூர்த்தி சரணம், பொடியணி கின்றபத்தி யடியாரை வீடு
புகுவிக்கும் வள்ளல் சரணம், நடைபயில் பாலனுண்ண
வுயர்பாலின் வாரி யதுநல்கும் நாத சரணம், மடையினி
னந்துலாவி மணியீனு மிந்து நகர்மன்னு மண்ணல்சரணம். (1)

செந்தமிழ் நாடுகாவல் செயழுன்ன மாற னுருவெய்து
செல்வ சரணஞ், சந்திர தேவனுற்று கயநோ யகற்றி நலமீந்த
சம்பு சரண, மந்தமில் கூற்றைவென்று மார்க்கண்ட னுய்ய
வருள்செய்த நீத சரண, மிந்துசெய் நகரினென்று மடியாரை
யாள வுறைகின்ற வெந்தை சரணம். (கக)

வேறு.

என்ன மொழிந்து பின்னரும்வீழ்ந் திறைஞ்சி யெம்மா
னருள் பெற்றுப், பொன்னை யுயிர்த்தோன் வில்வவனம்
புகுந்து முநிவ ருடனொன்றாய்க், கன்னல் மொழியாள் சூசு
வல்லி யுடனே யுறைந்த கண்ணுதலை, யுன்னி யரிய தவம்
நிரப்பி யகலா தங்க னுறைந்தனனல். (கஉ)

வேறு.

தேமலர் வில்வக் கானச் சிறப்பும் வெங் கயநோய் கொண்ட
சோமனை யந்நோய் தீர்த்துச் சுகத்தினி லிருத்து மாறும்
காமனை யனைய தூல கன்னனைக் காத்த வாறும்
பூமனுக் கிரன்றான் வந்து பூசனை புரிந்த வாறும். (கஃ)

அத்தின புரியைத் தன்கை யலத்தினு லடியோ டீர்த்த
வித்தக னுரோணி மைந்தன் வெள்வளை மருளு மேனி
யுத்தம பலவி ராம னுற்றவ ணருச்சித் தேத்தி
நித்தன தருளைப் பெற்றுப் பவத்தினை நீத்த வாறும். (கௌ)

கற்புடைச் சனகி காந்த னாகிய கல்செய் திண்டோட்
பொற்புறு மிராமன் வந்து பூசனை புரிந்த வாறும்
பற்பலீ குரங்கின் றுணை பசிதபும் வண்ணம் போந்தாங்
கம்பினி லருச்சித் தேத்த மதுத்தட மளித்த வாறும். (கடு)

பவமெனும் பிணியை நீக்கு மருமருந் தென்னப் பன்னுஞ்
சிவதரு மத்தின் வீறும் வாதவூர்ச் செம்மல் வந்து
சுவலயம் புகழ்ப் பூசை புரிந்திடக் *கொண்.....
.....ங் கதிவாயந் துள்ள் பரியினைத் தந்த வாறும். (கசு)

குட்டனோய் தவிர்ந்தா நந்தன் வீட்டினைக் கூடு மாறும்
நெட்டிதழ்க் கமல் வீட்டி னுறைதரு நிமல னீன்ற
வுட்டெளி பிருகு சென்று பூசனை யுளுற்று மாறு
மட்டிலாத் தவத்தீ ருள்ள மகிழ்வுற வழங்கி னேனூல். (கசு)

வேறு.

என்று வசிட்டன் குலவிளக்கா மெம்மான் விஞ்சை
போழி மேகங், சூன்ற மனைய பெருந்தவத்தோன் கோதில்
குணத்தோன் பேரறிவன், மன்ற றுளவ மணிமாயன் கலை
யாம் வியாத மாமுறிவன், றன்றாள் வணங்குஞ் சூதமுறி
முறிவர் தமக்குச் சாற்றினான். (கசு)

† நீலப் பெயர்க்கற் றேய்கிறிய கலிங்க நிலவ மருங்க
சைக்குஞ், சீலத் தவர்கள் சோமபுரிச் சிவன்றன் னூடல்
கேட்டு மனஞ், சாலக் குளிர்ந்து நன்றான துள்ள மிகவு
மெனச் சாற்றி, ஞாலத் துயர்ந்த நைமிசமாம் வனத்தில்
யாரும் நன்கிருந்தார். (கசு)

* மூலத்தில் விடுபட்டுள்ளது. “கொண்டவாறுந், தவ
லறுங்கதி” என வைத்துக்கொள்ளலாம்.

† நீலப்பெயர்க்கல்—காவீக்கல்

சோமனகர் - அரு (க)
 சோமபுரி - பாயி (ச), இரா.
 (க0), (கக), (உக), (உட);
 அரு. (கக), வாத. (டுட)
 ஆர. (உஉ)
 சோமமாபுரி - ஆர. (சடு)
 திங்கரூர் - ஆர (சஉ)
 வில்லுவக்கான் - உக் (கச)
 வில்லுவவனம் - வில்வ (எ)
 வில்வக்கான் - ஆர (சக)
 வில்வக்கானம் - அரு (கட)
 வில்வ வாரணியம் - உக்.
 (டுக), வில்வ. (டு)
 வில்வவனம் - இரா. (அ), அரு
 (கஉ), சிவ. (உ), வில்வ(எ);
 சந் (எஉ), (எச), தூல (சஉ)
 வில்வவனத்தலம் - சந். (டுஎ)
 வானர வீரமதுரை-பாயி(கச);
 வாத (ந0), (நக) - பெயர்க்
 காரணம் - இரா (நக)
 ஸ்தலம் இருக்கும் இடம் -
 நகர (க), சந் (டுஎ)
 மதுரை-வானரமதுரை-ஸ்தல
 ஒற்றுமை - வாத (சஎ)
 ஸ்தலத்தில் விஷ்ணு ஆலயம்.
 தியாக விநோதப் பெருமாள்
 பெயர்க்காரணம் - சிவ. (சஎ)
 தீர்த்தங்கள்.
 வைகை - சந் (சஎ), (வேக
 வதி) தூல (நஅ), உக்
 (டுச), இரா (கஉ), (உச),
 வாத (நச), (டுஎ), ஆர -
 (சச), (சக), அரு (ச)
 உத்தர தெக்கணமாய்க் குண
 பாலேகுதல் - நகர (கக)
 தீர்த்த விசேடம் - வாத (க-ந)

அம்புலத்தீர்த்தம் - ஆர (உட)
 இந்துதடம் - இரா. (கஉ)
 இந்துவிந்தடம் - உக். (டுச),
 இரா. (கஉ);
 சந்திரனத்தடம் - ஆர. (சச),
 வாத (நச)
 சோமனத்தடம் - தூல (நஅ),
 அரு. (ச)
 சேமதீர்த்தம் - வாத (க)
 பனிமதித்தடம் - உக். (கடு)
 மதித்தடம் - இரா. (உச) ஆர.
 (உஉ)
 தீர்த்த விசேடம்-வாத. (க-ந)
 விருக்கடிம்.
 வில்வம் ... சந். (டுஎ)

பிற விஷயங்கள்.

அதிகாயன் - இரா. (கக)
 அநுமான் - இரா. (ச), (உட)
 அபிஷேக சாமான்-சந் (சுஅ-
 சுக)
 அப்பர்-பாயி (க)
 அயிராணி - இரா (உடு)
 அயோத்தி - இரா. (க), (கச),
 (உக)
 அரசர் நியமங்கள், நீதிகள் -
 தூல (அ) - (கஎ)
 அறங்கள் - சந் (நச)
 அறைகூவுதல் - இரா (கஅ)
 ஆதிசேடன் (நாகக்கோன்) -
 சந் (சுக)
 ஆறுகள்.
 [காவிரி(பொன்னி)-இரா (க),
 யமுனை - ஆர. (கக) [(கக)
 சரஸ்வதி - ஆர. (கக)
 கோதாவரி - ஆர. (கக)

கங்கை - ஆந். (கக)
 வாணி - அரு. (சு) [(ஊச)
 திரிபுகை - நீராடல் - சந்.
 பகீரதி - தூல. (உ0)]
 இந்திரன் - இரா (கஅ)
 இந்திரஜித் - இரா (கஅ)
 இந்திரை - சிவ. (சுஎ)
 இராமன், இலக்குவன், பர
 தன், சத்துருக்கினன் -
 இரா (உ)
 இராமன் - பொடி பூசம் உரு
 வம் - இரா. - (உச); இரா.
 (உக), அரு. (கடு)
 இராவணன் - தசக்ரீவன் -
 இரா. (ச), (டு), (கடு),
 (உ0)
 இராவணி-இரா. (கக)
 இலங்கை - இரா. (ச), (கச),
 (கஎ).
 உக்கிரன் - அரு. (கந), உக்.
 உரோணி - அரு. (கச) [(உ)
 உரோணி (ரோகிணி) - சந்.
 (க0 - கஉ), (உசு) (உஎ)
 (அஎ)
 ஊழின்வலிமை (திருக்குறள்
 மேற்கோள்) - வாத. (கஉ)
 ஐங்கரக்கடவுள் - முதற்பூசை-
 சந். (சுஎ - அ)
 ஐயனர் - பூரணபுட்கலை கேள்
 வன் - பாயி (எ)
 ஐராவணம் - உக். (எ)
 கடல் வேல்பாய வறந்ததுக்கு
 உபமானங்கள் - உக். (கக -
 கஉ)
 கணக்கர் - சித்திரகுத்தரை
 யணையார் - தூல (க)

கண்ணப்பர் - தூல. (உஉ)
 கண்ணன் - உக். (நக)
 கன்னியாகுச்சம் - தூல. (க)
 காந்திமதி - உக். (ந)
 குடந்தம்பட்டு - உக். (ச)
 ஆந். (க)
 கும்பகர்ணன் - இரா. (கக)
 கொட்டிமலர் - கஞ்சத்துடன்
 அலர்தல் - பாயி. (கடு)
 "கோகந்தப் பூக்கண்டு
 கொட்டியும் பூவா தொழிந்
 தில" (தனிப்பாடல்).
 கோபுரம் - தூலலிங்கம் - அரு.
 (எ), அண்டநூர்க்கறத்தர்
 செல் ஏணி - சிவ. (கசு)
 சண்டன் - பாயி (அ)
 சண்டசன் - பாயி (கக)
 சந்திரன் - பிறப்பு - சந். (ச)
 சம்பந்தர் - பாயி (க)
 சரக்கறை - உக். (சச)
 சரஸ்வதி - பாயி (கஉ)
 சாபத்தாற் கண்டமுற்றவர் -
 சந். (எஎ - எக)
 சிவஞானபோதம்-வாத. (உ0)
 சிவதருமங்கள் - சந். (நந)
 சிவதன்ம விசேடம் - சிவ.
 (நஅ - சடு)
 சிவபராக்கரம் - சந். (எச)
 சிவபிரான்சடை - பொன்
 விழுது விட்டனைய சடை -
 சந். (எஉ)
 சிவபிரான்துதி - சந் (எஉ -
 எச), சிவ (குக - சுக), அரு.
 (க-கக)
 ,, நான்குகரம் - இரா. (கந).
 ,, முத்தொழிலும் மார்க்கண்

டர் பொருட்டு நடத்தியது - சிவ. (சு0)
 சிவமறு - சந். (சுஅ)
 சிதை (ஜானகி) - இரா. (ச), (கடு), (கசு), (உக), அரு. (கடு)
 சந்தரர் - பாயி (க)
 சுயோதனன் - உக். (நஅ)
 செய்யுள்வகை.
 — நற்றுச்சொல் எதுகை - வில்வ (கக)
 — பிள்ளைத்தமிழ்ச் செய்யுள் - சந். (டு)
 — சொல்லழகு - பாயி (க), (கந); வாத (கடு) (கசு), (ந0)
 செத்தபிணம் (உலக வழக்கு) - ஆந. (நக)
 ஞானம்பரம் - உக். (க)
 ஞானேபதேசம் - ஆந. (உச-சக)
 தக்கன் - சந். (சு), (அ); (உக), (சிறுவிதி) சந். (கக), பாயி (எ), விதிமகன் - சந் (எக)
 தசரதர் - இரா (க)
 தமிழ் - கண்டார் தென்னந் தமிழ் - இரா. (கசு)
 தருமம் - தலைமைத் தருமம் சந். (நஉ)
 தருமன் - உக். (நஅ)
 தலங்கள்:—
 அருணை - தூல (உந)
 ஆணைக்கா - தூல. (ந0)
 ஆரூர் - தூல(உக), ஆந. (சச)
 இடைமருது - தூல (உஎ), இரா. (டு)

இடைமருது பூசஸ்நாநம்-இரா உறையூர் - தூல (ந0) [எ] உத்தரகோச மங்கை - வாத. ஐயாறு - தூல (உக) [(சுந) கடலூர் - தூல (உஎ) கடுக்கைவனம் - உக். (டுக காசி - சந் (எ), தூல (உக) காஞ்சி - தூல (உஉ), ஆந. (உ) காழி - தூல (உடு), ஆந. (சச) காளத்தி - தூல (உஉ) காலை (காலையார் கோயில், தூல (நஉ) உக். (கக), (உந) சந். (அந), (அச), (அசு); ஆந. (சச)
 குடந்தை - தூல (உச)
 கேதாரம் - தூல (உ0)
 கொடுங்குன்று - தூல (நக)
 *சோதியாரணியம் - உக். (டுக)
 திரிசிரபுரம் - தூல (ந0)
 திருப்புத்தூர் - தூல (நக), ஆந. (சச)
 திருப்புவணம் - தூல (நந) (திசையக்கத் தலம்)
 திருவரங்கம் - தூல (ந0)
 தில்லை - தூல (சு), (உச), வாத. (ந0), (சுந), சந். (எச), உக். (டுக), ஆந. (உ0), (சந)
 நள்ளாறு - தூல (உஅ)
 புள்ளிருக்குவேளூர் - தூல (உடு) [(சுக)
 பெருந்துறை - வாத, (கஅ), மதுரை - நாட்டு (கந), நகர - (க) *தூல (நஉ), உக். (சு), (அ), (சு), (கந), (கஎ), (உஅ), (ந0), (நஉ)

—கடம்பவனம் உக். (௫௧)
 வாத. (ச), (சு), (௫௩), (௫௫)
 மாயூரம் - தூல (௨௬), ஆந.
 முதுகிரி - தூல (௨௩) [(சச)
 வாதயூர் - இருக்கும் இடம் -
 வாத. (ச)
 வீழியிழலை - தூல. (௨௮)
 வேளூர் - ஆந. (சச)

திருவிளையாடல் - குண்டோ
 தரன் பசிதீர்த்தது-இரா (௩௦)
 தீக்குணங்கள் - நாட்டு (௬)
 தீகைஷ்வகை (தீன், ஆமை,
 கோழி) - வாத (௨௪)
 துவரையம்பதி - உக். (௫௬)
 தூலகன்னன் - அரு. (௧௩),
 தூல (௧), (௩௪)
 தேவகி - உக். (௩௧), பாயி (௫).

தோகைவகை :—

இருவினை - ஆந. (௩௧)
 சுவையிரண்டு - பாயி (௧௫)
 முக்கனி - உக். (௨௨)
 முக்குறம்பு - தூல (௨)
 முப்பகை - புரா. (௨)
 முப்படை - தூல (௧௦)
 முப்பதார்த்தம் - ஆந. (௨௭)
 மும்மதம் - நகர (சு)
 மூவகைப்பாசம் - ஆந. (௩௩)
 மூவுலகு - வில்வ. (௫)
 மூன்றுபொருள் - தூல (௨௪)
 நாற்படை - உக். (௩௦)
 நாற்பொருள் - பாயி (௧௫)
 நான்குமேகம் - உக். (௨௧) •
 சதரயுகம் - தூல (௩௦)
 பாபம் நால்வகை - சந். (௩௫)
 அஞ்செழுத்து-தூல(௨௪), (௩௮)

உக். (௫௪), இரா. (௧௨),
 வாத (௨௪)
 ஐந்து சுத்தி - சந். (ச௮)
 ஐந்துலிங்கம் - அரு. (௭)
 ஐந்துதழல் - சிவ. (௩௦)
 ஐவகைக் கருத்தர்கள் -
 காப்பு - (ச)
 ஷடத்துவா - வாத (௨௪)
 ஏழுமதம் - பாயி (௧௪)
 எட்டு சிவவடிவம்-வில்வ. (௩)
 தசப்பொருத்தம்-பாயி (௧௪)
 சோடசதானம் - ஆந. (௨௦)
 பதினெட்டு புராணம் - புரா.
 (௫), (சு) [(௧௪)
 முப்பத்திரண்டு உத்தி - பாயி
 அறுபத்துநான்கு ஆடல் -
 நாட்டு (௧௪)

தொண்டர் பெருமை - சிவ
 (சச - ௫௧)
 நந்தி - பாயி (௮) [(௮)
 நற்குணங்கள் - நாட்டு. (௫)-
 தூழிலாட்டு - இரா. (௧௧)
 நைமிச வாரணியம் - உக்.
 (௪௦), அரு. (௧௧)
 பசுவின் பெருமை-சிவ. (௩-௬)
 பஞ்சாஷ்டரம் - இரா. (௧௨)
 பஞ்சாஷ்டரத்தின் பெருமை -
 சிவ. (௩௨ - ௩௭)
 படைவகை - இரா. (௨௦)
 பலராமன் - அத்தினபுரியை
 அலத்தினால் ஈர்த்தது-அரு.
 (௧௪) - மகதனை அலத்
 தால் வென்றது-உக் (௪௧)-
 உரோணிமைந்தன் - அரு.
 (௧௪) அலப் படையோன் -
 உக். (௩௮); இராமன்-உக்.

(௩௬), சீதரன்-உக். (௪௨),
(௫௦)

பாஞ்சாலநாடு - தூல. (௧)
பாண்டிநாடு-விசேடம்-வில்வ.

(௪)
பாவங்கள் - சந். (௩௫)

[அதிபாவம்-ஷை. (௩௫ - ௩௬)

மாபாவம் - ஷை (௩௭ - ௪௦)

உப்பாவம் - ஷை (௪௧ - ௪௩)

பலபாவம் - ஷை (௪௪ - ௪௭)]

பிரமன் - பிறப்பு-சந். (௧)

பிறவிப்பிணிகீங்கிச் சிவத்தைச்

சேரவழி - ஆந. (௨௪-௪௧)

புராணங்கள் - (18) - புரா.

(௫)
புவிரவா - உக். (௪)

பெண்கள் குணம்-நாட்டு (௬)

சந். (௧௫); முகவண்ணை -

சந். (௩௦); கேசாதிபாதவர்

ணை - ஆந. (௩) - (௧௩);

சந். (௧௧), (௧௨)

பொடி (வியூதி) - ஆந. (௨௧)

மணலூர் - உக். (௩)

மணிமான் - பாயி. (அ)

மதில் வர்ணனை - கற்புளமட

வாருக்கு ஒப்பிட்டது-நகர.

(௨)

மந்திரி-இயல்பு. வாத (௬-௧௧)

மரங்கள் - பலவகைய - வில்வ.

(௬)

மருதுபுபன் - காளை யார்

கோயில் கோபுரம், தேர்

செய்தோன் - பாயி. (௧௬),

அரு. (௨௧)

மனு - உக். (௨)

மாகாளன் - பாயி. (அ)

மாணிக்கவாசகர் (வாதலூர்)

சரிதம் - வாத (௪ - ௬௩).

பாயி. (௧௦) தென்னு வன்

பிரமராயன் - வாத. (அ) -

அரு. (௧௧)

முநீவர்கள் முதலியோர் :-

அகநீதியர்

குமரமுநி - பாயி. (௧௧)

குறுமுநி - இரா. (௫), (௧௧),

தூல. (௩௧)

தமிழ்முநி - உக். (௨௬)

பொதிமுநி - சந். (௨௮)

முத்தமிழ்முநி - சந். (௨௭)

மனைவி - லோபாமுத்திரை

இரா. (௬)

தமிழ்மணக்குவ் கனிவாய்முநி-

இரா. (௧௪)

சிறுமாமுநிவன் - இரா (௧௭);

சிறுமாமுநியீசன் - இரா (௧௧)

அகநீதியர் துதி - சந். (௫௬ -

காவிரி கொணர்ந்தது [௬௧];

கிரௌஞ்சமலையைச் சபித்தது

தமிழ்வேந்தன்

நாரணனைச் சிவனாக்கியது

பொதியமலைவாசம்

விர்தம்அடக்கியது [றது.

வில்வலன் வாதலையைச் செந்

அகநீதியர் - இருப்பிடம் - சந்

தனவரை - உக் (௨௬);

மலையவெற்பு - உக். (௨௧)

அத்திரி - சந். (௨)

அனகுயை - சந். (௪) [(௫௧);

உரோமசமுநி - ஆந. (௨௧);

கலைக்கோட்டண்ணல் - இரா.

(உ)

சவுனகர்-நகர (கசு) புரா. (க)

உகீ. (ச0)

சூதன் - புரா. (ந), உக். (சக),

(சஉ), (சந), (சஎ), அரு.

(கஅ) நகர (கசு)

சூதரைப் பலராமர் செற்றது-

உக். (சஉ)

பிருகு - அரு. (க), (ந), (ச);

முரிவர் பெருமை - வில்வ

(க), (உ), பாயி. (கக), சிவ,

(க), அரு. (கஅ), ஆந. (க);

மர்சி - சந். (க) [புரா. (சு)

மாரக்கண்டர் - அரு. (கக)

வசிட்டன் - அரு. (கஅ)

வியாதர் (விஷ்ணுகலை) அரு.

(கஅ), (உ), (ந), புரா.

(உ), வாதராயணன், பாயி.

(கக)

[உரு]

ருத்ராஷ்டிர மகிமை - சிவ. (கஅ-

வசுதேவன்-உக். (நஅ)

வந்தி - பிட்டுவீற்றது - வாத.

(ருஅ)

வாயு - சிவ. (க); அஞ்சனை

கணவன் - அரு. (ச);

பெருமை-வில்வ (ந). புரா.

(சு)

—ஆதிசேடனை வென்றது,

மேருமுடியைத் துணித்தது-

வில்வ. (ந) சந். (அக)

—சிவனுடைய கட்பொறியை

தாங்கினது - வில்வ. (ந)

—சிவவடிவம் எட்டிலொன்று-

வில்வ, (ந)

விசயன் - வில்வ (அ)

விசேட வாக்கியங்கள்,

பழமொழிகள்:—

ஆடவர் நல்லோராகிற் பன்னி

யர் பலரைக் கொள்ளார் -

சந். (அ)

விதியினை யீசனல்லால்

யாவரே விலக்கற் பாலார் -

சந். (உந)

கன்றுக் கிரங்கும் நல்லான்

போல். சந் (எரு)

சாப்பிணியால் வருந்துகின்

றோர் மணலிற்பலவாம்-சந்.

(எ)

எயிறுதினன - உக். (ந0)

அடியர் துன்புற்றால் தீர்த்தல்

நாயன்மார் கடனே

யாமால்-இரா. (ந0)

விபூதி மகிமை, செய்யும் வகை-

அணியும் முறை உக். (உ0)

சிவ (எ-கஎ)

வில்வத்தின் பெருமை - சிவ,

(உசு - நக)

வில்வவன வர்ணனை - வில்வ.

(அ)

வினைநீரும்வழி - வாத (உஎ)

விளங்கா துடங்கள்

துதியில் - சிவ (ச)

பொள்ளெலையா - சந். (கஅ)

மந்தவ - சந். (ருக)

மனுஷமானு - உக். (உ)

மொய்க்கொள்சமை தெமை

புரிதல் - சந். (நசு)

வில்விரைந்து - சிவ (நசு)

விவிதவனி துகிலெழுவாய் -

சந். (நக)

விஷ்ணு

,, கன்று குணிலாக் கனி
யுகுத்தது - அரு. (க)
,, பிறப்பு - சந். (க)
,, பஞ்சாயுதம் - சிவ. (ருஅ)
வீடுமன் - உக். (ருஅ.) [(உஅ)
வீட்டின்பப் பெருக்கு - இரா.
வேனாளன் - குவளை மார்பன்
உக். (ருரு)

வேள்வி விரதம் முதலிய :—
-அக்கினிட்டோமம்-நகர. (ரு)

அசுவமேதம் - நகர. (ரு)
வில்வ, (கரு), உக் (ரு), (சு)
வாத. (ரு)
கிரிச்சிரவிரதம் - வாத. (உ)
சத்திரவேள்வி - புரா. (க)
சாந்திராயணம்-வில்வ. (கச),
சந். (ருச) [ஆந. (கச)
சோமவாரவிரதம் - உக் (உஎ)
பவுண்டரீகம் - நகர. (ரு)
ராசந்ய - சந். (எ)
—வாசபேயம் - நகர. (ரு)
வைரவன் - பாயி (எ)

நீருச்சிற்றம்பலம்.

